

საერთო გაფატი

№6 (318) • 25 თებერვალი, 2015 წელი • გაეგოს ოთხშაბათს • WWW.SAERTOGAZETI.GE • ფასი 1 ლარი

ყოფილი მაღალჩინოსნის სკანდალური განცხადება:

საერთაშორისო ნაკომაფია საქართველოზე ურს კიოზს!

„როდესაც ქართველმა სამართალდამცავებმა სამ ტონამდე თხევადი „პეროინი“ ამოიღეს, მაშინაც ვითხარით, რომ არსად იყო მითითებული კონკრეტულად როდის ამოიღეს ხსენებული ნარკოტიკი. ზომ წარმოვიდგენით რა „ჭილაობა“ მიდიოდა, მაგრამ, როგორც ჩანს **ირაკლი ღარიბაშვილმა** თავისი გაიტანა და ეს ამბავი გახმაურდა კიდეც. ამის მერე კიდე დააკავა ჩვენმა პოლიციამ ნარკოტიკის დიდი პარტიები. სწორედ აქედან დაიწყო საქართველოში ფინანსური პრობლემები“.

real urad ratom gaufasurda I ari? —
eqskl uziurad `saerTo gazeTisTvis~

ზაქარია ქვსნაშვილი:

„აღვილად განაწყენებას რომ ვეჭვებდებარებოდე, მაშინ თოფი უნდა მეჭიროს ხელში“

„საიდუმლოს გაგიმხელთ — ერთი ჯგუფის მხრიდან მესამე პოლიტიკური ცენტრის ჩამოყალიბების მცდელობა იკვეთება“

კობა არაბული:

ჩვენ არ დავუშვებთ საქართველოში ფაშიზმის რეანიმაციას — ჩვენ, ხალხი, მოვუწყობთ ამ არამზადა „ჭიქსოსებს“ ნიურნბერგის პროცესს...

სოსო შინცაძე:

როგორ ფიქრობთ, ვუზინი შეეგება იმას, რომ მისმა მგებმა, სააკაშვილმა, უკრაინის გაღაბრების სახელი მოიხვეჭოს?

23 წელი სოჯალის ტრაგედიიდან

პატი ირაკლი პაჭარაძე და ეჭვიგანილი ალ კაპონი

დისკუსია:

რა საფრთხეებს შეიცავს საქართველოსთვის მის ტერიტორიაზე ნატოს სასწავლო ცენტრის განთავსება?

ქართული ბელაჟიზიები — საქართველოს სირსხვილი!

„მარაპ რა ყვირებას, საქართველო, შე ვარ შენთანა...“
ილია

ვატრიოტი

ქვეყნის წინააღმდეგ მიმართული აკონომიკურ-ფინანსური ტერაქტი

– ლარის გაუფასურება ეს არის საერთაშორისო ნარკომაფიის მიერ განხორციელებული ეკონომიკური დივერსია საქართველოს ურჩი და ჯიუტი ხელისუფლების წინააღმდეგ, რომელმაც გაბედა და ამ ორი წლის განმავლობაში რამდენიმე განსაკუთრებით დიდი ოდენობის ნარკოტიკული ტვირთი დააკავა. ნარკომაფია ამ დივერსიას მის კონტროლს დაქვემდებარებული ბანკების მეშვეობით ახორციელებს და ხელოვნურად იწვევს ინფლაციურ პროცესებს – ასეთ მოსაზრებას გამოთქვამს „საერთო გაზეთის“ დღევანდელ ნომერში ერთ-ერთი ექსპერტი და ამ მოსაზრებას „საერთო გაზეთის“ სხვა რესპონდენტებიც იზიარებენ.

თუ ეს ყველაფერი სინამდვილესთან ახლოსაა, მაშინ აუცილებლად უნდა დადგეს საქართველოს ეროვნული ბანკის პრეზიდენტის პასუხისმგებლობის საკითხი, რომელსაც, როგორც იტყვიან, სამსახურებრივად ევალება ამ კომერციული ბანკების საქმიანობის მონიტორინგი.

გასაოცარი და გასაკვირია, რომ „ნაციონალ-

ბის“ ფაქტობრივად „ნაციონალბის“ მიერ ეროვნული ბანკის პრეზიდენტის პასუხისმგებლობის საგარეშო ჩაბრუნებაზე ირაკლი ქადაგიძე დღემდე ინარჩუნებს ამ პოსტს და არააზრად არ მოსდის, რომ ადვილი შესაძლებელია, ეს ადამიანი დღესაც „ნაციონალ-

ბის“ გავლენის ქვეშ იმყოფებოდეს და მათი მითითებებს ასრულებს.

ვერავითარ კრიტიკას ვერ უძლებს ის არაკომპეტენტური კომენტარები, რომლებსაც ბატონი ქადაგიძე ქედმაღლური ტონით, საიდანაც ზემოდან აკეთებს და მოწყალებასავით მიუგვებს ხოლმე საქართველოს დაზაფრულ მოსახლეობას.

ექსპერტთა ერთი ნაწილის მოსაზრებით, გასული წლის ბოლოს ლარის მოულოდნელი გაუფასურების არავითარი ობიექტური მიზეზები არ არსებობდა და ის, რაც მოხდა, იყო არა ხელისუფლების ეკონომიკური გუნდის უუნარობის, არამედ ხელოვნურად გამოწვეული აფეთქების ბრალი, რაც თამამად შეიძლება შეფასდეს როგორც ქვეყნის წინააღმდეგ მიმართული ეკონომიკურ-ფინანსური ტერაქტი.

ხელისუფლებამ აუცილებლად უნდა დაიწყოს კვალიფიციური გამოძიება ამ ტერაქტის შემთხვევის და მისი შემსრუ-

ლბლების გამოსავლენად. სხვაგვარად ეს ტერაქტები კვლავ გაბრაჰდება.

ბოლო ხანებში გააქტიურდა ფინანსისტთა ერთი ჯგუფი, რომლებიც თავგამოდებით ცდილობენ მოსახლეობა დაარწმუნონ, რომ ლარის გაუფასურება მხოლოდ და მხოლოდ ხელისუფლების არაპროფესიონალური ქმედების შედეგია.

ამ ჯგუფში განსაკუთრებით აქტიურებს ბატონი რომან გოცირიძე, რომელიც ლამის არის „რუსთავი-2“-ის შტატთან თანამშრომლად იქცეს, ისე ხში-

რს, რასაც ქვეყნის ეკონომიკის სრული განადგობა და მოსახლეობის მასობრივი ბაჰოტრება მოჰყვება.

კუპონიზაციის ერთ-ერთი ავტორი, რომელსაც ხალხმა აღკაპონეს ასოციაციით აღკუპონე უწოდა, დღეს ბედავს და მოსახლეობის წინაშე საფინანსო საქმის დიდი სპეციალისტის მანტიით ჩნდება.

გოცირიძე და მისნაირი სხვა გოცირიძეები, როგორც ჩანს, პოლიტიკურ შეკვეთას ასრულებენ, ხელისუფლების დისკრედიტაციას ემსახურება.

რად ჩნდება ამ აშკარად დესტრუქციული ხასიათის ტელეკომპანიის ეკრანზე.

ბატონ რომანს, როგორც ჩანს, ჰპონია, რომ ქართველ ხალხს ამნაზია დაემატოს და არ ახსოვს, თუ რა საბანკო ფორმული ითვალისწინებს ამ პიროვნებამ გასული საუკუნის ოთხმოცდაათიან წლებში განვითარებული ტერაქტული პროცესების დრ-

ვითომ ქვეყნის გულშემატკივარი ბევრი ფარისეველი ამდერდა და აკენესდა დღეს ერთ ხმაში, რომლებიც ქვეყნის დანგრევას „წინასწარმეტყველებენ“.

არაფერი გამოგვათ, თქვე სალაზნებო, არ დაგანგრევენებ ქართველი ხალხი ამ ქვეყანას და ძველი თუ ახალი ცოდვებისთვის ყველას ერთად მოვითხოვთ პასუხს.

„საერთო გაზეთი“

ქართული ტელევიზიები – საქართველოს სირცხვილი!

სამამამალი გრიგოლია მალე გადააყვირებს სადღედალ გაბუნას

ქართული ტელევიზიების უმეტესობა საქართველოს სირცხვილია!

ქართველი ერი, რომელსაც ცივილიზებულ, კულტურულ, განათლებულ ერად მიაჩნია თავისი თავი, ასეთი ტელევიზიების ყურებას არ უნდა კადრულობდეს.

არადა, კადრულობს!

კადრულობს კი არა, ლამის არის, ტელევიზორის ყუთში შეძერვს და შიგ დასახლდეს.

პროვინციული ზმის, ავანტურის ზმის, უწიგნურობის, დაღატაკის, ერთმანეთში ახელილი მძაღლე სუნი გამოდის ქართული ტელევიზიების ეკრანებიდან, ქართველი მაყურებელი კი ისეთი სიხარბით იყნოსავს ამ სუნს, თითქოს ვარდის სურნელს ყნოსავდეს.

სირცხვილი იმ საქართველოს, სადაც ქვეყნის დამნგრევ-გამპარტახებელი „რუსთავი-2“ ყველაზე მაღალრეიტინგული ტელევიზიაა.

სირცხვილი იმ საქართველოს, რომელსაც გრიგოლიები, ჯაჯანიძეები, რამიშვილები, კვესიტაძეები, გაბუნები, ყორჟოლიანიები თავის ჭკუაზე დააპროწილებენ აღმა-დაღმა და საკუთარ ქვეყანას საკუთარი ხელით ანგრევენ. ეს უკვე მერამდენედ.

„რუსთავი-2“-თან დაკავშირებით ყველაფერი

გარკვეულია და მასზე ლაპარაკიც არ ღირს, მაგრამ ტელეკომპანია „იმედის“ მეპატრონეებს გვინდა ვკითხოთ – თქვენ

ეს ტელევიზია ახალმა ხელისუფლებამ იმისთვის დაგებრუნათ, რომ თქვენს კეთილისმყოფელს წვდომოდით ყელში და ზურგში დანა ჩაგვცათ?

„იმედი“ მავნებლობაში მალე გაუსწრებს „რუსთავი-2“-ს და ხმამამალი გრიგოლია მალე გადააყვირებს ხმადედალ გაბუნას.

ვილაც-ვილაცები მრავალჯ ზის დანგრეულ საქართველოს ისევ ტელევიზიებით უპირებენ დანგრევას, ქართველი ხალხი კი ვერაფერს ხვდება და თურქული სერილებით გადაპიპინებულ „ქართულ“ ტელეარხებს პირდაღებული მისჩინებია.

გიორგი გამყარაძე

„საერთო გაზეთი“
 მთავარი რედაქტორი: ვახტანგ ხარჩილაძე
 გამომცემელი: შპს საბაგოშაძე სენტრი „საერთო სიტყვა“
 მის: თბილისი, აღმაშენებლის 164;
 ტელ.: 2 14 40 19; 2 34 28 97;
 E-mail: saertogazeti@yahoo.com
 რეგისტ. №202375349; შპს (UDC) 070.23 (479.22) ს-158

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. შესაძლოა, ავტორის პოზიციას არ ეთანხმებოდეს რედაქციის აზრს. ინფორმაციის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. გასაჩივრება შესაძლებელია მასალის გამოქვეყნებიდან ერთი პირის ვადაში. შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდება.

იბეჭედა შპს „გამომცემლობა საბაგოშაძე“; ტელ.: 599 95 31 90

ხოჯალის ტრაგედია, საერთაშორისო სამართლის ნორმების მიხედვით, შეფასდა, როგორც გენოციდი აზერბაიჯანელი ხალხის მიმართ. ამ გენოციდის შედეგად განადგურდა რამდენიმე ათეული ოჯახი, დასახლებები, ტყვედ აიყვანეს მშვიდობიანი აზერბაიჯანელი მოქალაქეები, რომლებიც შემდეგ დაიღუპნენ გაუგონარი წამების შედეგად.

1989 წლის 25-26 თებერვლის ღამე შავი ასობით არის ჩაწერილი აზერბაიჯანელი ხალხის ისტორიაში. იმ სისხლიანი თებერვლის ღამეს „ბოევიკებმა“ ჯავშანტექნიკის საშუალებით მიწასთან გაასწორეს ქალაქი ხოჯალი.

26 თებერვლის ტრაგედიიდან ოცდასამი წელიწადი გავიდა, თუმცა დრო ასეთ მსხვილ-მასშტაბიან უბედურებას ვერც აქტუალობას უკარგავს და ვერც მნიშვნელობას.

ხოჯალი, როგორც სტრატეგიული დანიშნულების ადგილი მთიანი ყარაბაღის კონფლიქტში, თავისი შემზარავი ისტორიით მსოფლიო საერთაშორისო ორგანიზაციების მიერ კარგა ხანია შეფასდა, როგორც გენოციდის მსხვერპლთა ქალაქი. იქ განხორციელებული ტრაგედია კი საერთაშორისო ტერორიზმის ნაწილად აღიარეს.

ექსპერტები, ანალიტიკოსები, ადამიანის უფლებათა დამცველი ორგანიზაციების წარმომადგენლები, ჟურნალისტები შეძრულნი იყვნენ ხოჯალში დატრიალებული ხოცვა-ჟლეტის მომწიფობი მეომრების სისასტიკით. ისინი უმოწყალოდ ხოცავდნენ ბავშვებს, აჭრიდნენ მათ კიდურებს, უღებდნენ თვალის კაკლებს, ფატრავდნენ ორსულებს, ცეცხლში ყრიდნენ ბუძუთა ბავშვებს, აუპატიურებდნენ, ხელ-ფეხს და სასქესო ორგანოებს აჭრიდნენ ზრდასრულ მამაკაცებს, ტრაგედიის ადგილას ნაწილ-ნაწილ დაკუწული გვაშებიც ნახეს, იქვე იყო ქალების მოჭრილი მკერდი, ცოცხლად წვაოდნენ მშვიდობიან მოსახლე-

613 მოკლული, მათ შორის, 106 ქალი, 63 ბავშვი, 70 მოხუცი, 1275 მკვლად აყვანილი, სრულიად ამოწყვეტილი 8 ოჯახი, აი, ხოჯალის ტრაგედიის სტატისტიკა

613 მოკლული, მათ შორის, 106 ქალი, 63 ბავშვი, 70 მოხუცი, 1275 მკვლად აყვანილი, სრულიად ამოწყვეტილი 8 ოჯახი, აი, ხოჯალის ტრაგედიის სტატისტიკა, რომელიც მხოლოდ ფურცელზე ვერ დარჩება. ის აზერბაიჯანელი ხალხის და ზოგადად, ყველა საღად მოაზროვნე ადამიანის ცნობიერებაში იქნება, როგორც ბარბაროსული აქტი ადამიანთა ჯგუფისა ადამიანთა წინააღმდეგ. სომხური აგრესიის შედეგად მთიანი ყარაბაღიდან 40 ათასზე მეტი აზერბაიჯანელი იქნა გამოდევნილი, ხოლო სომხეთიდან 200 000-ზე მეტი აზერბაიჯანელი გამოასახლეს. 1994 წელს ჰეიდარ ალიევის ინიციატივით, აზერბაიჯანის პარლამენტმა 26 თებერვალი ხოჯალის გენოციდის დღედ გამოაცხადა.

მიმართულად და თანმიმდევრულად ცდილობს, მსოფლიოს საზოგადოებამ სიმართლე შეიტყოს ხოჯალის ტრაგედიასზე და აღიაროს გენოციდი. დღესდღეობით მსოფლიოს ათობით ქვეყანამ აღიარა ხოჯალის ტრაგედია და ეს რიცხვი ყოველწლიურად იზრდება. ისტორიის მანძილზე მრავალჯერ დამდგარა „საერთო კავკასიური სახლის“ შექმნის იდეა, რაც გარანტი უნდა ყოფილიყო კავკასიის რეგიონის სიმტკიცის, როგორც ერთიანი, ძლიერი კავკასიური სახელმწიფოს ბაზისის, კავკასიური ერთიანობის, ტრადიციის და კულტურის გამორჩეულობის დემონსტრირების ადგილი მსოფლიოს წინაშე. ხოჯალის ტრაგედიის შემდეგ კიდევ ბევრი ტრაგედია დატრიალდა რეგიონში, თუმცა

ხოჯალის ტრაგედია — მე-20 საუკუნის ერთ-ერთი ყველაზე უბედურესი ტრაგედია მსოფლიოში

ობას, ცოცხალ ადამიანებს თავის ქალას ხდიდნენ, აჭრიდნენ ყურს, ცხვირს და ა.შ.

ხოჯალის ოკუპაციის დროს იქ მაცხოვრებლებისთვის ქალაქიდან გასასვლელად ე. წ. „თავისუფალი დერეფანი“ გააკეთეს. თუმცა ამ „მშვიდობიანი დერეფანის“ გავლამდე მოხდა ის, რაც მოხდა და რაც არ უნდა მომხდარიყო. მოხდა გაუგონარი ტრაგედია.

ხოჯალის ტრაგედიის, ამ არაადამიანური, ვანდალური ფაქტის 23 წლის აღსანიშნავად, ორგანიზაცია „საქართველოს ახალგაზრდა აზერბაიჯანელები“ 20-დან 26 თებერვლამდე ატარებენ ღონისძიებებს და ფილმის ჩვენებას თბილისის სკოლებში.

ყოველწლიურად ამ საშინელ ტრაგედიას ტკივილით აღნიშნავენ როგორც აზერბაიჯანის მოქალაქეები, ასევე მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში მცხოვრები მათი თანამემამულეები და სხვები, მეგობარი ერების წარმომადგენლები. ამ დღეებში მსოფლიოს თითქმის 60 ქვეყანაში მოიგონებენ და პატივს მიაგებენ ხოჯალის ტრაგედიის მსხვერპლთ, ტარდება მიტინგები და პიკეტები, ხდება იმდროინდელი საშინელი მოვლენების ამსახველი ფილმების ჩვენება და ფოტოების გამოფენა. მსოფლიოს გავლენიან გაზეთებში იბეჭდება სტატიები, ტელევიზიებშია და რადიოთი მასალებს გადასცემენ ამ ტრაგიკული მოვლენების შესახებ. აზერბაიჯანის ხელისუფლება მიზან-

ეს უსასტიკესი გენოციდი მინც უნდა გახდეს გაკვეთილი იმისა, რომ ჩვენი მშობა, ერთობა ვერ უნდა დაშალოს ვერავითარმა გარემო ფაქტორმა, როგორც უნდა იყოს ის, რადგან, სულხან-საბა ორბელიანის არ იყოს, ცალ-ცალკე იოლად „გადაგვატვრევენ“, ერთად კი გაუჭირდებათ... ხოჯალის ტრაგედიის, ამ არაადამიანური, ვანდალური ფაქტის 23 წლის აღსანიშნავად, ორგანიზაცია „საქართველოს ახალგაზრდა აზერბაიჯანელები“ 20-დან 26 თებერვლამდე ატარებენ ღონისძიებებს და ფილმის ჩვენებას თბილისის სკოლებში.

ირანდა კალანდაძე
ტელ.: 593 561 118

დავით ბაგნიძე

დავით გაგნიძის სკანდალური განცხადება: საერთაშორისო ნარკომაფია საქართველოზე შურს ქიობს, ლარის გაუფასურება სწორედ ამის ბრალია

პოლიციის ვიცე-პოლკოვნიკმა დავით ბაგნიძემ „საერთო გზებისთვის“ მიცემულ წინა ინტერვიუში აღნიშნა, რომ ლარის კურსის მკვეთრი ვარდნა, ობიექტური გარემოებების გარდა, ხელშეწყობილი მიზეზებითაცაა გამოწვეული. რესპონდენტის აზრით, მსოფლიო ნარკომაფიის ბოსები საქართველოს დღევანდელ ხელი-

ლოურად ზრდიან ანტინარკოტიკული პროგრამების დაფინანსებას, მაგრამ პრობლემა აღმოფხვრის მაგივრად უფრო მატულობს? ამერიკამ ამ მიზნით 90-იანი წლების დასაწყისში 110 მილიონი დოლარი გამოყო, 2013 წელს კი 26 მილიარდი დოლარი, მაგრამ, როგორც გითხარით პრობლემა შემცირების მაგივრად უფრო ფართო მასშტაბებს იძენს. ეს ხომ არ ნიშნავს, რომ ნარკომაფია თავად ამ სახელმწიფოების ხელისუფლებებშია მოკალათებული და ფულს ორივე მხრიდან „აკე-

ნათობსა და რუსეთის მიმართ უჭკუოდ დაწესებულ სანქციებზე არ არის დამოკიდებული. უკვე ათეული წლებია, რაც ომები მართო ნავთობისა და გაგნიძის სფეროების გადანაწილების გამო არ ხდება, თავისუფლად შეიძლება ითქვას, რომ ამის ძირითადი მიზეზი ნარკოტიკებია. ნარკობიზნესიდან ამოღებული უკანონო, დაუბეგრავი ფული ოფშორულ ზონებსა და ჩვენსაირი არშემდგარი სახელმწიფოების ბანკებში ირეცხება, რომლებსაც უკვე შეარქვეს „სამრეცხაოები“. აქვე უნდა აღინიშნოს ის საგულისხმო გარემოება, რომ ოფშორული ზონების ბანკების უპირველესი მოთხოვნა ხელშეკრულების დადებისას ის არის, რომ მათ ქვეყანაში არ განახორციელებს სამეწარმეო საქმიანობას. დასავლეთის ქვეყნებშიც „რეცხავენ“ ნარკობიზნესიდან შემოსულ ფულს, მაგრამ იქ ბანკები ამ „ოპერაციისთვის“ 40%-ს ითხოვენ, რაც საკმაოდ ძვირი სიამოვნებაა, ამიტომ საქართველოსნაირი ქვეყნები უფრო მისაღებია, სადაც 5-10%-შია შესაძლებელი ბინძური ფულის „გათეთრება“. შემდგომში ბანკები მიღებულ „ჰონორარს“ საზღვარგარეთიდან შემოსულ იაფ კრედიტს დაარქმევენ და მოსახლეობას „ძალზე შეღავათიან“ იპოთეკურ სესხებს მისცემენ, მოსახლეობის უმეტესობა ამ სესხს ვერ გადაიხდის, რითაც ისევ ბანკები ისარგებლებენ და ბოდიში მომთხოვია გამოთქმაზე, მათ უკანასკნელ საცვალსაც გახდიან. ვის ანაღვლებს გაუბედურებული ხალხი, მთავარია, ბანკირები გამდიდრდებიან და „პროგრესულად“ მოაზროვნე ჩვენს მეგობარ ქვეყნებს დაანახებენ, თუ როგორი მძლავრი ნაბიჯებით ხდება საქართველოს „აღორძინება“. თუ „გაუთვალისწინებელი“ ვითარება შეიქმნა, თავის მართლება ადვილია, აგერ ლარი როგორ გაუფასურდა და ეროვნული ბანკი ამ ამბებში ვერ ჩაერევა. ჩვენი „დიდი“ ექსპერტები და ე.წ. ოპოზიციაც ხომ გვიმტკიცებს, უცხოეთიდან ვალს თუ ავიღებთ ლარის გასამყარებლად, ეს ფული მაშინვე გაქრება, ისეც უცხოეთში წავა და კურსს არაფერი ეშველ-

ბაო. კი, მაგრამ, ლარი თვითონ არ მიაბით დოლარს, თუ დოლარი მყარდება, ლარი რატომ უფასურდება? კერძო ბანკები თუ ამას კარტელური შეთანხმების საფუძველზე აკეთებენ, სახელმწიფომ ხომ უნდა გააკონტროლოს ეს ყველაფერი, რომ მოსახლეობა არ დაინაგროს.

ახლა, რაც შეეხება ლარის პატახტროფულ გაუფასურებას, როგორც ბითხარით, ეს ხელოვნურადაა გამოწვეული, ამ მოსახრების საფუძველს შემდეგი გარემოება მამძღვეს, მოუსმინეთ ნამოძრაობის წვერთა კომენტარებს, მე არ ვამბობ, რომ ხსენებულ პროცესს ნაცები ხელმძღვანელებენ, მათ საამისო ჭკუა ნამდვილად არ აქვთ, უბრალოდ ვილაციის დაკვეთას ასრულებენ. გაიხსენეთ სააკაშვილის ბოლო იდიოტური განცხადებაც ატომურ ბომბთან დაკავშირებით, აშკარაა, რომ ეს ადამიანი ვეღარ აზროვნებს. ლარის გაუფასურების ინიციატორი ის ძალაა, რომელიც თავის დროზე კიევის მაიდნის მოვლენების უკან იდგა. სხვათა შორის, თვითონ კიეველებიც არ იცნობდნენ ამ ე.წ. მაიდნელებს. ახლა ხომ ირკვევა, რომ ის სნაიპერები, რომლებიც ესროდნენ მაიდანზე მღვთმ ხალხს და მილიციას, არც რუსეთის ხალხი იყო და არც ვიქტორ იანუკოვიჩის. ვისაც ეს სნაიპერები ეკუთვნის, ის არის უკრაინის მოვლენების და საქართველოში მიმდინარე პროცესების შემოქმედი, თავის დროზე ბიბი-სიმაც დაასახელა მათი „პატრონი“, ანუ ამერიკელები. ამ ძალას უნდა რუსეთის საზღვრებთან დაძაბულობის კერების შექმნა.

ტიპის დიდი პარტიზანი. სწორედ აქედან დაიწყო საქართველოში ფინანსური პრობლემა, თავიდან ლარის ფარული ინფლაცია მიმდინარეობდა, რაც ჰიპერინფლაციაში გადაიზარდა. მავანთ აშკარად არ აწყობს საქართველოს დღევანდელი ხელისუფლება. მე მავანთ თქმენი გავითის საშუალებით მოგუფორდე საქართველოს მოსახლეობას, რომ მხარში ამოვსებოდა დღევანდელი პრემიერი პინდორი ლარინაშვილი, რადგან მავანთ ვიცოდი, რომ ვითარება უკიდურესად გაფუჭდა, სანდან განახორციელებდნენ დარტყმას არაჰინ იცოდა. უკვე სახეზეა ეს დარტყმა. დარტყმის შემდეგ უკვე ვიცი პინდორი ლარინაშვილი, საქართველოშიც მრავლად არიან მსოფლიო მაფიის წარმომადგენლები, აბა, ეს ამდენი არასამთავრობო ორგანიზაცია საიდან, ვინ აფინანსებს მათ, ვიცი? ცხადია, აქ ყველა არასამთავრობო არ ვგულისხმობ, მაგ-

სუფლებას იმ დამოკიდებულების გამო სჯიან, რასაც ის ნარკოტრანზიტთან დაკავშირებით იკავებს. მოგვხსენებთ, ქართველმა სამართალდამცავებმა რამდენჯერმე დააკავეს ნარკოტიკის (პეროინის) უზარმაზარი პარტიები. დავით გაგნიძე არ გამოიხატავს, რომ შს ყოფილი მინისტრის **ალექსანდრე ჭიკაბაძის** მიმართ აგორებული სკანდალი, რასაც მისი გადადგომა მოყვა, სწორედ ამ პროცესებს უკავშირდებოდეს. ლარის ასეთი მკვეთრი გაუფასურებით, მხოლოდ კომერციული ბანკები რჩებიან მოგებულნი, ეს არის ეკონომიკური დივერსია საქართველოს წინააღმდეგ.

თებს? საერთაშორისო ექსპერტების შეფასებით, ნარკობიზნესიდან შემოსული ყოველწლიური მოგება 700 მილიარდ აშშ დოლარს უტოლდება, სად მიდის ეს ფული? ისეთი შთაბეჭდილება მრჩება, რომ ხსენებული ბრძოლა მოჩვენებითია, მსოფლიო ფინანსური ბაზარი „საპნის ბუმბუა“, რომელიც ნარკობიზნესიდან შემოსული ფულის გარეშე გასკდება და ხალხს ფულის მაგივრად მაკულატურა შერჩება ხელში. XXI საუკუნეში ინფორმაციის მიღება პრობლემას არ წარმოადგენს, დაეხვით კითხვა, რატომ მერყეობს მსოფლიო ვალუტების კურსები, რატომ თამაშობენ ადამიანების ბედით მსოფლიო „მაშები“? ყველას კარგად მოეხსენება, რომ ვალუტის კურსი მართ-

დავით ბაგნიძე: „გასული საუკუნის 70-იან წლებში არსებული ნარკოტიკების გადაზიდვის მარშრუტები საგრძნობლად შეიცვალა, მკვეთრად გაიზარდა მათი რაოდენობა და ავთვისებიანი სიმსივნის მეტასტაზებით მიუღლო თითქმის მთელ მსოფლიოს. ნარკოლოგიკული ადამიანების მართო ზნეობრივ და მორალურ განადგურებას კი არა, მათ ფიზიკურ განადგურებას იწვევს. ვინ არის ამით დაინტერესებული და რატომ აძლევს მავანთ იმის უფლებას, რომ ასეთი ბინძური, ფარული ომი მიმდინარეობდეს კაცობრიობის წინააღმდეგ? რატომ ხდება, რომ მსოფლიოს წამყვანი სახელმწიფოები ყოველწ-

რამ ადრეც მიიტყვამს, რომ ამ სექტორის 80% მარტივი გონების, ჭკუადაბნეული ხალხია, რომლებიც საკუთარი ცხოვრების იქით ვერაფერს ხედავენ და არაფრად უღირთ სახელმწიფო ინტერესები, მთავარია, მსუყველ დაფინანსდნენ. ვიმეორებ, საქართველოს დღევანდელი ხელისუფლება არ აწყობს საქართველოს ნარკომაფიას, ლარის გაუფასურებაში პრემიერი პინდორი მავანთ ვიცოდი, რომ ვითარება უკიდურესად გაფუჭდა, სანდან განახორციელებდნენ დარტყმას არაჰინ იცოდა. უკვე სახეზეა ეს დარტყმა. დარტყმის შემდეგ უკვე ვიცი პინდორი ლარინაშვილი, საქართველოშიც მრავლად არიან მსოფლიო მაფიის წარმომადგენლები, აბა, ეს ამდენი არასამთავრობო ორგანიზაცია საიდან, ვინ აფინანსებს მათ, ვიცი? ცხადია, აქ ყველა არასამთავრობო არ ვგულისხმობ, მაგ-

შეიძლება კალზე მოხდეს, მაგრამ დღეს მსოფლიოში არსებობს ბარკოვული ბანდიტური დაჯგუფება, რომელსაც, როგორც ვამოთ აღვნიშნე, 700 მილიარდიანი ფულიანი მოგება აქვს და მისთვის უშუალოდ არაფერია. როდესაც ქართველმა სამართალდამცავებმა სამთავრობო თხევადი „პრობინი“ ამოიღეს, მავანთ ვიცოდი, რომ ვითარება უკიდურესად გაფუჭდა, სანდან განახორციელებდნენ დარტყმას არაჰინ იცოდა. უკვე სახეზეა ეს დარტყმა. დარტყმის შემდეგ უკვე ვიცი პინდორი ლარინაშვილი, საქართველოშიც მრავლად არიან მსოფლიო მაფიის წარმომადგენლები, აბა, ეს ამდენი არასამთავრობო ორგანიზაცია საიდან, ვინ აფინანსებს მათ, ვიცი? ცხადია, აქ ყველა არასამთავრობო არ ვგულისხმობ, მაგ-

ბანკები, მათ შორის ვატიკანის ბანკიც ნარკობიზნესიდან შემოსულმა ფინანსებმა გადაარჩინა, აღარ მოგვეცემენ კრედიტს და დამთავრდა ყველაფერი. ამიტომაც არიან უნისონში „ამღერებულები“ ნაციონალები, „თავისუფალი დემოკრატები“, რესპუბლიკელები და არასამთავრობო დიდი ნაწილი. **ირაკლი ალასანიას უბრაძეობა, მარტო „მარინუანას“ კი არა სხვა ნარკობიზმულ საშუალებათა დეკრიმინალიზაციაც უნდა მოხდეს, ნარკობიზმის უკიდურესი ფენის დაწვევად არ უნდა ითვლებოდესო, გამოდის, რომ თუ ალასანიას და მისი გუნდი ხელისუფლების სათავეში მოვიდნენ ამ ყველაფერს გააკეთებდა. ამას რომ ალასანი იტყვის არ არის ის ძარ-**

ლური ვალის მოხდის“ ლოზუნგით შესვლა, ნატოს ჯარები კი „დემოკრატიის დამფარების“ ლოზუნგით შეცვივდნენ. მე თუ მკითხავთ, სინამდვილეში ორივე „მისია“ ყოველგვარ ზნეობას იყო მოკლებული. ამინის მოშორების შემდეგ კრემლის ხელდასხმით ავღანეთის პირველი პირი **ბაბრაძე ქარამალი** (წარმოშობით პაკისტანელი) გახდა და ხსენებული არხივ მიუღი დატვირთვით ამუშავდა. დღესაც ახსოვს ხალხს თუთიის კუბოებით რომ შემოდიოდა ავღანეთიდან ე.წ. შავი ოპიუმი. თქვენთან ინტერვიუში არაერთხელ მითქვამს, რომ ავღანეთიდან მომავალ ნარკოტრასას 90-იანი წლების დასაწყისამდე ძირითადად საბჭოთა კავშირის სამხედრო გენერალიტეტი აკონტროლებდა, „ოპიუმი“ სამხედრო თვითმფრინავებით გად-

ქანები გათუხში გააჩერეს, მერე, მტყობა, „დაალაგას“ ყველაფერი აღდგინდნენ-მართა და მტად აღარ გაუჩინებიათ ბაბრის „მსპორტიორები“. ეს არხი კომუნისტების დროს იყო დაწყებული და თითქმის 90-იანი წლების ბოლომდე მუშაობდა, მერე სხვა არხი „გაჭრეს“. სხვათა შორის, კვალი ელცინის პირად დაცვამდე მიდიოდა კვალი. რუსეთის ხელისუფლების სათავეში პუტინის მოხელის შემდეგ რუსეთში სერიოზული ბრძოლა დაიწყო ნარკოტიკების უკანონო ბრუნვის წინააღმდეგ და რუსულ მდიაშიც დიად დაიწვეს ამ თემაზე საუბარი. რუსეთის უშიშროების ფედერალური ბიუროს წარმომადგენლები აცხადებენ, ადრე ყოველთვის გვიკვირდა, ყოველთვის სამხრეთის მიმართულების თანამშრომლებს რატომ აწინაურებდნენ „კაგებე“-ში, მერე მივხვდით, რომ ყველაფერი ფრიად შემოსავლიან ნარკობიზნესს უკავშირდებოდა. პუტინის მმართველობისას კი ევროპაში მომუშავე კადრების დაწინაურება დაიწყო, ე.ი. იგი უფრო პროგრესულ ძალებს დაეყრდნო. მოგეხსენებათ, პუტინი თავადაც გერმანიაში მსახურობდა, აქედან გამოდინარე, ნარკობიზნესში ჩართულიც არ ყოფილა. ახლა, შეიძლება, პუტინის აპოლოგებობა დამაბრალონ, მაგრამ სიმართლე თუ გვინდა,

ტანიდან ღებულობენ. უხეში გათვლებით, ათი კილოგრამი „ოპიუმიდან“ ერთ კილოგრამი „ჰეროინი“ მიიღება. **90-იანი წლების მთელი ნახევრიდან, როცა შვანია-სააკაპვილის გუნდის, ე.წ. „ახალგაზრდა რეფორმატორების“ ინიციატივით მიღებული ილიოტური კანონებით ქართულ პოლიტიკას ყველა უფლება აღუკვეთეს, სამართლებრივ მთლიანად ჩაიხრეოდა ხელში ამერიკამ, მაშინ გავიდა ბა-**

თვალი ხალხის მოვალა-ტა? ნაციონალები რომ გვიკითხებენ ინვესტიციები აღარ შემოდისო, რომელი ინვესტიცია შემოვიდა მათი მმართველობისას. როგორც ჩანს, „ატკატებიდან“ შემოსული ფულია მათთვის ინვესტიცია.

- **ბატონო დავით, მოდი, ნარკომავის თემაზე უფრო კონკრეტულად ვისაუბროთ.**

- ძალიან შორს კი წავედით, მაგრამ ეს ყველაფერი ურთიერთკავშირშია. მსოფლიოში ძირითადად ორი ნარკომწარმოებელი ქვეყანაა, — კოლუმბია და ავღანეთი. არაოფიციალური მონაცემებით, მსოფლიოში წარმოებული ჰეროინის 92% ავღანეთზე მოდის. გულუბრყვილო ადამიანი იკითხავს, — კი, მაგრამ, ნატოს ჯარები იქ არ არის, როგორ ვერ შევლის ამ პრობლემასო. სწორედ ნატოს ჯარების ავღანეთში შესვლის შემდეგ მოიმატა „ოპიუმის“ ყაყაჩოს მოსავალმა და შესაბამისად ჰეროინის წარმოებამაც, ეტყობა, აშშ-მა და ნატომ საბჭოთა კავშირის „გამოცდილება“ გაიზიარა, როგორც საბჭოთა ჯარი შეუვარდა 70-იანი წლების მიწურულს ავღანეთის პრეზიდენტ ამინს, როგორ თუ ყაყაჩოს ნათესებს ანადგურებო, ნატოს ჯარებიც ასე შეცვივდნენ. სხვათა შორის, ამინი ამერიკის ხელისუფლების ხელშეწყობით გახდა ავღანეთის პრეზიდენტი, ის მართლაც წესიერი ადამიანი იყო, დაიწყო ყაყაჩოს პლანტაციების განადგურება, უზბეკეთის ცეკას მდივან რაზიმოვს, რომელიც აქტიურად იყო ჩართული ნარკობიზნესში არ მოეწონა ამინის ქმედება და მას კრემლში „უჩივლა“, რასაც მოყვა ამინის ოჯახიანად განადგურება და ავღანეთში საბჭოთა ჯარის „ინტერნაციონა-

„მავანთ აშკარად არ აწყობს საქართველოს დღევანდელი ხელისუფლება. მე მაშინ თქვენი გაზეთის საშუალებით მოვუწოდებ საქართველოს მოსახლეობას, რომ მხარში ამოსდგომოდნენ პრემიერ-მინისტრ ლარიბაშვილს, რადგან მაშინვე ვიცოდი, რომ ვითარება უკიდურესად გამწვავდებოდა, საიდან განახორციელებდნენ დარტყმას არავინ იცოდა. უკვე სახეზეა ეს დარტყმა. დარწმუნებული ვარ შს ყოფილი მინისტრი ლექსო ჭიკაიძე ამ პროცესებს შეენირა.“

მოქონდათ ჩეჩნეთში და იქიდან ნაწილდებოდა, ძირითადად გადადიოდა თურქეთში, სადაც ხდებოდა მისი „გადამუშავება“, ანუ „ჰეროინის“ მიღება. ჩეჩნეთში მარტო ავღანეთიდან კი არა, ვლადივოსტოკიდანაც შემოქონდათ „ოპიუმი“, ეს იყო ინდონეზიის, ვიეტნამის, ლაოსის, კამბოჯის, ანუ ე.წ. ოქროს ნახევარმთვარის ქვეყნებში მოყვანილი ნარკოტიკული საშუალება, თუმცა აქედან მცირე პარტიები შემოდიოდა, რადგან იქაური „ოპიუმი“ ხარისხით ჩამოუვარდება ავღანურს და „ტრანსპორტირებაც“ უფრო ძვირი ჯდება და დატვირთვით სარისკო იყო.

ბაიხსენით, პირველად საიდან ამოიღეს ქართულმა საპარტაზლამებმა (უკვე საპარტაზლო და მოუპოვებლობის პერიოდში) ნარკობიზმის დიდი პარტია, სწორედ თურქეთისკენ მიმავალ ბაზრით დატვირთული სატვირთო ავტომანქანებიდან, ამ არხს რაზიმოვი ხელმძღვანელობდა. ეს ავტომან-

ეს არის, ყველაფერი სადად უნდა განვსაჯოთ.

ავღანეთში ნატოს ჯარების შესვლამდე უკვე ამერიკა აკონტროლებდა ავღანეთიდან მომავალი ნარკოტრასის საქართველოს მონაკვეთს. ნარკობიზნესმა „პროგრესიც“ განიცადა, ადრე თუ თურქეთში ხდებოდა „ოპიუმის“ გადაამუშავება, ახლა „ჰეროინის“ ადგილზე მზადდება, ამერიკელებმა, ბევრი რომ არ ეწვიათ, ავღანეთშივე შექმნეს გადაამუშავებელი ლაბორატორიები, რომლებიც საჭირო რეაქტივებს პაკის-

მო-ჯიბანის ნავთობსადენი, რასაც უამრავი უბაძეობა მოაყოლეს, რასაც საბჭოთა კავშირი არ კადრულობდა, ამერიკელებმა გაათამაგებულად იკადრეს, ფაქტობრივად იმ პერიოდის დაიწყო საქართველოს განადგურება. თუ ქართველ ხალხზე გული შეგტყავა და საქართველოს კრედიტს აძლევ, ხომ უნდა გააკონტროლო რაში იხარჯება ეს კრედიტი, ფაბრიკა-ქარხნები შენდებო, სამუშაო ადგილები იქმნება თუ ვიღაცების ჯიბეში მიდის. როცა ამას არ აკეთებ, გა-

ზუსტებით ვერ გეტყვით აქ კომპიუტერი ნარკოტიკებიც თუ იულისხმება. სხვათა შორის, კოლუმბიის ყოფილი პრეზიდენტი, რომელიც ოფიციალურ ნარკობარონად ჩამოყალიბდა, თავის დროზე ამერიკული ცენტრალური სადაზვერვო სააგენტოს (ცსს) აგენტი იყო, ყოფილი აგენტი კი არ არსებობს, თუ კავებებს ყოფილი აგენტი არ შეიძლება არსებობდეს, ცსს-სი რატომღა იქნება, თუ ისევ ორმაგ სტანდარტთან გვაქვს საქმე, რომელმაც დალუბა საქართველო, სააკაპვილს თურმე ყველა დანაშაული უნდა ეპატიოს.

1991 წლის ოპორტიუნული მონაცემებით თუ მხოლოდ 300 ტონა „ჰეროინი“, დანარჩენი კი მხოლოდ „ოპიუმი“ იყო ავღანეთიდან იმპორტირებული, 2013 წლის არაოფიციალური მონაცემებით 8.000 ტონამდე „ჰეროინი“ აღვიღებ, ანუ ავღანეთში დაგზავნილი.
მანანა სუსნიშვილი
 599 51 28 24
 (გაგრძელება იქნება)

„საერთო გაზეთი“ საპარლამენტო უმრავლესობის დეპუტატს, ზაქარია ქუცნაშვილს ესაუბრა.

— ცნობილია რომ უზენაესი სასამართლოს თავჯდომარეობისთვის ყოფილი რესპუბლიკელი ნინო გვენეტაძე იბრძოლებს, ის აღმოჩნდა პრეზიდენტის რჩეული და არა ზაქარია ქუცნაშვილი. როგორ ფიქრობთ, რატომ გააკეთა მარჯველასეული არჩევანი გვენეტაძეზე? პრეზიდენტზე, ცოტა არ იყოს, განაწყნებული ხომ არ ხართ?

— ეს ალბათ პრეზიდენტს უნდა ვკითხოთ. მე საერთოდ ადვილად განაწყნებას, რომ ვეძებდებარებოდე, მაშინ თოფი უნდა მეჭირვოს ხელში. ისე საკმაო გამოცდილება მაქვს უკვე მიღებული იმისთვის, რომ მიზანს მივაღწიო. ჩემს ცხოვრებაში არ ყოფილა რაიმე, რისთვისაც ბრძოლის გარეშე მიმდევო. მთელი ცხოვრება შრომით და ბრძოლით მიწვევს გზის გაკვლევას. და სიმართლე ვითხრათ, მე ეს მომწონს კიდევ. მინდა ვითხრათ, რომ ეს ბრძოლა და შრომა ავლენს ადამიანებს, პროცესებს, ჩვენს შესაძლებლობებს და ა.შ. მე შემთხვევით არ მიხმარია ფრაზა — „რასაც ვიწყებ ის საქმე ყოველთვის ბოლომდე მიმყავს“, აქედან გამომდინარე მოდით, მივეყვით პროცესებს. თავისთავად ის ფაქტი, რომ უზენაესი სასამართლოს თავჯდომარის კანდიდატურად დამასახელა საზოგადოებამ ჩემთვის დიდი პატივია. სხვათა შორის, აღმოჩნდა, რომ ის ადამიანი, ვისაც ყველაზე მეტი საზოგადოებრივი და აკადემიური ჯგუფი ასახელებდა მე ვიყავი, თანაც პოლიტიკური წრეებიდან.

— თუმცა პრეზიდენტმა არჩევანი სხვა კანდიდატზე გააკეთა, ის ვერ გააპატიათ კონსტიტუციით რომ მაიღეკით?

— ეს კითხვები უკვე პრეზიდენტის მინდობისაა, ეს ჩემი მინდობა არ არის. მე ვერაფერს გადასხვევინებს კონსტიტუციურ დემოკრატიის გზას. ვფიქრობ, კარგეშიც და ცუდშიც, ლხინშიც და კრიზისშიც ჩვენ კონსტიტუციური დემოკრატიით უნდა შევიბოჭოთ. თუ ვინმეს აღიზიანებს კონსტიტუციით სიარული, ეს უკვე მისი პრობლემაა.

— კვლავ ვიუტად აცხადებთ, რასაც ვიწყებ ის საქმე ყოველთვის ბოლომდე მიმყავს, მეგონა გამოიტირეთ ეს პოსტი და თავს ამ თანამდებობაზე აღარ განიხილავდით...

— მე ასეთ ნაჩქარევ დასკვნებს არ გამოვიტანდი, იმიტომ რომ პროცესი გრძელდება და შესაბამისად დაწვებული საქმე ბოლომდე უნდა მივიყვანოთ. არც ერთ თანამდებობას არ გამოვიკიდებოვარ და ჩემმა კოლეგებმა

ზაქარია ქუცნაშვილი:

„აღვილად განაწყენებას რომ ვეძებდებარებოდე, მაშინ თოფი უნდა მეჭირვოს ხელში“

„ერთ საიდუმლოს გაგიმხელთ ექსკლუზიურად - ერთი ჯგუფის მხრიდან მესამე პოლიტიკური ცენტრის ჩამოყალიბების მცდელობა იკვეთება“

კარგად იციან ჩემი ღირებულებათა სისტემა.

— სხვათა შორის გავრცელდა ინფორმაცია, გვენეტაძის კანდიდატურას პარლამენტი ჩააგდებს და უზენაესი სასამართლოს თავჯდომარე ზაქარია ქუცნაშვილი გახდება, თქვენც ამის იმედი გაქვთ?

— მოდით, მივეყვით მოვლენების განვითარებას. პროცესი არ არის მხოლოდ ჩემზე დამოკიდებული და ეს კარგია. პროცესი უნდა იყოს დემოკრატიული შეთანხმების პროდუქტი და არა ინდივიდუალური ან კიდევ ვთქვათ კერტიკალური გადაწყვეტილების პროდუქტი, ასე რომ, დაველოდოთ. ერთს ვიტყვი მხოლოდ, გამოიცხადოთ არაფერია.

— გვითხარით, როგორია უმრავლესობის განწყობა? გვენეტაძე არ გამოიციტავს, რომ პარლამენტმა მისი კანდიდატურა ჩააგდოს. ალბათ უმრავლესობის ლიდერზე განაწყნებული 22 დეპუტატი მას მხარს არ დაუჭერს, ისინი თქვენს მხარდამჭერები იყვნენ...

— თქვენ იცით, რომ მე უზენაესი სასამართლოს თავჯდომარეობის კანდიდატურის განხილვის პროცესში მონაწილეობა არ მივიღე. ფრაქციის სხდომაზე მივართე კიდეებს და მალევე დავტოვე იქაურობა. არ მინდა, ფრაქციის წევრები პოზიციის ჩამოყალიბებისას რამე შეგავლენას განიცდიდნენ. იმიტომ განხილვაში მონაწილეობა არ მივიღე. ვერ გეტყვით უმრავლესობაში რა განწყობაა. დაველოდოთ მათი კონსულტაციებისა და განხილვების დასრულებას. დიახ, დაველოდოთ პარლამენტის წევრების პოზიციის ჩამოყალიბებას.

— და გვენეტაძის კანდიდატურის ჩაგდების შემთხვევაში რა ხდება?

— კანდიდატურის ჩაგდების შემთხვევაში პრეზიდენტი უფლებამოსილია მეორე დღესვე დაასახელოს სხვა კანდიდატურა. აქ კონსტიტუცია ვაძებს არ აწესებს, ისევე როგორც კონსტიტუცია არ ზღუდავს პრეზიდენტს წარმოადგინოს რამდენიმე კანდიდატი. მას შეუძლია უზენაესი სასამართლოს თავჯდომარის პოსტზე რამდენიმე კანდიდატურაც წამოაყენოს. ასე რომ, ამ კუთხით მას არანაირ შეზღუდვას კონსტიტუცია არ უწესებს, მათ შორის არც ვადების ნაწილში. უზენაესი სასამართლოს თავჯდომარის უფლებამოსილების ვადის გასვლის შემდეგ ახალი თავჯდომარის არჩევამდე ამ პოსტს ყოფილი თავჯდომარის პირველი მოადგილე იკავებს, ის ხდება მოვალეობის შემსრულებელი. ხალხმა არ იცის რომ უზენაესი სასამართლოს თავჯდომარე არ არის თავად მართლმსაჯულების განმახორციელებელი მოსამართლე, ის მხოლოდ ხელმძღვანელობს, რომე-ლიც დამოუკიდებელი საქართველოს 24 წლიან ისტორიაში მხოლოდ 20-ჯერ გაიმართა. მოსამართლეთა კონტროლის უფლება თავჯდომარეს არ აქვს. მართალია, კუბლაშვილი ამ ნაბიჯზე მიდიოდა ხოლმე, მაგრამ ეგ ყველაფერი წარსულში დარჩა.

— რაც შეეხება საგანგებო მდგომარეობის დამდგენი და რამდენიმე დეპუტატის დაპირისპირებას, გულწრფელად გვითხარით, ვის აწყობდა თანაპარტიელებს შორის სიტუაციის არე-

ლა? საგანგებო მდგომარეობის დამდგენი და რამდენიმე დეპუტატის დაპირისპირებას, კიდევ რაღაცას მოიფიქრებს, რომ ვიცოდე მის თავში რა ხდება, რაღაცას ვუშვებდი, ექიმი ვარ“, - ეს საგანგებო მდგომარეობის სიტუაცია...

— საერთოდ ადამიანები, როცა ცდილობენ თავის თავი დაიცვან და თავისი პოზიცია გაამართლონ სხვების შეურაცხყოფით, ეს ნიშნავს იმას, რომ თავის დასაცავი და გასამართლებელი აღარაფერი დარჩათ. იმიტომ რომ შეურაცხყოფა ეს არის ყველაზე სუსტი პოზიცია, რაც კი შეიძლება ადამიანს ჰქონდეს სხვა ადამიანთან ოპონირების დროს. ამ ადამიანთან ამ საკითხზე მე მორატორიუმი გამოვაცხადე და არ ვაპირებ მის დარღვევას. ზოგს ლაპარაკი ღუპავს, ზოგს დუმილის გარემოში ყოფნა, ზოგს კი ორივე ერთად. მე შიდა სამ-

ზარეულოს ამბები გარეთ არ გამომაქვს, ეგ ჩემი სტილი არ არის. ამიტომაც გამოვაცხადე მორატორიუმი, ამიტომაც ვითმენ ასე მოთმენით შეურაცხყოფებს, მაგრამ ყველაფერს ზღვარი აქვს და ამ ზღვარსაც თითოეული ადამიანი თავად ავლენს.

— კეთილი, მორატორიუმის გაუქმებამდე დავანებოთ თავი ამ ერთ ადამიანს, მანამდე ის გვეითხარით, რა მოძრაობები და დაპირისპირებები კოალიციაში და ცვლილებები იკვეთება თუ არა? ალასანია, ეროვნული ფორუმი და რესპეტი კარგა ხანია ერთ ბანაკად მოიაზრებინან...

— ბუნებრივია, ყველა პოლიტიკური ჯგუფი შეეცდება შექმნას პლატფორმა 2016 წლის არჩევნებისთვის და ეს ჩვეულებრივი პოლიტიკური პროცესია. ბუნებრივია ყველა ის ძალა, რომელიც „ქართული ოცნების“ შიგნით ვერ დაინახავს თავის თავს, თავის მნიშვნელობას და თავის

ჩართულობას, დაიწყებს გადაჯგუფებას, ასე რომ რაღაც ტიპის მოძრაობები არათუ მოსალოდნელია, არამედ აუცილებლად განვითარდება კიდევ 2015 წელს. პოლიტიკურ ჯგუფებს წლის კალენდარი უკვე გაწერილი აქვთ. დღეს, რეალურად პოლიტიკური ჯგუფები ჩამოყალიბებულნი არ არიან, არ იციან ვინ ვისთან დაჯგუფდება. დიახ, დღევანდელი გადმოსახედიდან საუბარი იმაზე, რომ პოლიტიკური ჯგუფები მყარად არიან ჩამოყალიბებულნი რა ფორმატში და რა კონფიგურაციით წარსდგებიან 2016 წელს ამომრჩევლის წინაშე განსაზღვრული არ არის, თუმცა ერთ საიდუმლოს გაგიმხელთ ექსკლუზიურად - ერთი ჯგუფის მხრიდან მესამე პოლიტიკური ცენტრის ჩამოყალიბების მცდელობა იკვეთება და მოძრაობები დაწვებულია. ბატონ ირაკლი ალასანიას აქვს პრეტენზია და ეს საჯაროდ განაცხადა, რომ იყოს ამ ცენტრის ხელმძღვანელი. ღია სივრცეში უკვე ჩანს ვინ ვის მხარეს დაიჭერს.

— მესამე პოლიტიკური ცენტრის შექმნა შემთხვევითი ხუნამვილის ხელით ხომ არ ხდება?

— ვერ ვიტყვი ვინ მოიაზრება ალასანიასთან ერთად ამ მესამე პოლიტიკურ ცენტრში, ეს ჯგუფები თავის თავს მალე გამაჟღერებენ.

ქაიოი სომერიკი
592 53 53 03

გარედან გართული საქართველო ეკონომიკური კოლაფსის მოლოდინში

მომცემი საუბრის 30-იან წლებში, როდესაც ამერიკაში დიდი ეკონომიკური დეპრესია განვითარდა, ხელისუფლებამ მიიწვია მემკვიდრეები ეკონომიკური კრიზისის აღმოფხვრისთვის. ფაქტობრივად, იმ ეკონომიკურმა გუნდმა კვიპროსმა გადაარჩინა და გამოიყვანა რთული მდგომარეობიდან.

თუ გონიერი ადამიანი სხვის შეცდომებზე სწავლობს, ეს ფაქტი დღევანდელ ხელისუფლებას უნდა გაეთვალისწინებინა და არ დალოდებოდა იმ

იქონია ორმა სერიოზულმა გარე შოკმა, ნავთობის ფასის მკვეთრმა შემცირებამ და კრიზისმა რუსეთში, რომელსაც თქვენს რეგიონზე სერიოზული გავლენა აქვს. როგორც იმპორტიორი, საქართველო პირდაპირ სარგებელს ნახულობს ნავთობის დაბალი ფასისაგან, შემ-

ჩუნდა ქართველი მწარმოებლების კონკურენტუნარიანობა, ასევე მისი საშუალებით საქართველო კვლავ მიმზიდველ ქვეყნად დარჩა ინვესტორებისთვის.

მთავარი პრობლემა ინფლაციაა, რადგან მრეწველი ვალუტის გაუფასურება იწვევს იმპორტირებად პროდუქტის გაძვირებას. საქართველოში დღეს მთავარი ინფლაციის რისკი არ არის, რადგანაც ლარი არ გაუფასურებულა იმ მძიმეების ვალუტის მიმართ, რომლებიდანაც შემოდის იმპორტი, კერძოდ, ეს ქვეყნებია ევროკავშირი, რუსეთი, თურქეთი. ნავთობის ფასის კლებამ ინფლაცია შეაჩერა. ახლა ინფლაცია 1,4 პროცენტია, ეროვნული ბანკის პროგნოზით გაიზრდება 5 პროცენტამდე. ყველაზე მძიმე მდგომარეობა შეექმნათ იურიდიულ და ფიზიკურ პირებს, რომელთაც შემოსავალი ლარში აქვთ, სესხი კი – დოლარში. როგორც ბევრ განვითარებულ ქვეყანაში, აქაც მაღალია დოლარიზაცია. საბანკო სესხების 60 პროცენტი დოლარშია გაცემული ისევე, როგორც საცალო ბაზარზე განვადებების 80 პროცენტი დოლარშია გაცემული. ასეთ პირებს ახლა ეროვნულ ვალუტაში 15-20 პროცენტით მეტი თანხის გადახდა უწევთ. ამიტომ დოლარის კურსის დასტაბილურების მიზნით, მთავრობა მსოფლიო სავალუტო ფონდს დამატებით თანხას სთხოვს.“

თუ განვითარებული საქართველოს მიმართ? **ჰიპოთეზურად რომ პოლიტიკური კრიზისში გადაიზარდოს, ამავე პასუხს უცხომელი რეკომენდატორები?** ცხადია, არა, უბრალოდ, ბანკებთან ერთად გაიქცევიან ქვეყნიდან და შერჩებათ მოგებული დოლარები!

მიხეილ ღუნდუა, ექსპერტი: ვფიქრობ, მიმდინარე სიტუაცია დარეგულირებას ჯერ კიდევ ექვემდებარება, ჩემი რჩევაა, ხალხმა ადგილობრივი პროდუქცია შეიძინონ, რომელზეც ფასების შენარჩუნება უფრო იოლია. დაუშვებელია დანაზოგის დოლარში გაკეთება, ვინც დოლარის შესყიდვას დაიწყებს, ის წაგებული დარჩება. თანხა იმ ვალუტაში შეინახეთ, რომელშიც გაქვთ შემოსავალი. სიტუაცია დროებითია, აპრილის თვის დასაწყისში სიტუაცია აქტიურად შემობრუნდება უკეთესობისაკენ. მარტში ინფლაციის ზრდა არ მოხდება.

სოსო არჩვაძე, ექსპერტი: ლარის კურსი სერიოზულ გავლენას ახდენს შიდა სამომხმარებლო ბაზარზე, რადგანაც ჩვენი ბაზრის დიდი ნაწილი, თითქმის ორი მესამედი, იმპორტირებულ საქონელზეა დამოკიდებული. იმპორტის თანაფარდობას ქვეყნის ეკონომიკასთან გადამწყვეტი როლი უკავია ლარის დევალვაციის დროს, რაც უფრო მეტად ვართ დამოკიდებული იმპორტზე, კურსის მცირე რხევაც კი დიდ გავლენას ახდენს, მაღალია კორელაცია

ხომ არა, ვინც საქართველო ამ მდგომარეობამდე მიიყვანა თავისი ბანკების გაძლიერების ხარჯზე?

ივანე მუსხია, ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი: იმისათვის, რომ შექმნილ სიტუაციაში მთავრობამ სწორად იმოქმედოს, არც შესაბამისი ანალიტიკური სამსახურები ჰყავს და არც ნორმალური მრჩეველები. უნდა შეიქმნას ეკონომიკურ-ანალიტიკური ცენტრი და ხელისუფლებამ მოუსმინოს მის რჩევებს. ნაწყენი ვარ ჩემს კოლეგებზეც იმიტომ, რომ არ გვეყო გამბედაობა, ვთქვათ სიმართლე იმაზე, რაც ხდება ჩვენს ეკონომიკაში. ცუდად იმართება ეკონომიკური პროცესები, ექსპერტები ურთიერთგამომრიცხავ შეფასებებს აკეთებენ. ხელისუფლებას უნარი არა აქვს, მიუკერძოებლად გააანალიზოს შექმნილი ვითარება და მიიღოს საჭირო ზომები.

ეკონომიკური საბჭო მთავრობის მეთაურთან ერთად აღმასრულებლობითა და კომპლექსურად უნდა იმოქმედოს, უცხოელებმა კი არ იციან ჩვენი სპეციფიკა, თანაც საქართველოში „ჭკ“ კლასის მრჩეველები და კონსულტანტები მოგვნილი. ვიმეორებ, ყველა ქვეყანაში არსებობს მიუკერძოებელი ანალიტიკური ცენტრები, რომლებიც კვალიფიციურ რეკომენდაციებს აძლევენ

დროს, თუ როდის გადაიზრდება საქართველოს ეკონომიკური კრიზისი – პოლიტიკურში.

როდესაც დოლარის კურსმა მსოფლიოში გამყარება დაიწყო, საქართველოში არსებულმა უცხოურმა ბანკებმა დაიწყეს თავიანთი მზაკრული გეგმების ამოქმედება. ვინაიდან ხალხის 60 პროცენტს სესხები თუ კრედიტები დოლარში ჰქონდათ აღებული, პროცენტი მოუმატეს, რითაც მოსახლეობის დიდი უკმაყოფილება გამოიწვიეს. ამას დაემატა პოლიტიკური განცხადებების გაკეთება ოპოზიციის მხრიდან, რომ ქვეყანას ეკონომიკური გუნდი არა ჰყავს და ყველაფერმა ერთად მიიყვარა თავი.

ზინ იხიერა დოლარის გამყარების მსოფლიო პროცესით? ცხადია, უცხოურმა ბანკებმა, რომლებიც ახლა ახმაველად არის საქართველოში. ფაქტობრივად, საცოდავმა საქართველომ გაამძიდრა უცხო ქვეყნის ბანკები თავისი ეკონომისტების უსუსურობით, რომელთაც დღემდე არანაირი ნაბიჯი არ გადაუდგამთ და შევლას კვლავ საერთაშორისო სავალუტო ფონდის წარმომადგენელთა რეკომენდაციებით ელიან. მათი მუდმივი წარმომადგენელი **აზიმ სადიკოვი** – ჯერჯერობით მხოლოდ სერიის ყურებითაა გატაცებული, ეტყობა, სრულ ეკონომიკურ კოლაფსს ელოდება.

აზიმ სადიკოვი: „ეროვნული ვალუტის გაუფასურება ახლა საქართველოში მთავარი პრობლემაა ინფლაციის თავიდან ასაცილებლად. მასზე გავლენა

ცირდა იმპორტში დახარჯული თანხები. თუმცა, ამ სარგებელს ფარავს რუსეთის მძიმე რეცესიისა და რუსული ვალუტის ძლიერი გაუფასურების გავლენა რეგიონზე. საგარეო ვაჭრობის შემცირება დააწვა ლარს, ეს გარე ფაქტორები განიხილება, როგორც გრძელვადიანი, ამიტომ ლარის გაუფასურების თავიდან აცილება შეუძლებელი იყო, მასთან წინააღმდეგობა კონტრპროდუქტული იქნებოდა, ამას დროებითი ეფექტი ექნებოდა და საქართველო ძლიერ დაგროვილ სავალუტო რეზერვებს დაცლიდა. ჩვენ კმაყოფილები ვართ, რომ საქართველოს მთავრობამ ლარის კურსის ჩამოყალიბება ბაზარს მიანდო. ინტერვენციების გარდა არსებობს სხვა გზები ვალუტის გაუფასურებასთან გასამკლავებლად. ლარზე ზეწოლის შემცირება შეიძლება ფისკალური პოლიტიკის გამკაცრებით, თუმცა, ამან, თავის მხრივ, შესაძლოა რეალურ ეკონომიკაზე ცუდად იმოქმედოს და რეცესია გამოიწვიოს. რა გავლენა ექნება ლარის გაუფასურებას ეკონომიკაზე? ერთი რამ უნდა გავითვალისწინოთ, ლარი დოლარის მიმართ გაუფასურდა, სხვა ვალუტების მიმართ არა. ლარი რომ დოლარის მიმართ არ გაუფასურებულყო, სავაჭრო პარტნიორების ვალუტის მიმართ უფრო გამყარდებოდა. ეს ქართული პროდუქციის ფასს გაზრდიდა, ხოლო იმპორტული – გაიფასურდა. დღევანდელ სიტუაციაში გაუფასურება საჭირო იყო რეალური ეკონომიკისათვის, რადგან მისი საშუალებით შენარ-

(ამონარიდი აზიმ სადიკოვის პრესკონფერენციიდან)
აზიმ სადიკოვის განმარტებიდან გაუგებარების, თუ რატომ არ აქვს ვალუტის ფონდი საქართველოს ფინანსთა რეკომენდაციებს იმის შესახებ, რომ მოსახლეობას ბანკებიდან სესხები დოლარში არ აიღოს და იმ ეროვნულ ვალუტაში ჰქონილია, რომელშიც მას შემოსავალი აქვს? რატომ ახვევენ ბანკები მოსახლეობას თავს დოლარში სესხს? იყო თუ არა ეს მათი მხრიდან მიზანმიმართული ქმედება განვითარებულ

ლარის დევალვაციასა და ფასების მატებას შორის. ხალხმა თავი უნდა შეიკავოს სესხის აღებისაგან, აუცილებლობის შემთხვევაში კი იმ ვალუტაში აიღონ, რომელშიც აქვთ შემოსავალი.

ერთი რამ საეჭვოა, ლარის დევალვაცია, ხომ არ იყო ეს მიზანმიმართული პროცესი? როგორ განვითარდება ქვეყანაში წვრილი და საშუალო ბიზნესი? როგორ აწარმოონ ქართული პროდუქცია, რომ არ ვიყოთ დამოკიდებული იმპორტზე? ვის აწყობს ქვეყნის ასე გაუბედურება, იმ დასავლეთს

ხელისუფლებას. საქართველოში ძალიან გონიერი და გამოცდილი ეკონომიკური სკოლა გვაქვს.

ყველამ გადადეთ პირადი ამბიციები, შევიკრიბოთ და დააარსეთ სამთავრობო ეკონომიკური ანალიტიკური ცენტრი – მანამდე არაფერი გვეშველება.“
თუმცა, სანამ ეს ანალიტიკური ცენტრი დაარსდება, ხალხს კვლავ მოუწევს არაფრისმთქმელი დაპირების მოსმენა.

როდემდე?
მთავრ პასრელიოვილი
599 110 200

ამა წლის 16 თებერვალს ჩემს და სხვა მრავალი ადამიანის ფეისბუქ-მეგობარს, ფატი ხარშილაძეს დაურეკა გამოძიებებმა და განყოფილებაში დაიბარა. მის მიერ დაწერილი ალ კაპონეს სიტყვების გამო. გაცემულ-გაოგნებული იყო ქალბატონი ფატი, ამით ან ის არ იცინა, რომ ეს ალ კაპონეს სიტყვებია, ან ის, რომ ალ კაპონე მკვდარიაო. მასზე არანაკლებად ფეისბუქ-მომხმარებელი გადაირია, თუმცა ზოგმა არც დაიჯერა, ალბათ, ვიღაც ხუმრობსო, ვიღაც გატყუებს ქალბატონო ფატიო, გაუგებრობა იქნება რაღაცო, უარესებს წერენ, მაშინ ნახევარზე მეტი ფემომხმარებელი დაბარებული უნდა ვიყოთ და პირდაპირ ქალაქის მთავარ სამმართველოში; ზოგმა პირდაპირ პროტესტი გამოთქვა, ესაა დემოკრატიაო?

პადრე, ირაკლი ვაჭარაძე და აქვეიბანილი ალ კაპონე

ფატი ხარშილაძე: — ჩემო მეგობრებო, მადლობა ასეთი მხარდაჭერისთვის. ახლა მინდა მოკლედ მოგიყვებ რა და როგორ: ახალგაზრდა გამოძიებელი, საკმაოდ კარგად აღზრდილი, ცოტა უხერხულ მდგო-

ვაპირებ ვაჭარაძის არც მოკვლას და მითუქმეტეს... ვთქვი, რომ უსამართლობა შობს ალ კაპონეებს. ეს ყველაფერი დაწერა, წავიკითხე, ხელი მოვაწერე და ძალიან ზრდილობანად გამომაცილეს. მალაღეც მე! ქალი 905 წლის ბოუი აღუვანჩიკ და

„კომოსექსუალობას პიდა-რასტობასთან საერთო არაფერი აქვს. პირველი, ადამიანის თანდაყოლილი ნიშანია, კანის ფერის და სიმაღლის მსგავსად, ხოლო მეორე, ადამიანის თანდაყოლილი თვისებაა სინარბის და უმუშური ხასიათის მსგავსად.

„მოუწოდებთ ყველა დამსაქმებელს, დაუყოვნებლივ შეწყვიტოს ბატონ გომიაშვილთან ყოველგვარი თანამშრომლობა იქამდე, სანამ ის არ გააცნობიერებს ადამიანთა და უპირველესად, საკუთარი ლგბტ კოლეგების წინააღმდეგ გამონთხეული სიძულვილის მავნებლობას. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ვიზრუნებთ იმაზე, რომ ნებისმიერი დამსაქმებლისთვის ამიერიდან შეუძლებელი გახდეს ჰომოფობი დასის წევრებთან

მეორედ გაუვიდა ირაკლი ვაჭარაძეს — საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლომ დააკმაყოფილა მოქალაქეების: ირაკლი ვაჭარაძის, ლევან ასათიანის, ლევან ბერიანიძის, ბექა ბუჩაშვილისა და გონა გაბოძის კონსტიტუციური სარჩელი და არაკონსტიტუციურად ცნო ჯანდაცვის მინისტრის ორი ბრძანების ის ნორმები, რომლითაც ჰომოსექსუალებს ეკრძალებოდათ ყოფილიყვნენ სისხლის დონორები.

„მიშა გომიაშვილი, რეზო ამაშუკელი, გიორგი გაბედავა და ლადო სადღობელაშვილი არიან პიდარასტები, ანუ ადამიანები, რომლებიც სიბოროტის ქმნას ეწადიან...“ — ირაკლი ვაჭარაძე

-Аль Капоне
Можно ли простить врага?
Бог простит!
Наша задача организовать их встречу.
Записки успешных мужчин: vk.com/notes_mens

მიშა გომიაშვილი, რეზო ამაშუკელი, გიორგი გაბედავა და ლადო სადღობელაშვილი არიან პიდარასტები, ანუ ადამიანები, რომლებიც სიბოროტის ქმნას ეწადიან.

შესაძლოა, ორიენტაციასაც მალავენ ამ სიძულვილის ფრქვევით? ეს დაზუსტებით არ ვიცი, მაგრამ ფაქტია — უსიამოვნოა ამ ადამიანების ტანჯვის ყურება. ნეტავ შემეძლოს რაიმეთი მათი დახმარება და იმის ჩვენება, რომ ცხოვრებაში სიკეთის კეთება უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე ადამიანების გამწარება? — რას ერჩის გამორჩეულად ამ ადამიანებს, არ უთქვამს, მაგრამ დაწერა ირაკლი ვაჭარაძემ, თუმცა, არა უშავს?

ერთად „გარყენილ დასავლეთში“ გასტროლებით ტკობა. ამიერიდან ბატონ გომიაშვილსაც შეეძლება მსხვერპლად წარმოაჩინოს თავი,“ — დაიქანა ირაკლი ვაჭარაძემ.

კოლექტიურ ვაჭარაძეს ერთი ვინმე ვაჭარაძის სახით ერთხელ უკვე გაუვიდა თამარ ივერთან („ხვალ ერთსქესიანთა ქორწინებას მოითხოვენ, ზეგ — ბავშვების აყვანას და ნამდვილად არ მსურს საქართველო, სადაც მუდამ ასე მომიხარია, ამსტერდამის კვარტლებს დაემსაგვოს“), რასაც მსწრაფლ გამოეხმაურა ჟურნალ „ტაბულას“ რედაქტორი: — „თამარ ივერი ბოდიშს იხდის არა იმიტომ, რომ სინანულს გრძნობს, არამედ იმიტომ, რომ მისი კარიერა საფრთხეშია. ივერის მაგალითი კარგი გაკვეთილია მათთვის, ვინც არ იცის, რომ ცივილიზებულ ქვეყნებში მომავალი ესპობა მას, ვინც ქალბატონი ივერის მსგავსად აზროვნებს და საუბრობს.“

გასაგებია რა ხდება? — ლგბტებმა იტვირთეს ბნელი და ჩამორჩენილი ქართველი საზოგადოების აღზრდა. ერთხელ გაუვიდა ვაჭარაძეს და ახლა მუდმივი საშვის აღებისკენ უმიზნებს, ვისკენაც თითხ გაიშვერს, უნდა დაიჩოქოს და პატიება სთხოვოს...

ბარაქალა იმ ას თორმეტ პარლამენტარს, დღეს რომ თვით ვაჭარაძე დასცინის, კითხვაზე: ჰომოსექსუალიზმს ავადმყოფობად თვლით თუ არა, პასუხს ვერ სცემენო...

დასასჯელთა რიგში გია ჯავახიძეც მოხვდა „სხვა რაკურსით“, ირაკლი ვაჭარაძემ მკაცრად გააკრიტიკა გადაცემა და პირობა დადო, გადაცემას დეზუერავო.

ჯავახიძე, როგორც ჩანს, დაფრთხა და ახლა გიორგი ჩხარტიშვილი, იგივე ვახტანგ ოქროპირიძე, იგივე მაცაცო მიწვია სტუდიაში, ვინმეს რომ არ შეეწუხებინა, მარტოკა ჩამოუჯდა და ალაპარაკა და ალაპარაკა რაც ვიღაცებს უნდოდათ; არც იმაზე ჩაეძია, რაც კითხვებს ბაღებდა, არც ასაკის მოტყუებაზე, არც აივ-მატარებლობაზე და საერთოდ, არც არაფერზე, მიუშვა, უსმენდა და გვასმენინებდა და კიდევ, უქებდა „განსწავლულობას“. ისიც — რამდენიმე პარლამენტარი არის თუ იყო ჩემი სექს-მომხმარებელიო.

ას თორმეტო პარლამენტარო, „მაცაცოების“ მხარდამჭერები რომ ყოფილხართ ქალიანკაციანად, დაეინახეთ, მაგრამ ახლა იმაზეც მოაწერეთ ხელი და აღიარეთ, რომლებიც ხართ მისი „მომხმარებლები“!

გიორგი მხეიძე

მარეობაში იყო. კეკითხები, მართლა ამისთვის დამიბარეთ თუ სადმე გვირაბიც მაქვს გათხრილი? ახალგაზრდა: — ირაკლი ვაჭარაძის პოსტზე 8 იანვარს, რომელიც გააზიარა ლადო სადღობელაშვილმა, სადაც ვაჭარაძე წერს: ყველა მოლოზანი სასწრაფოდ უნდა დაორსულდეს“ და ა. შ და ამას მოყვება პატრიარქის შეურაცხმყოფელი სიტყვებიც, არის თქვენი პოსტი“ და მიჩვენებს. ალ კაპონე: — პადრე, შენდობა ჩემი საქმე არ არის, ჩემი საქმეა რაც შეიძლება მალე მოვაწყო მათი შეხვედრა უფალოთ და უფლის ნებაა, შეუნდობს თუ არა. გამოძიებელმა მკითხა, ეს მართლა ალ კაპონეს გამოთქმაა და თქვენ გაიმეორეთო? დედას გეფიცებით, ასეა-მეთქი, დავუდასტურე რომ მე დავწერე და ახლაც ასე ვფიქრობ. მიუხედავად ამისა, არ

ვაჭარაძეს ასე შინებია ჩემი!“ ქალბატონის ფატი ერთადერთი არ არის, ვინც სოციალურ ქსელში დაწერილი სტატუსის გამო პოლიციაში დაიბარეს, თურმე გამოძიება დაწყებულია სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლით, რაც სიცოცხლის მოსპობის ან ჯანმრთელობის დაზიანების, ან ქონების განადგურების მუქარას გულისხმობს და აი, პოლიციაში დაკითხვაზე დაბარებული კიდევ ერთი პირი, ენდი სილაგაძე: — „ვაჭარაძემ რომ პატრიარქი აუგად მოიხსენია, იქ კიდევ სტატია იყო, რომ მონაზვნები სასწრაფოდ უნდა დავაორსულეთო. მე დავწერე, ამის დამწერს ლულა უნდა პირში-მეთქი და მეორე დღე ორი გამოძიებელი მოვიდა ჩემთან.“ რა ხდება, იქნებ აგვისნას ვინმემ?

მიმართვა საქართველოს ხელისუფლებას

საზოგადოების ძალიან დიდი ნაწილი გრძობს და აცნობიერებს, რომ ნატოს საწვრთნელი ცენტრის გახსნა ჩვენი ქვეყნისათვის უფრო მეტ საფრთხეს შეიცავს, ვიდრე სარგებელს. თუმცა ჩრდილო ატლანტიკური ალიანსის ჩინოვნიკები ცდილობენ, დაარწმუნონ ქართული საზოგადოება, რომ „საწვრთნელი ცენტრი“ არ იქნება რუსეთის ინტერესების წინააღმდეგ მიმართული და მისი მოქმედება რეგიონში მშვიდობის გამყარებას ისახავს მიზნად.

ამკარაა, რომ მსგავსი განცხადებები მხოლოდ განსაკუთრებულად მიაბიძგ ადამიანებს თუ დაავადებებს. ნატოს ეგიდით საწვრთნელი ბაზის გახსნა საქართველოს ტერიტორიაზე, კავკასიის გულში, არის გეოსტრატეგიული მოვლენა, რომელიც ავტომატურად უპირისპირდება რუსეთის ინტერესებს და მის გამოწვევას ნიშნავს, რაც არ უნდა „დამამშვიდებელი“ განცხადებები მოჰყვას მას. საქართველოს შეიარაღებულ ძალებს და ქვეყანას მთლიანობაში, „ნატოს საწვრთნელი ცენტრი“ არაფერს მოუტანს, რაც რუსეთის ნეგატიურ რეაქციას გადასწონის. ამ ნაბიჯით საქართველოს უსაფრთხოებას კი არ გავაძლიერებთ, არამედ პირიქით, შევასუსტებთ, ვინაიდან საქართველოს ტერიტორია, საიდანაც პოტენციურად რუსეთისთვის საფრთხე იქნება მოსალოდნელი, მეზობელი სახელმწიფოს სამიზნედ გადაიქცევა. ეს მით

უფრო საზიფათოა, რომ დღესდღეობით უკრაინაში მიმდინარე მოვლენების ფონზე, რუსეთსა და დასავლეთს (ნატოს) შორის პირდაპირი შეჯახება აღარ არის გამორიცხული და ტაქტიკური ატომური იარაღის გამოყენების ალბათობა იმაზე მეტია, ვიდრე მე-20 საუკუნის „ცივი ომის“ დროს იყო. ამაზე ღიად საუბრობენ დასავლურ პრესაში, ავტორიტეტული სამხედრო-პოლიტიკური ექსპერტები. დასავლური პრესა იმასაც წერს, რომ ნატოსა და რუსეთს შორის ნდობა ფაქტობრივად, მთლიანად არის გამქრალი(იხილეთ გერმანული ჟურნალი „დერ შტიმე“ – 08.02.15).

ყოველივე ეს ცხადყოფს, რომ თუნდაც კეთილი ზრახვებით ჩაფიქრებულ „ნატოს საწვრთნელი ცენტრს“ საქართველოს რუსეთ-დასავლეთის დაპირისპირების ასპარეზად გადაქცევა შეუძლია.

რამდენად სურს ქართველ ხალხს „ნატოს საწვრთნელი ცენტრის“ გამო ჩვენი ქვეყნის გადაქცევა რუსეთის სამხედრო მანქანის სამიზნედ? რუსეთსა და დასავლეთს შორის არსებული დაძაბულობა რომ გამაფრთხილებს და ამ დაპირისპირებაში საქართველოც იქნას ჩათრეული, როგორც „ნატოს საწვრთნელი ცენტრის“ მასპინძელი, პასუხს ვინ აგებს და ვინ დაგვიცავს?

საქართველოს ისედაც დიდი წვლილი შეაქვს საერთაშორისო სამხედრო ოპერაციებში – ავღანეთიდან

დაწყებული, ცენტრალური აფრიკით დამთავრებული. ამიტომ ჩვენს ქვეყანას ვერაფერ დასდებს ბრალს, რომ საქართველო, „საწვრთნელი ცენტრზე“ უარის თქმის შემთხვევაში, გაურბის პასუხისმგებლობასა და ნაკისრ ვალდებულებებს.

მიმართვაში საქართველოს ხელისუფლებას, არ დაუშვამთ ნატოს საწვრთნელი ცენტრის განთავსება საქართველოს ტერიტორიაში! ჩვენ ვაცნობიერებთ, რომ თქვენი ამ ნაბიჯით კამათი არ დარჩება გარკვეული პოლიტიკური წრეები ქვეყნის გარეთ და, რაღა თქმა უნდა, ქვეყნის შიგნით ისტერიულ დემარშებს მოაწვობენ სააკაშვილის რეჟიმის ნარჩენები, მაგრამ თქვენს მხარეს იქნება საზოგადოების, მთელი ქართველი ხალხის სიმპათია და მხარდაჭერა. ამ ფაქტორის გათვალისწინება უცხოეთშიც მოუწევთ და „ნაციონალიზმ“ შეეგუებათ, რადგან ეს იქნება დასტური იმისა, რომ საქართველოს ხელისუფლებას შეუძლია სუვერენული გადაწყვეტილებების მიღება.

გამოვდივართ ინიციატივით, საქართველოში ნატოს საწვრთნელი ცენტრის გახსნის თემა საერთო სახალხო მსჯელობის საგნად იქცეს, რომ ნათლად გამოიკვეთოს ქართველი ხალხის პოზიცია ამ უმნიშვნელოვანეს საკითხთან დაკავშირებით.

საინიციატივო ჯგუფი

„საერთო გაზეთი“ ინცებს დისკუსიას თემაზე – რა საფრთხეებს შეიძინებს საქართველოსთვის მის ტერიტორიაზე ნატოს სასწავლო ცენტრის განთავსება?

კამელტ ჭიკაშვილი,
პოლიტოლოგი:

ჩვენი პოლიტიკოსები და სამხედრო სპეციალისტები ამბობენ, რომ ეს ცენტრი არავის წინააღმდეგ მიმართული არ იქნება. თუმცა, უნდა ითქვას, რომ ჯერ

ებზე, ავხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონში, რუსული სამხედრო ბაზები არის განლაგებული. დამატებით ამერიკული ცენტრის გახსნა, რომელიც ზუსტადაც ამერიკულია და მას ნატოს ცენტრი მხოლოდ სიმბოლურად ეწოდება, დიდი საფრთხეების მატარებელია.

საბოლოო ჯამში, ეს ნიშნავს, რომ მაგნიტივით ვიზიდავთ რუსულ სამხედრო რაკეტებს. უბრალო დაძაბულობა რომ მოხდეს საქართველოში, ღმერთმა დაგვიფაროს და, ისეთი ამბები დატრიალდება, როგორსაც უკრაინაში ჰქონდა ადგილი. საქართველო აბსოლუტურად განადგურდება და განადგურდება სწორედ იმ „ცენტრის“ არსებობის გამო.

ერთი სიტყვით, საქართველოს ხელისუფლებამ სახელმწიფოს დამაქცევარი ასეთი გადაწყვეტილებების მიღება თავში აზრად არ უნდა გაივლოს. უარიც უნდა თქვას და ქმედებითაც უნდა აღუდგეს წინ ამ ცენტრის გახსნას ჩვენს ქვეყანაში.

უკრაინამ ამერიკისადმი მონური დამოკიდებულების გამო დაიღუპა საკუთარი ხალხი და ქვეყანა. 50 000 ადამიანი მიწაში ჩააწვინა, 5 000-ი, რომ ამბობენ, ეს არის შეღამაზებული ციფრი... საბოლოოდ, ისეთ დღეში ჩავარდა უკრაინა, ეკონომიკურად, სოციალურად, პოლიტიკურად, რომ წელში ვერ გასწორდება ვერც ამ საუკუნეში და ვერც იმ საუკუნეში. თუ ჩვენ იმას გვაკეთებთ, რაც გვაკეთა უკრაინამ და უკრაინის დღევანდელმა ფაშისტურმა ხელისუფლებამ, ისევე დავიღუპებით, როგორც უკრაინა დაიღუპა. არ შეიძლება ვიღაცის კოჭის გაგორების გამო გახსნა ე. წ. სასწავლო ცენტრი, რომელიც, სინამდვილეში, სამხედრო ბაზაა და სხვა არაფერი.

საუბარი იყო იმაზეც, რომ აქ მოამზადებდნენ ახლო აღმოსავლეთის სამხედრო კონფლიქტში

სირიულ ბოვიკებს.

თუ ჩვენთან მომზადდებიან არაბები სირიაში საბრძოლველად, გამოდის, რომ ჩვენ ვამზადებთ მებრძოლებს ისლამური სახელმწიფოს წინააღმდეგ და საქართველო ავტომატურად ხდება სამიზნე, როგორც ისლამური სახელმწიფოების, ასევე რუსეთის.

ერთი სიტყვით, ამ ცენტრის გახსნა საქართველოსთვის არ არის სიკეთის მომტანი, თუნდაც არც რუსეთიდან მოდიოდეს საფრთხე, არც ისლამური სახელმწიფოებიდან და არც არსაიდან, არ შეიძლება რომელიმე ქვეყნის ან ორგანიზაციის სამხედრო დაწესებულება განაღავო საკუთარ ტერიტორიაზე.

კობა არაბული, მწერალი: არის საუბრები, საქართველოში ნატოს სასწავლო ცენტრის შექმნის თაობაზე, რაც, ჩემი აზრით, რამდენადმე ხიფათის შემცველია. გარშემო რუსეთის სამხედრო ბაზებია და შუაში ნა-

რი პოლიგონზე. ამერიკის ელჩსაც ვწერდი: ნუ აქციეთ ქართველი ერი ტორეადორად-მეთქი. პოლიტიკოსებს, ქვეყნის მესვეურებს, მეტი სიფრთხილე მართებთ.

რაც შეეხება ოპონენტებს, „ნაციონალიზმს“, გასაძველებელი არიან ქვეყნიდან. მუდმივად უკრაინაზე რომ ლაპარაკობს „რუსთავი-2“, გადავიდნენ უკრაინაში. ისე შესტკივთ გული, უკრაინა გვეგონება მათი სამშობლო.

არ შეიძლება სახელმწიფო და ხალხი იყოს ნახევრად მძინარე, ისე არ უნდა ჩაგვეძინოს, რომ საფრთხეებს ვერ ვხედავდეთ.

ქადაგი ამბობს, დგება პერიოდები, როცა ადამიანები ცოცხალ-მკვდარნი დადიანო. დიას, დგება ასეთი დრო ერის ცხოვრებაში – ნახევარს სძინავს, ნახევარი – ცოცხალ-მკვდარი დადის. ბევრს საკუთარი ერის განცდა აღარ გააჩნია. ამის ბრალია სწორედ, ვერც ნატოსგან რომ ვერ ხედავენ საფრთხეებს და ვერც რუსეთისგან.

ზაალ პასრელიშვილი,
კავკასიელ ხალხთა კონფედერაციის ხელმძღვანელი:

– „ნატოს სასწავლო ცენტრის“ გახსნასთან დაკავშირებით საქართველოში ორი პოზიციაა გამოკვეთილი. ერთი გავლავთ პროდასავლური პოლიტიკური ძალების პოზიცია, რომლებიც ამბობენ, რომ საქართველოს მოსახლეობის უსაფრთხოების გარანტია მომავალში ეს ცენტრი იქნება და პრორუსული ორიენტაციის ძალების პოზიცია, რომლებიც ამბობენ, რომ ის შეუქმნის საფრთხეებს მომავალში ჩვენს ქვეყანას. ამ საფრთხეებზე ასახელებენ რუსეთსა და ხალიფატს, ამიტომ ეს ცენტრი საქართველოში არ უნდა აშენდეს. საბოლოოდ, ჩვენ ვთვლით, რომ ორივე პოზიცია სუბიექტურია, არ არის სრულფასოვანი და გამოხატავს მხოლოდ კერძო კორპორაციულ ინტერესებს. ეს არ

არის მთლიანად ერის და ხალხის განწყობა.

ვინც ამ ცენტრის გახსნაზე საუბრობს, ისინი ცდილობენ საქართველოს ფარგლებს გარეთ გარკვეულ ძალებს მოაწონონ თავი.

ზაალ პასრელიშვილი

რეალობა კი ის არის, რომ დღეს საქართველო, თავისი შესაძლებლობებიდან გამომდინარე, საფრთხეებს დამოუკიდებლად თავიდან ვერ აიცილებს.

ზოგადად, ასეთი ცენტრის მშენებლობა კარგია, მაგრამ წესდება არ ითვალისწინებს ამა თუ იმ ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის დაცვას და მის უსაფრთხოებას. მისი ფუნქცია ჩვენთან იქნება სადაზვერვო სამუშაოების ჩატარება და ჰუმანიტარული დახმარება. ანუ, რამე რომ მოხდეს, ჩვენ თვითონ უნდა ვიომოთ.

– თუ ასეთი უწყინარი ფუნქცია ექნება „ცენტრს“, რატომ გააღიზიანა რუსული მხარე ამ ინფორმაციამ?

– თუ ნებას მომცემთ, ბატონ ლავროვს თქვენთან გაზეთის საშუალებით პირდაპირ მივმართავ: რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა მინისტრო: თუ თქვენ არ გინდათ, რომ საქართველოს ტერიტორიაზე ნატოს სასწავლო ცენტრი განლაგდეს, თქვენც გა-

კამელტ ჭიკაშვილი

არსად გახსნილა ისეთი სამხედრო-სასწავლო ცენტრი, მტრედებს რომ მოაშენებს. რახან ცენტრი იხსნება, მისი დანიშნულება ისაა, რომ მიმართული უნდა იყოს რაღაცის წინააღმდეგ. მნიშვნელოვანია ისიც, იცის თუ არა საქართველოს ხელმძღვანელობამ, კონკრეტულად რა სახის ცენტრი უნდა იყოს ეს. რატომაც მგონია, წარმოდგენა არ აქვთ, როგორი ტიპის ცენტრი უნდა გაიხსნას საქართველოში ნატოსა და აშშ-ის მიერ. ეს ისეთივე შემთხვევაა, როგორც ლუგარის ლაბორატორიის მაგალითი. რა ხდება იმ ლაბორატორიაში, კონკრეტულად არავინ იცის და ასევე არ ეცოდინებათ ნატოს ე. წ. სასწავლო ცენტრთან დაკავშირებით.

ამ ცენტრის გახსნით არა მხოლოდ რუსეთთან იმალება ურთიერთობები, არამედ ამიერკავკასიის კიდევ ორ რესპუბლიკასთან – აზერბაიჯანთან და სომხეთთან. სომხეთში რუსეთის სამხედრო ბაზაა განთავსებული. საქართველოს ყოფილ ტერიტორი-

კობა არაბული

ტოს ცენტრი?! შატლიში, ყველაზე მაღალ მწვერვალზე რუსეთის სასახლავრო-სადაზვერვო პუნქტია განლაგებული. რაკალი ვართ და სად ხედავენ აქ ნატოს ადგილს, ჩემთვის ვაგუგებარია. ერთი ნაბიჯის გადმოდგმა და აქ არის უკვე რუსეთი.

სულ ვამბობ, არ შეიძლება ქვეყანა ვითარდებოდეს სამხედ-

იყვანეთ სამხედრო ბაზები ცხინ- ვალიდან და აფხაზეთის ტერი- ტორიიდან.

– თქვენ მიიჩნევთ, რომ სეპა- რატისტულ მთავრობებს საკუთა- რი სურვილით არ აურჩევიათ რუსეთთან პოლიტიკური, სამ- ხედრო და ა.შ. ალიანსი?

– ის ტერიტორიები ოკუპი- რებულია და მეორეც, რაც უნ- დოდა რუსეთს, საქართველოდან ყველაფერი უკვე წაიღო, დანარ- ჩენ ტერიტორიაზე რასაც ვი- ზამთ, ეს ჩვენი გადასაწყვეტია. თუმცა კიდევ ვიმეორებ, არის გამოსავალი – არც ნატოს ბაზე- ბი, არც – რუსეთის.

– თქვენ თქვით, რომ სუბიექ- ტური მოსაზრებებით სურთ აქ ცენტრის ამენება. რა არის ეს მოსაზრებები და რა ინტერესებს ითვალისწინებს?

– პირდაპირ გეტყვი, როცა პოლიტიკური ძალები მხარს უჭერენ ნატოს სასწავლო ცენტ- რის მშენებლობას საქართველო- ში, ისინი ცდილობენ თავი მოა- წონონ დასავლეთელ გავლენიან პოლიტიკურ ძალებს, რომლებ- საც ძალუძთ უავტორიტეტო და ხალხისთვის მიუღებელი პოლი- ტიკური სუბიექტები კვლავ ხე- ლისუფლებას დატოვონ, ისევე, როგორც სასწავლო ცენტრის წინააღმდეგი პრორუსული ორი- ენტაციის ძალები აწინებენ თავს რუსებს, რათა მათი დახმარებით ისევ ხელისუფლებაში მოვიდნენ. არც ერთი სუბიექტი ამ ცენტ- რის გარშემო ატეხილ აფიოტაჟ- ში ქართველი ერის ინტერესებს არ ითვალისწინებს.

– წელან თქვით, რომ ამ ცენ- ტრის არსებობა უსაფრთხოების გარანტიაცაა ჩვენი ქვეყნისთვის, რა გარანტიებს გულისხმობდით?

– დიდ სახელმწიფოებს შო- რის არის დაუწერელი კანონი – ნატოს ცენტრი ან ბაზა სადაც დგას, იქ არ შედის არც რუსე- თი და ტერიტორია, სადაც დგას რუსეთის ბაზა, არ შედის ნატოს ინტერესი. თუ რუსეთმა წაგვარ- თვა ტერიტორიები და როგორც ჩანს, წაგვართვა, ნატოს ცენტრი და ბაზები უნდა შექმნათ იმ

ველ პოლიტიკოსებს მიემართავ – მომავალ წელს ყარსის ხელ- შეკრულების გადახედვის სა- კითხი დაისმება, თვისობრივად ახალი პოლიტიკური რეალობის წინაშე აღმოჩნდება ჩვენი ქვეყ- ნა და მოლიანად კავკასიაც. ამა- ზე სერიოზული დაფიქრება გვმართებს.

ვალერი კვარაცხელია:

საბჭოთა კავშირის დაშლის შე- დევად საქართველო თითქოს და- მოუკიდებელი ქვეყანა გახდა, მაგრამ სინამდვილეში იგი და- სავლეთის, პირველ რიგში კი აშშ-ის კლანჭებში აღმოჩნდა და მისი ინტერესების უსიტყვო მომ- საზურე ქვეყანად იქცა. მთელი უბედურება ისაა, რომ დასავლე- თი სანაცვლოდ არაფერს ვეკი- თებს და არც არაფერს ვეპირდე- ბა, გარდა ნატოს და ევროკავში-

რის წევრობისა, ოღონდ არა – რეალურად, არამედ გაურკვეველ პერსპექტივაში.

დასავლეთსა და რუსეთს შო- რის არსებობს გადაუღალავი წი- ნააღმდეგობა, რაც განპირობებუ- ლია აშშ-ის დაუოკებელი სწრაფვით მსოფლიოზე გაბატო- ნებისკენ. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ აშშ მართლაც ახლოს იყო ამ მიზანთან, მაგრამ რუსეთის ხელისუფლებაში პუ- ტინის (ანუ რუსეთის პატრიოტი ხელისუფალის) მოსვლის შემ- დეგ ეს ჩანაფიქრი წმინდა წყლის უტოპიად იქცა. ვითარე- ბას ართულებს ის გარემოება, რომ აშშ-ის ადმინისტრაციაში ამას ზოგი ვერ აცნობიერებს, ზოგი კი ვერ ეგუება. ყოველ

იცის, რამდენ ნაწილად დაიშლე- ბა ხეალ და ზეგ.

ქართველმა ხალხმა უნდა გა- აცნობიეროს და უნდა იფიქროს იმაზე თუ რას რა მოჰყვება შე- დევად. წინააღმდეგ შემთხვევაში, საქართველოს დაშლის პროცესი გაგრძელდება და აი, რატომ: სა- ქართველოში არის არაქართული მოსახლეობით კომპაქტურად და- სახლებული რეგიონები, სადაც მოსახლეობა ისევე არ ეთანხმება საქართველოს ნატოში გაწევრი- ანებას, როგორც არ ეთანხმებო- და ამას აფხაზეთისა და ცხინვა- ლის მოსახლეობა. აფხაზეთისა და ცხინვალის მოსახლეობის აზ- რის გაუთვალისწინებლობამ და მათი პოზიციების იგნორირებამ სანამდე მიგვიყვანა, იმედია, ყვე- ლა ხელავს. ამას თუ იმასაც და- ეკუმატებო, რომ რუსეთი კატეგო- რიული წინააღმდეგია ნატოს ყო- ველგვარი გაფართოებისა რუსე- თის საზღვრებთან მის მისახ- ლობლად, რის შესახებაც რუ- სეთის ხელისუფლების პირველი პირები ყოველგვარი მიკბ-მოკბო- ვის გარეშე, აბსოლუტურად ღია ტექსტით გველაპარაკებიან, აღ- მოვანთ, რომ საქართველოს იმ ცალკეული რეგიონების მოსახ- ლეობის საზოგადოებრივი აზრი, პოზიციები და ინტერესები, ისე- ვე ემთხვევა რუსეთის საზოგად- ლოებრივ აზრს, პოზიციებსა და ინტერესებს, როგორც აფხაზეთ- სა და ცხინვალში დაემთხვა, რაც კი არ გაართულებს საქარ- თველოს მდგომარეობას, არამედ სრულიად უპერსპექტივოს გახ- დის. ამას იმასაც თუ დაეკუმა- ტებო, რომ საქართველოში გეო- მეტრიული პროგრესით იზრდე- ბა პრორუსული და მცირდება პროდასავლური განწყობილებე- ბი, რაც შექმნილი ვითარების გათვალისწინებით, აბსოლუტურ- რად ლოგიკური მოვლენაა, სი- ტუაცია კიდევ უფრო რთულდე- ბა. ამ ვითარებაში ნატოს საწვ- რთნელი ცენტრის გახსნაზე ფიქრიც კი საქართველოს ხელი- სუფლების მხრიდან საქართვე- ლოსთვის ზურგში ჩაცემულ მახვილს, ან, თუ გნებავთ, შუბ- ლში დახლილ საკონტროლო ტყვიას ჰგავს, რომელიც, პრაქ- ტიკულად, გამორიცხავს ამ ქვეყ-

ინტერვიუ პოლიტოლოგ გიორგი ვეპხიაშვილთან:

– ბატონო გიორგი, როგორც ცნობილი გახდა, „ნატოს სას- წავლო ცენტრი“ იხსნება საქარ- თველოში. რუსული მხარის რე- აქცია მოსალოდნელი იყო. გა- ნაცხადეს კიდევაც, რომ ამ „ცენ- ტრის“ გახსნასთან დაკავშირე- ბით მწვავე რეაგირება ექნებო- დათ. პირველ რიგში, როგორ ფიქრობთ, „სასწავლო ცენტრის“ გახსნა ქართული მხარის ინიცია- ტივა შეიძლება ყოფილიყო (თა- ვის გამოჩენის მიზნით) თუ და- ვალება ნატოს მესვეურების მხრიდან?

– ნატო-ს სასწავლო ცენტ- რის გახსნა არის გაგრძელება იმ პოლიტიკის, რომელიც საქარ- თველოში ხორციელდება ჯერ კი- დე 1995 წლიდან. ყველა პო- ლიტიკური ძალა, რომელიც ხე- ლისუფლების სათავეში მოდის, იძულებულია აწარმოოს ეს პო- ლიტიკა, უნდა თუ არა ეს მას. დღევანდელი ხელისუფლების ერთი ნაწილის რიტორიკა ხან- დახან ერთგვარ „ანტინატოურ“ მესიჯებსაც კი გვთავაზობს, თუ- მცა ძნელი სათქმელია, რამდენად

არის ეს მათი სერიოზული გან- წყობა და არა პოლიტიკური თა- მამი, შესაძლოა, რუსეთის გასა- გონდაც წარმოებული.

რა თქმა უნდა, ჩრდილო-ატ- ლანტიკური ბლოკის მესვეურებს სურთ ამ ცენტრის გახსნა და მისი დატვირთვა გარკვეული ფუნქციებით. მაგალითად, ნატო- ს გენერალური მდივნის მოადგი- ლემ ალექსანდრე მარშო- უმ, რომელიც ცოტა ხნის წი- ნათ საქართველოში იმყოფებოდა ვიზიტით, განაცხადა, რომ კარგი იქნებოდა, თუკი ეს ცენტრი არა მხოლოდ სამეთაურო-საშტაბო სწავლების ადგილი იქნებოდა, არამედ სხვადასხვა ქვეყნების ქვედანაყოფების საწვრთნელი ბა- ზაც. თუმცა, როცა სიტყვა ბაზას ვახსენებთ, ამაზე მიდის ცხარე კამათი, შეიძლება თუ არა ეს ობიექტი განვიხილოთ, როგორც სამხედრო ბაზა. რუსეთის წარ- მომადგენლები ამბობენ, რომ უკ- ვე არსებობს მაგალითები, როცა ნატო-ს ან აშშ-ს ეგდით იხსნე- ბოდა სხვადასხვა ცენტრები ყო- ფილი პოსტსაბჭოთა ქვეყნების ტერიტორიებზე და შემდეგ ისი- ნი, ფაქტობრივად, ბაზის სტა- ტუსს უახლოვდებოდნენ. მაგა- ლითად, სატრანსპორტო ცენტრი ყირგიზეთში, რომელიც ამჟამად გაუქმებულია. ამიტომ, ეს ფაქ- ტორი ამფოთებს რუსებს.

– თუ ჩვენ გვესურს ზედმეტი გულმოდგინება გამოვიჩინოთ, რატომ ვერ ვაცნობიერებთ, რომ ამით საბოლოოდ ვიჭრით მეზო- ბელ რუსეთთან მიმავალ გზას და მეტიც, ასე ვთქვათ, პირდა- პირ თავს ვუშვერთ რუსულ აგ- რესიას? მაშინ როცა ცხინვალის ომის პერიოდში არც ნატო დაგ- ვხმარებია და არც სხვა ვინმე?

– საქმე ისაა, რომ ხელისუფ- ლებას მანევრირების დიდი თავი- სუფლება არც აქვს. თუ ის ჩაშ- ლის ამ ცენტრის გახსნის სა- კითხს, მაშინ სალაპარაკოს მის- ცემს „ნაციონალურ მოძრაობას“, თავისუფალ დემოკრატებს, რეს- პუბლიკურ პარტიას და სხვა ძა- ლებს, რომლებიც ხელისუფლე- ბას დაადანაშაულებენ “ქართვე- ლი ხალხის ისტორიული არჩე- ვანიდან” გადახვევაში და რუსე- თის დაკვეთების შესრულებაში. აქამდე ეს პარტიები ამ ბრალდე- ბებს ვერ ამტკიცებდნენ, რადგან დღევანდელი ხელისუფლების წარმომადგენლები იფიცებოდნენ, რომ არ გადაუხვევდნენ პროდა- სავლური პოლიტიკის კურსს და ნატო-ს ერთგულნი იქნებოდნენ. ნატო-ს სასწავლო ცენტრის გა- უხსნელობის შემთხვევაში კი ხელისუფლებას უკვე გაუჭირდე- ბა დასახბუთოს, რატომ გადაი- ვიქრა მან ამის გაკეთება, როცა საკითხი უკვე შეთანხმებული იყო მის მიერვე და ფაქტობრი- ვად, გადაწყვეტილი.

რაც შეეხება რუსეთთან ურ- თიერთობების გაუარესებას სას- წავლო ცენტრის გახსნის გამო, ალბათ, გარკვეული პრობლემები შეიქმნება, თუმცა, ძნელია პროგ- ნოზირება, რამდენად სერიოზუ- ლი იქნება ეს პრობლემები. თა- ვად რუსეთის მდგომარეობა, ამ- უამად, საკმაოდ დაძაბულია, უკ- რაინის კრიზისის და დასავლეთ- თან ურთიერთობების გაუარესე- ბის თვალსაზრისით. დღეისათვის ნაკლებად მოსალოდნელია, რომ რუსეთის ხელისუფლება ამ ფაქ- ტის გამო რაიმე რადიკალურ ნა- ბიჯებზე წავიდეს საქართველო- თან მიმართებაში. რუსი პოლი- ტოლოგების უმრავლესობაც, ვინც ამ თემაზე თავის აზრს გა- მოთქვამს, ამ მოსაზრებისკენ იხ- რება. მათი აზრით, რუსეთი ამ ეტაპზე დასჯერდება აფხაზეთ- თან და ე.წ. სამხრეთ ოსეთთან “ხელშეკრულებების” გაფორმე- ბას.

– თუ დასავლური წრეების- გან არის ზეწოლა „ცენტრის“ გახსნაზე, რა აქვთ ჩაფიქრებული იმ ძალებს, საქართველოში ასა- ლი ცეცხლის კერის გაჩაღება ზომ არა?

– არა მგონია, დასავლეთს ამ- უამად სურდეს საქართველო გა- ნიხილოს, როგორც რუსეთთან სამხედრო კონფრონტაციაში მყოფი ქვეყანა. საქართველოს არ გააჩნია სამხედრო პოტენციალი, რომ რუსეთთან საომარი მოქმე- დებები აწარმოოს. ჩვენზე ათჯერ დიდ უკრაინასაც კი უჭირს ამის გაკეთება, როგორც ამას ვხედავთ დონეცკის და ლუგანსკის ოლქე- ბის მაგალითზე. პირიქით, აშშ-ს ამჟამინდელი ადმინისტრაცია და ევროპის ქვეყნების ლიდერები საქართველოს ხელისუფლებას

„რუსეთი მზადაა, შესაბამისი ზომები მიიღოს, თუ ნატო პრაქტიკულ ნაბი- ჯებს გადადგამს ნატოში საქართველოს „ჩართვისთვის“!

სერგეი ლავროვი

რუსეთის ფედერაციის საგარე საქმეთა მინისტრი

დარჩენილ ტერიტორიებზე, სა- დაც რუსეთმა ვერ შეძლო თავი- სი „თათის“ დადება.

– ყარსის ხელშეკრულების ვადა იწურება და თუ თურქეთი შემდგომ პრეტენზიას გამოთქ- ვამს აჭარის რეგიონზე, აღმოსავ- ლეთ საქართველო და კერძოდ, თბილისი მაინც იქნება საქარ- თველოს იურისდიქციაში ნატოს ბაზების არსებობის გამო?

– თქვენი განხილვის მეშვეო- ბით კვლავ საკუთარი კეთილ- დღეობისთვის მერძოლ ქართ-

შემთხვევაში, საკითხის მიმართ ამერიკული მდგომა არ იცვლე- ბა. ისინი ცდილობენ ევროპისა და პოსტსაბჭოთა სივრცის საკუ- თარ გეოპოლიტიკურ და სამხედ- რო პლაცდარმად ქვეყანას, ამ სივ- რცეში ანტისარაკეტო სისტემე- ბის განლაგებას და ამით რუსუ- ლი ბირთვული პოტენციალის გაუვნებელყოფას. აი, რას ეწირე- ბა (უკვე შეეწირა) უკრაინა. ამასვე შეეწირა საქართველოც, რომელიც დღეს სამ ნაწილად არის დაშლილი და, ასე ვაგრძე- ლების შემთხვევაში, კაცმა არ

ნის გადარჩენას. ამიტომაც მე, ვალერი კვარაცხელია, სულით ხორცამდე ქართველი, მწერალი, მეცნიერი და პუბლიცისტი, პარ- ტია “ნეიტრალური საქართვე- ლოს” თავმჯდომარე, ყველას, ვინც გადაწყვეტილებას იღებს საქართველოში ნატოს ცენტრის გახსნის შესახებ, ვინც არ უნდა იყოს ის – პრეზიდენტი, პრემი- ერი, მინისტრი თუ დეპუტატი, ვადასაშაულებ საქართველოს ინ- ტერესების საზიანო ქმედებაში. დარწმუნებული ვარ, ასევე მოიქ- ცევა ისტორიაც.

← 10 gv.

ურჩევდნენ რუსეთთან ურთიერთობების გაუმჯობესებას და დალაგებას. დასავლეთისთვის უფრო ადვილიც არის, დაუახლოვოს საქართველო ნატო-ს სტრუქტურებს იმ პირობებში, როცა მას შედარებით ნორმალური ურთიერთობა ექნება რუსეთის ფედერაციასთან.

რა რეაქცია შეიძლება ჰქონდეს მეზობელ ირანს საქართველოში ნატოს ცენტრის გახსნასთან დაკავშირებით მაშინ, როცა, მიუხედავად იმისა, რომ ქართული მხარე აცხადებს, ეს საწვრთნელი კი არა სასწავლო ცენტრი იქნებაო. სასწავლო ცენტრი იარაღით ვარჯიშს არ გულისხმობს, თეორიულ სწავლებას ითვალისწინებს?

ირანის ხელისუფლება დაკავებულია დასავლეთთან მოლაპარაკებებით საკუთარი ატომური პროგრამის შესახებ. სასწავლო ცენტრის გახსნა ირანის ყურადღებას ნაკლებად თუ მიიპყრობს, თუმცა ისლამური რესპუბლიკა ალტაცებით არ შეხედუბა საქართველოს სავარაუდო შესვლას ნატო-ში. ერთი მხრივ,

ერთი, რა სარგებელი გვექნება ამ ცენტრის გახსნით და მეორე, არის თუ არა, თქვენი აზრით, „ნატოს სასწავლო ცენტრის“ გახსნა წინ გადაგმული ნაბიჯი ნატოში ინტეგრაციისკენ?

როგორც ხელისუფლების წარმომადგენლები აცხადებენ, ამ ცენტრის ფუნქცია იქნება საქართველოს შეიარაღებული ძალების დაახლოება ნატო-ს სტანდარტებთან. ამ მხრივ, ეს სასარგებლო იქნება, თუმცა უნდა გავითვალისწინოთ, რომ საქართველოს ნატო-ში გაწევრიანების საკითხი უფრო პოლიტიკურია, ვიდრე სამხედრო. ამიტომ, ცენტრის გახსნა გაწევრიანების გარანტიად ვერ ჩათვლება. მაგალითად, ჩვენ რომ მიგველო ე.წ. მაპი, ეს უკვე იქნებოდა იმის 90%-იანი გარანტია, რომ ნატოს წევრად გახდომა საქართველოსთვის ოდესმე შესაძლებელი გახდებოდა. ამჟამინდელი ინსტრუმენტები, რომელიც მიიღო საქართველომ, მათ შორის ამ საწვრთნელი ცენტრის განთავსება, არ იძლევა ამის გარანტიას. ეს ობიექტი უფრო გამოხატვის წესით არის გათვალისწინებული საქართველოსთვის, ამდენად, შეიძლება წარმოადგენდეს ერთგვარ

ტალურად ევროპის ნაწილია და ამიტომ არ შეიძლება მისი ბოლომდე გარიყვა. ამის გამო ერთდროულად რუსეთის „კუთხეში მომწყვდევა“ ანუ ე.წ. წითელი ხაზების გადალახვას. მოსკოვი საქართველოს ნატო-ში გაწევრიანებას სწორედ ამგვარ წითელ ხაზად მიიჩნევს. ახლა, როდესაც მიმდინარეობს დაძაბული და დინამიური პროცესი დასავლეთს და რუსეთს შორის, ნაკლებად მოსალოდნელია, რომ საქართველოს საკითხი ამგვარი მწვავე ფორმით (ვევლისხმობ ნატო-ში გაწევრიანების შესაძლებლობის განხილვას) ადგეს დღის წესრიგში.

ბატონო ვიორჯი, საქართველოს ხელისუფლებას შეუძლია წინ აღუდგეს ამ ცენტრის გახსნას თუ ხალხი წინააღმდეგი იქნება? და თუკი ვერ შეძლებს უარის თქმას, ეს იქნება იმის ნიშანი, რომ საქართველო სუვერენული ქვეყანა არაა? იქნებ ქვეყნის შიგნით არსებული ოპოზიციური ძალების რეაქციის უფრო მთავარი ფაქტორია, რომელმაც ფესვები, ამჯერად, უკრაინაშიც გააღდა?

ამ კითხვაზე უკვე ნაწილობრივ გიპასუხეთ ზემოთ, რაც შეეხება იმას, რომ არის თუ არა

დასავლეთს შორის. სანამ ეს ორი მხარე (რუსეთი და დასავლეთი) სტრატეგიული პარტნიორობის მდგომარეობას ასე თუ ისე ინარჩუნებდნენ (ასე იყო ბორის ელცინის პრეზიდენტობის პერიოდში, მიუხედავად ცალკეული კონფლიქტებისა და პუტინის და მედვედევის პრეზიდენტობის პერიოდში 2012 წლამდე), უკრაინაც როგორც ასრულებდა ხიდის ფუნქციას რუსეთს და დასავლეთს შორის. მაგრამ პროცესი ვითარდება და აღმოჩნდა, რომ დასავლეთის გარკვეულ ნა-

საგრძობია მოქალაქეთა გარკვეული ნაწილის იმედგაცრუება, განსაკუთრებით, ეკონომიკური მდგომარეობის სტაგნაციის გამო. მოსახლეობაში გავრცელდა აზრი, რომ ამჟამინდელი ხელისუფლება არის უუნარო და ინერტული. მეორე მხრივ, ხელისუფლებას აქვს დადებითი მომენტებიც, მაგალითად ის, რომ ძველი ხელისუფლების რეპრესიული პოლიტიკა შერბილებულია.

რაც შეეხება ნაციონალურ, ჩემთვის გაუგებარია, რატომ ვერ ახერხებენ ისინი თავიდან მოიცილონ სააკაშვილი, რომელიც სრულიად უპერსპექტივო ფიგურაა. უკრაინის მაგალითი რომ ავიღოთ, იქ 2004 წელს მოხდა ე.წ. ნარინჯისფერი რევოლუცია, რომლის წამყვანი ფიგურები იყვნენ იუშჩენკო და ტიმოშენკო. დღეისათვის, ორივე ეს პიროვნება პოლიტიკურ „ოფსაიდშია“ და თითქმის არავითარ გავლენას აღარ ფლობს თავის ქვეყანაში.

საკაშვილის ფიგურა სწორედ იუშჩენკოს ან ტიმოშენკოს ანალოგიურია და ის გუშინდელი დღეა. ამას ვერ უშველის ვერც პოროშენკოს მიერ მისი დანიშვნა რაღაც გაურკვეველ მრჩევლის პოსტზე. თავად პოროშენკოს პოზიციები საკმაოდ შეირყა უკრაინაში, მაგალითად, სულ ახლახან მაიდანის რევოლუციის წლისთავზე, ის სტვენით და ყვირილით გავიდა იქ შეკრებილმა მოსახლეობამ. პირდაპირ შეიძლება ითქვას, რომ, სანამ სააკაშვილი იქნება ე.წ. ნაცების ლიდერი, ამ ძალას თეორიული შანსიც კი არ ექნება ხელისუფლებაში დასაბრუნებლად. ამის შემდეგ – უკვე გარკვეული შანსები ჩნდება, რაც დამოკიდებული იქნება ამ პარტიის სათავეში „გამსვლელი“ ფიგურების მოსვლაზე. ერთ-ერთი მათგანი, ჩემი აზრით, არის ბაქრაძე, ასევე ვაშაძე, თუ ის უკრაინაში არ ჩაფლავდა, რისი დიდი ალბათობაც არსებობს, იქაური ოლიგარქების გააფორმებული წინააღმდეგობის გამო.

ირანდა პალანდაძე
„საერთო გაზეთის“ რედაქცია თხოვნით მიმართავს საზოგადოებას, აქტიურად ჩაერთოს, ჩვენი აზრით, ამ უადრესად მნიშვნელოვან დისკუსიაში.

„ეს თანამშრომლობა არანაირად არ არის მიმართული იმ მიზნისაკენ, რომ საქართველოში განთავსდეს ნატოს სამხედრო ინფრასტრუქტურა. ბრიუსელშიც, მოსკოვშიც და თბილისშიც კარგად იციან, რომ დღეს და ხვალ საქართველოს ნატოში განწევრიანება დღის წესრიგში არ დგას“.

ზურაბ აბაშიძე

წარმომადგენელი რუსეთთან ურთიერთობის საკითხებში

სასწავლო ცენტრის გახსნა შეიძლება განვიხილოთ, როგორც კიდევ ერთი ნაბიჯი ნატო-ში გაწევრიანებისკენ, თუმცა უცნობია, ეს ნაბიჯი რამდენად გადაწყვეტი იქნება ამ პროცესში.

რაც შეეხება ირან-საქართველოს ურთიერთობებს, ირანის ხელისუფლება, თუმცა დიპლომატიურ ფორმებში, მაგრამ მაინც საკმაოდ მკაფიოდ გამოხატავს თავის გაცხადებულ საქართველოს ამჟამინდელი ხელისუფლების მიმართ მიღებული უცნაური გადაწყვეტილებით, რომელმაც ცალმხრივად გააუქმა უეზო რეჟიმი ირანთან და არა უბრალოდ გააუქმა, არამედ, ფაქტობრივად, მთლიანად შეწყვიტა ვიზების გაცემა ირანის მოქალაქეებისთვის.

არადა, სულ რაღაც ერთი წლის წინ ამ ქვეყნიდან ტურისტების, კომერსანტების და ვიზიტორების მზარდი ნაკადი შემოდოდა, რომელსაც ყოველწლიურად ათობით და ასობით მილიონი მყარი ვალუტა შემოჰქონდა ჩვენს ქვეყანაში. გაუფასურებული ლარის ფონზე ეს საკმაოდ დიდი დანაკლისია.

დავუშვათ, ჩვენი ვარაუდები თითქმის გამოწვეულია, ვერ

„მორალურ კომპენსაციას“ ან „იმედის მიმცემს“ მოსახლეობისთვის, რომ ნატო-ში შესვლის პროცესი გრძელდება და არ შეჩერებულია.

ლაგროვის განცხადებას საბასუხო რეაქციის მოსალოდნელობასთან დაკავშირებით ზურაბ აბაშიძემ უპასუხა, რომ დღის წესრიგში არ დგას ვერ ნატოში ინტეგრირების საკითხი. რას ნიშნავს ეს, ხელისუფლებამ გადაუხვია ევროპულ გზას თუ რეალურად შეხვდა ჩვენმა ხელისუფლებამ მოვლენებს და წინა ხელისუფლებისგან განსხვავებით, ილუზიებით არ სურს მოსახლეობა გამოკვებოს?

ზურაბ აბაშიძის რომ არ ეთქვა, ისედაც ცნობილი იყო, რომ უახლოეს მომავალში ეს საკითხი არ იდგა დღის წესრიგში. თუმცა, სიტუაცია მსოფლიოში იმდენად სწრაფად იცვლება, რომ გამორიცხული არაფერია. ამავე დროს, ჩვენ ვხედავთ, რომ ევროპის გარკვეული წრეები ცდილობენ არ დაუშვან რუსეთის იზოლაცია ევროპისგან და დასავლეთისგან. მათ ასეთი წარმოდგენა აქვთ, რომ რუსეთი მენ-

საქართველო სუვერენული ქვეყანა, გლობალიზაციის პირობებში არარეალურია, რომ ჩვენისთანა პატარა ქვეყანას, რომელსაც ბუნებრივი რესურსებიც არ გააჩნია დიდი რაოდენობით, შეეძლოს მეტ-ნაკლებად სუვერენული იყოს. დღეისათვის საქართველო ყველაზე ნაკლებად სუვერენული ქვეყანაა სამხრეთ კავკასიაში, ჩვენს მეზობელ ქვეყნებთან შედარებითაც კი. ამის მიზეზი, ერთი მხრივ, ჩვენი დაბალი პოლიტიკური და სტრატეგიული კულტურაა, მეორე მხრივ, გარკვეული ობიექტური მიზეზებიც არსებობს, რომელთა შესახებ საუბარი ახლა შორს წაგვიყვანს.

თქვენი აზრით, უკრაინაში მიმდინარე მოვლენების და „რეფორმების“ უკან დასავლეთი დგას, რუსეთი თუ დასავლეთი და რუსეთი ერთად?

უკრაინის მოვლენები, ჩემი აზრით, გამომდინარეობს იმ სიტუაციიდან, რომელიც ამ ქვეყანაში შეიქმნა ბოლო ოცი წლის განმავლობაში, ანუ დამოუკიდებლობის მიღების შემდეგ. უკრაინა გაჩხერილი იყო რუსეთს და

წილს და რუსეთს შორის დისტანცია თანდათან გაიზარდა. ეს მიუხედავად იმისა, რომ, როგორც ზემოთ აღვნიშნე, ევროპის ზოგიერთი ქვეყნის ლიდერი გაძლიერებული ცდილობს როგორმე გადაარჩინოს რუსეთის, როგორც ევროპული ქვეყნის იდეა. შესაბამისად, უკრაინის წინამეც დადგა არჩევანი – საით წასულიყო, რუსეთისკენ თუ დასავლეთისკენ. მან აირჩია დასავლეთისკენ სიარული, რასაც მოჰყვა ის, რაც მოჰყვა.

მოვლენების განვითარება დამოკიდებულია იმაზე, შეძლებს თუ არა უკრაინა რეფორმების გატარებას. ამ საკითხის ირგვლივ ახლა მიმდინარეობს ძირითადი კამათი და ფარული თუ აშკარა დაპირისპირება.

რა პერსპექტივას ხედავთ უახლოეს ხანებში საქართველოს საშინაო პოლიტიკურ კურსში, თავისთავად ცხადია, საგარეო ფაქტორებიდან გამომდინარე?

საინტერესო კითხვაა, რადგან ბევრ ფაქტორზე დამოკიდებული მოვლენათა განვითარება. დღევანდელი ხელისუფლების მიმართ აშკარა თუ არა, საკმაოდ

ძვირფასო მეგობრებო, შემოგვიერთდით გაზეთ „პატრიოტის“ მეგობართა კლუბში. ინფორმაციისთვის დაგვიკავშირდით: 593 44 04 01; 597 93 93 79; (2) 14 40 19; (2) 34 28 97. რედაქციის მისამართი: თბილისი, დ.აღმაშენებლის გამზ., 164, II სართ.

გვესაუბრება პოლიტოლოგი სოსო ცინცაძე:

– ბატონო სოსო, „ნაციონალური მოძრაობა“ ციგნების ბანაკს დაემსგავსა. ნაციონალური საქმენი ყველამ ვიცით, თუ უკრაინაშიც იგივე გზას დაადგინა, ხომ არ გადმოვა უკრაინელების აგრესია ქართველებზე? ზოგადად, რა საფრთხეებია მოსალოდნელი როგორც ქვეყნის გარედან, ისე შიგნიდან.

– სანამ „ნაციონალურ“ მიერ გარედან მომავალ საფრთხეებზე მოგახსენებთ, უნდა აღინიშნოს, რომ ყველაზე დიდი საფრთხე, დღევანდელ ხელისუფლებას, ხალხისგან ელოდება, რამეთუ მათი ცხოვრების დონე სავალალოა და უფრო მეტად უარესდება. თუ ხელისუფლებას რაიმე საფრთხე შეექმნება, ეს, პირველ რიგში, უმუშევრობის დონის გამო მოხდება. ახლახან, ჯანდაცვის კომიტეტის ხელმძღვანელს დიმიტრი ხუნდაძეს ვუსმინე – ჯერ აღვფიქვინდი, მერე შემრცხვა, მან, ისე, რომ არც გაწითლდა, თქვა – საქართველოში უმუშევრობა შემცირდაო. აქედან, ერთი ნაბიჯიღა დარჩა თქვას, რომ ცხოვრების დონე გაუმჯობესდა. ხალხი, თურმე, მატერიალურად უფრო უზრუნველყოფილია, ვიდრე თუნდაც, 10 წლის წინ. აი, ესაა მთავარი საფრთხე. განა შეიძლება, ხელისუფლების პირობა, ასეთი მაგალი ტყუილის მოსმენა? ჩემს ირგვლივ, უმუშევართა რიცხვი

– ბატონო სოსო, თქვენი თქმით რეალური საფრთხე ქვეყნის შიგნიდან უფრო გველოდება, იგივე შიგნიდანვე ხომ არ გველოდება „ნაციონალურის“ მხრიდან მომავალი საფრთხე, რომლებიც ნატო, ნატოს ძახილით პროვოცირებას უწევენ რუსეთის გაღიზიანებას და მას ჩვენი დაპყრობისკენ უბიძგებენ.

– თუ ჩვენ მაინცდამაინც რქებით არ მივაწვიქით, დღეს, რუსეთი არაფერს დაგვიშავებს. თუმცა, ერთიც უნდა ითქვას, ნატოში, ჩვენ, არაფერს მიგვიღებს. რუსეთში, ნატოს მიმართ, პარა-

თი რჩევებით ვერ ააყვავონ, მაგრამ ყოფილი პრეზიდენტი ჩვენი ქვეყნის მიერ იბეზნება. ინტერპოლმაც ძებნა რომ გამოაცხადოს, რა უნდა ქნას პროკოროშინკომ – თავშესაფარი მისცეს?

– არ შეიძლება, საქართველოს, მარტივი მიზეზის გამო, გარედან რამე საფრთხე დაემუქროს – 20-80-ზეა გათვლები, რომ „ნაციონალური“ უკრაინის ფეხზე დაყენებას შეძლებენ, ეს ჯოჯოხეთური ამოცანაა. მართლა ზეადამიანური, ჯადოქრები უნდა იყვნენ, რომ უკრაინაში, თუნდაც, კორუფცია მოსპონ. სააკაშვილმა

როგორ ფიქრობთ, პუტინი შეაგუება იმას, რომ მისმა გზამკვლევა, სააკაშვილმა, უკრაინის გადამრჩენის სახელი მოიხვეჭოს?

ლურ საფრთხეს ვერ ვხედავ. თუ საფრთხე ისაა, რომ რუსეთისაა წყალი, ელექტროენერჯია, ეს ათი წელია ასეა და ამ რეჟიმში ვცხოვრობთ. სჯობს შიდა საფრთხეებზე მეტი ვიფიქროთ – თუ ეს პროგრესი განვითარდა, როდესაც ხელისუფლების მთავარი პრიორიტეტია ტყუილია – ცუდად ვცხოვრობთ და გვეუბნებიან

დამნაშავეს დასჯას გულისხმობს. თორემ, სამართლიანობის აღდგენა ძალიან ფართო ცნებაა. კაცობრიობამ რაც არსებობს დაიწყო, მას მერე, სულ სამართლიანობის აღდგენისთვის იბრძვის. მაგრამ, სამართლიანობა, მთლიანად, ამერიკაშიც არაა აღდგენილი. მსოფლიოში, ცხოვრების ყველაზე მაღალი დონე ნორვეგიაშია, მან ფინეთსაც გაუსწრო. სრულად, სამართლიანობა იქაც კი არაა აღდგენილი. ამიტომ, ეს პროპაგანდისტური ტერმინი, რომელიც არ მუშაობს, შეცდომა იყო. არ სჯობდა, გვეთქვა – ყველა დამნაშავე უნდა დაისაჯოს.

ვერობელებიც და ამერიკელებიც ცინიკოსები არიან, ისინი მხოლოდ ფაქტებს უჯერებენ. მათ ჩემზე, თქვენზე, თქვენს რედაქტორზე და ყველაზე უკეთ იციან, რა ხდება საქართველოში.

ჩვენი საშინაო პოლიტიკის ეკონომიკური სფეროს ლუსტრაცია მოხდა, როდესაც თქვენს, რომ უკანასკნელი იმედი ეს საგარეო ვალა. ვალს როდის იღებთ, როდესაც შიდა რესურსი აღარ გაქვთ, ხომ? გინახავთ სადმე, ადამიანს ორივე ვიბე ფულით სავსე ჰქონდეს და კიდევ სესხს ეძებდეს? ჩვენ თან არ გვინდა ვეროპელებს დაუჯეროთ, თან მათი იმედი გვაქვს – ფული გვახსნის, ვეხვეწებით. ამიტომ, ან უნდა ვიცოდეთ რომ მართლები ვართ და მათ დაუჯეროთ, ან არ უნდა დაუჯეროთ და მაშინ თავად უნდა გავატაროთ ისეთი პოლიტიკა, რომ საქართველოში, მინიმუმ შიმშილი მაინც არ იყოს.

ნოია განჩადა. თუმცა, პუტინის ვეროპელებმა უკვე ღია ტექსტით აცნობეს – მორჩა, საქართველო ნატოში ვეღარ შევა. როცა ნატოს საპარლამენტო ასამბლეის პრეზიდენტი საჯაროდ აცხადებს, დროა, საქართველო და უკრაინა ნატოს გარეშე ცხოვრებას შეეგუონო, ამაზე მეტი რა უნდა გვითხრას ვეროპელმა დიპლომატმა? ამიტომ, საფრთხე შიგნიდან და არა უკრაინაში უნდა ვეძებოთ. დიდი ამბავი თუ სააკაშვილი და „ნაციონალურის“ ნაწილი უკრაინაში თანამდებობებზე დაინიშნენ. როგორ მოვიქცეთ ჩვენ? – დილით ვთქვით, რომ უკრაინა ჩვენი სტრატეგიული მოკავშირეა და შუადღეზე მისი ელჩი საქმის გასარჩევად დავიბარეთ. ეს ერთი და მეორეც, უფრო საშინელება და შეურაცხყოფელი იყო, როცა მინისტრის ან მისი მოადგილეს ნაცვლად, შეხვედრა დეპარტამენტის ხელმძღვანელის დონეზე მოხდა და თანაც საქმის გასარჩევად. ამის მერე კვითხულობთ, უკრაინელები საქართველოზე ხომ არ განწყენდებიან? უკვე განაწყენდნენ. სტრატეგიულ მოკავშირე სახელმწიფოებს თუ ერთმანეთის მიმართ რაიმე პრეტენზია აქვთ, ამას კონფიდენციალური არხებით არკვევენ და არა საჯაროდ. ეს ის ენა არაა, რომლითაც ერთმანეთს სტრატეგიული მოკავშირეები ელაპარაკებიან. არაპროფესიონალიზმი უკვე ყველა ზღვარს გადასცდა.

– შეიძლება „ნაციონალურმა“ და სააკაშვილმა უკრაინა თავიან-

თქვა, უკრაინაში უფრო ადვილია რეფორმების გატარება, ვიდრე საქართველოში. არაა სწორი, 100%-იანი ტყუილია. საქართველო ერთი ციციქნა. 4 მილიონიანი და 45 მილიონიანი ქვეყნის რეფორმირება ერთია? განა, ადვილია 400-500 ათასი პატიოსანი ჩინოვნიკის პოვნა, თანაც როცა ქვეყანას არ იცნობ, ენა არ იცი, კონტაქტები არ გაქვს? ამიტომ, ყველაზე ჭკვიანური იქნებოდა, ერთი ამბავი კი არ აგვეტეხა, არამედ ჩვენი ხელისუფლება გაჩუმებულიყო, ან ისეთი რეაგირება ჰქონდა როგორც ივანიშვილის თავდაპირველად – ირონიული, დამცინავი. ღარიბაშვილი ადვილას, „ნაციონალურის“ უკრაინაში დანიშნვებზე, მარტივად ვიტყვით – ძალი შინ არ ვარგოდა და სანადიროდ მიჰყავდათ. არ ვიცით, აქ რა იყო? – მოსამართლეები მობილური ლეზობობდნენ პროკურორისგან მითითებას. ეთქვათ ეს ანდაზა და თმენის რეჟიმში გადასულიყვნენ. სააკაშვილის და ნაცების დანიშნვებით, უკრაინის მიმართ, პუტინის აგრესია სამხედრო თუ არა ფარული, ჩუმი, გაასკვდა. როგორ ფიქრობთ, პუტინი შეეგუება იმას, რომ მისმა მტერმა სააკაშვილმა უკრაინაში ქვეყნის გადამრჩენის სახელი მოიხვეჭოს? ვინმე ფიქრობს, რომ პუტინი მოსკოვიდან დაუწყებს ყურებას, აბა, ენახოთ ერთი სააკაშვილი რას იზამსო? უკრაინა რუსეთის აგენტებითაა გატენილი. აგენტებიც რად უნდა, თავად უკრაინელთა ნახევარი პრო-რუსულადაა განწყობილი და რუსია. კარგად ვიცი, რა განსხვავებაა კიევსა და ლეოვს შორის. ლეოვში რომ ჩავდიოდით, ეს ეგროპა, ავსტრია-უნგრეთის იმპერიის შემადგენელი ქალაქი იყო. კიევი კი სულ სხვაა. ასე ადვილია რეფორმირება? ადვილია, სააკაშვილი და კვიტაშვილი ჯადოქრები არიან? აქ, უბრალოდ, მაშინ ამერიკის 100%-იანი მხარდაჭერა იყო და თანაც პატარა ქვეყანა ვართ. თვითონ პრორუსულად, სვალ, შეიძლება ისეთი საფრთხე გაუჩნდეს რომ გადმოაყვონ. ამიტომ, ეს საფრთხე გაზვიადებულია.

გაიზარდა იმიტომ, რომ ბევრი მეცნიერი სამსახურის გარეშე დარჩა. ამას გარდა, ხელისუფლებისთვის ყველაზე დიდი საფრთხე ისაა, როდესაც იგი იმ ზღვრამდე მიდის, რომ მისი მთავარი პრიორიტეტი ხელისუფლების შენარჩუნება ხდება თუნდაც ტყუილით, გაყალბებებით. სააკაშვილი, 2008 წელს გაყალბებული არჩევნებით გახდა პრეზიდენტი. იმიტომ, რომ მისთვის, იმ მომენტში, მთავარი პრიორიტეტი სახის შენარჩუნება კი არა, არამედ ხელისუფლების შენარჩუნება იყო. სააკაშვილი, ამ სიტუაციაში, ოთხი წლის მერე მივიდა, ეს ხელისუფლება კი – ერთი წლის მერე. აი, ყველაზე დიდი გამოწვევა და საფრთხე. რაც შეეხება გარე საფრთხეებს, დამიჯერეთ, დღევანდელ ეტაპზე, საქართველოს, არაფერი ემუქრება. ეს უფრო გარე საფრთხეა შიდა საფრთხეების გადაფარვას ჰგავს. ამას აკეთებს პუტინი, იმის – მტრები გვყავს, ყველას რუსეთის განადგურება უნდა, ალყაში ვართ, ნატო ყველა მხრიდან გვაწვევა, ახლა საქართველოს გაწვევრიანებას აპირებო და ა.შ. ამიტომ, დღეს, რუსეთისგან რეა-

კარგად ცხოვრობთ, შედეგები საკვალად იქნება. ხელისუფლება მხოლოდ იმაზე ფიქრობს არჩევნებში გამარჯვება მოიპოვოს. უკვე, აქაც არ იქცევა ხელისუფლება ჯენტლმენურად იმიტომ, რომ საარჩევნო კანონს არ ცვლის, რის გამოც, ადრე, დღევანდელი პარლამენტის ნახევარზე მეტი შიმშილობდა. ახლა არაფერს აკეთებენ. ანუ თუ საფრთხე არსებობს, ეს ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობაა.

ბუნებრივია, გარე საფრთხეებიც არსებობს. თუნდაც, სახეზეა, ელემენტარულად, ქართული დიპლომატიის კატასტროფული მარცხი. მან, ვერ დააჯერა ვერც ვეროპა, ვერც ამერიკა და ვერც უკრაინა, რომ იგი შურისძიებით არაა დაკავებული და რომ სამართლიანობის აღდგენა მხოლოდ მართლმსაჯულების აღსრულებას. თავად ლოზუნგი – სამართლიანობის აღდგენა, კატასტროფული შეცდომა იყო. ეს ლოზუნგი არც ლეგიტიმური იყო და არც აუცილებელი. ლეგიტიმური იქნებოდა ლოზუნგი – სამართლიანობის აღდგენა, რაც კონკრეტულად ყველა

ბუნდესტაგში სკანდალი აგორდა – სარა ვაგენკენხტმა პირდაპირ დაადანაშაულა მერკელმა უკრაინაში ომის გაჩაღებაში... (ახლა განაცხადა მერკელმა, გერმანია უკრაინას უარს ეუბნება შეიარაღებაზე);

ჯულიეტო კიეზამ, ჯურნალისტმა, ევროპარლამენტის ექს-დეპუტატმა პირდაპირ დაადანაშაულა უკრაინა კორპორაციებს „Chevron“-ს და „Shell“-ს მიჰქვიდეს;

გერმანელმა ჟურნალისტებმა „ევრომაიდანთან“ დაკავშირებით ფილმი გადაიღეს და ფაქტებით დაანახეს ევროპელებს ის სინამდვილე, რაც ხდებოდა;

აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს ყოფილი ოფიცერი რეი მაკპოვენიც „გაგიჟებულა“, ისეთ რამებს ამბობს: – ადამიანები, რომლებსაც სეპარატისტებს უწოდებენ, ის ადამიანები არიან, რომლებიც დასავლეთის მიერ კიევში ორგანიზებული პუტჩის წინააღმდეგ გამოდიანო; რითი ამართლებს დასავლეთი დღევანდელ საქციელს და – ამის მიზეზი რუსეთის შეჭრა უკრაინაში ტანკებითა და არტილერიითო. არ დაიჯეროთ, ეს არის დიდი ზღაპარი, რომელსაც დასავლეთში ყვებიან. დიანს, აქ არიან რუსები, რომლებიც თანამომხებებს ეხმარებიან, მაგრამ ეს არც შეჭრაა და არც ოკუპაცია – ფედერალისტებს არავის შეჭრა არ სჭირდებათ, თვითონაც კარგად იბრძვიან...

2008 წელს გავრცელდა ინფორმაცია, რომ „ნატო“ სთავაზობს საქართველოსა და უკრაინას ალიანსში გაწევრიანებას. რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა გამოძახა აშშ-ის ელჩი რუსეთში ბილ ბორისი და უთხრა: „ნეტ“ ვაშინგტონში გაგზავნილ დეპეშაში ელჩმა გულახდილად დაწერა „ეს არის წითელი ხაზი რუსებისთვის. „არა“ ნიშნავს არას!“ – დეპეშა დათარიღებულია 2008 წლის 28 თებერვლით, 2008 წლის 3 აპრილს კი ბუქარესტში გამართულ ნატო-ს სამიტზე გაცხადდა, რომ უკრაინა და საქართველო ნატო-ს წევრები გახდებიან – მაშინ არავინ აღიქვა სერიოზულად რუსეთის „ნეტ“ მაგრამ დღევანდელი კრიზისი სწორედ აქედან და ამიტომ იღებს სათავეს.

ის ტიპი, რომელსაც მიყურადებულ სატელეფონო საუბარში ვიქტორია ნულანდი იაცეკად (იაცენი-უკი) მოიხსენიებდა, პრემიერ-მინისტრი გახდა, მისი მთავრობის 4 მინისტრი პროფაშისტი იყო, მაღდინის ბოლო დღეს არეულობის ორგანიზატორად მოგვევლინენ და აი, ამ ოთხმა მინისტრმა უკრაინაში რუსული ენის აკრძალვაც მოინდომა, ზოგმა კი საერთოდ, რუსების გაგდება ყირიმიდან და ეს აღმოჩნდა მირიგი წითელი ხაზი, რომლის გადალახვის უფლებას რუსეთი არავის მისცემდა. ჭეშმარიტება არის ის, რომ ამ დრომდე პუტინს ან სხვა ვინმეს, აზრად არ ჰქონია უკრაინისთვის ყირიმის წართმევა, ეს იყო რეაქცია რომელიც მოსალოდნელი იყო და არ მოეწონათ ნეოკონსერვატორებს. მათი დამჯერი მდგა ზღაპრებს გვიყვება, რომ თითქოს პუტინს სურს სსკ-ის აღდგენა, რეალურად კი, პირიქითაა, აშშ, ნატო და ევროკავშირი წარმოგვიდგებიან იმეორი და საკუთარ ნებას გვახვევენ თავს, მაგრამ ამჯერად ფეხი წამოაკრეს თავანთივე მორიგ პუტჩს, რომელსაც დასავლეთში რეჟიმის შეცვლას უწოდებენ;

„გაგიჟდა“ ამერიკელი პოლკრეიცი, პოლიტიკოსა და ეკონომიკის მიმომხილველი: – „უკრაინა-

სააკაშვილი და პოროშენკო, ეს ორი მასხარა, რუსეთის პირადი მასხარები არიან?!

ში კრიზისი ვაშინგტონმა დაგვმა და გამოიწვია არასამთავრობო ორგანიზაციების, ამერიკული „მეხუთე კოლონების“ მეშვეობით, რომლებიც დემოკრატიის დამყარებისა და ადამიანის უფლებების ნიღბით მოქმედებენ. აზრი გადატრიალებისა, რომელიც ვაშინგტონმა მოაწყო უკრაინაში, არის ის, რომ არასამთავრობო ორგანიზაციების დაფინანსებით გამოეზარდა პოლიტიკოსები, რომლებიც ვაშინგტონს მოემსახურებოდნენ და მათ ინტერესებს გაატარებდნენ. ასე მოქმედებს აშშ საქართველოში („ვარდების რევოლუცია“ 2003 წ.), უკრაინაში („ნარინჯისფერი რევოლუცია“ 2004 წ.) და სხვა ქვეყნებში. ამასთან, ბევრს სჯერა, რომ ეს ორგანიზაციები მართლა იბრძვიან ადამიანის უფლებებისთვის.

რა მოცემულობაშია დღეს საქართველო – ნატო-ში არ მიიღებენ; ევროკავშირში არ მიიღებენ, მხოლოდ ასოციაციების ხელშეკრულებას უნდა დასჯერდეს და ისიც არ იცის, ხელშეკრულებას მანც რაში გამოადგება; აფხაზეთი და სამაჩაბლო დაკარგული აქვს; საშინელ მაგრამ გარდაუვალ პერსპექტივაში დასაკარგად გამოხატული აქვს აჭარა და სამცხე-ჯავახეთი; ასევე ცუდ პერსპექტივაშია სამოქალაქო ომი, რომელიც ან აშშ-ის მიერ ანექსიით დასრულდება, ან რუსეთის მიერ აბსოლუტური ანექსიით.

გამოსავალი? – გამოსავალი ერთია. რადგან საქართველო მართა და საკუთარი რესურსებით არ შეუძლია არაფერი, ისეთ მეზობელს უნდა მიეკედლოს, რომელიც გაჭირვებაში თუნდაც მხოლოდ სხვის ჯინაზე გაუმართავს ხელს, რომ არაფერი ვთქვათ პირად ინტერესებზე. ასეთად მხოლოდ ქრისტიანული რუსეთი და „ნატოელი“ მუსლიმანური თურქეთი მოჩანს (სომხეთი თვითონაა მიბმული რუსეთზე, აზერბაიჯანი სხვისი სათრევი არ არის და არც არავის აკიდებას აპირებს). კი, გვინდა დასავლეთმა „გვიშვილოს“, მაგრამ იმ დასავლეთს რომ რუსეთის ემინია? გამოდის, ჩვენი ამოსუნთქვის გასაღები რუსეთში ყოფილა, მაგრამ

რუსეთის ხსენება საშობლოს დალატის ტოლფასად დააკანონა ვიდაცამ. ერთი დიპლომატიური ძეგა და იმავ წამს წივილი იწყება, არიქა, ივანიშვილ-ლარიბაშვილი ევროატლანტიკურ კურსს ცვლიანო. თქვე კაი ხალხო, თუ შენს ქვეყანას წაადგება, კურსიც უნდა შეცვალო და სხე მურიოთაც მოითხვარო, აბა, როგორ გინდა? – ფაქტია, დასავლეთისთვის უკანალის მიშერის პოლიტიკა კრახით დამთავრდა!

უკრაინამ საქართველოს მაგალითი არ გაითვალისწინა და რა შარშიც ამოჰყო თავი, ჩვენ ვხედავთ და თვითონაც ძალი დანახავენ, მაგრამ ახლა ჩვენ მანც ვისწვლოთ ჩვენზე შეცდომებზე უკრაინის ზედართული შეცდომებით, ასე ძნელია?

ბრმა უნდა იყო ვერ დანახო – უკრაინაში ღია კარტებით თამაშობენ უკვე. რუსეთმა წაიღო ყირიმი და გაამყარებს ახლა ყირიმთან მისავლელ სახმელეთო გზას; ჯო ბაიდენის ნარკომან შვილს მნიშვნელოვან უკრაინულ გაზ-კომპანია **Burisma Holding**-ში „არჩევს“ შედეგ უკან მიჰყვანს სხვა ამერიკელი „ტიპები“ და საქართველოზე ბევრად დიდი და მდიდარი უკრაინა როგორ გაკოტრდება, ენახავთ;

მხოლოდ ცალკეული ადამიანები და გამოცემები თუ ხედავენ და ამბობენ რა ხდება რეალურად – უკრაინული კონფლიქტი დასავლეთსა და რუსეთს შორის დაძაბუ-

ლობის მთავარი საწვავია, თორემ რეალურად მხოლოდ ერთი ქვეთავია იმ შეჯახებების ნუსხაში, რომელიც აღმოსავლეთ ევროპაში გავლენის არეების გადანაწილების გამო ხდება.

ახლა, ეს რა თქვა ლავროვმა და რა თქვა ზურაბ აბაშიძემო – ატყდა ხმაური „ნაცბანდასა“ და მეგობრებში, არადა, რა თქვა გასაოცარი რომელიმე? რას მიედ-მოედება ე. წ. დასავლეთის მიერ ე.წ. პროდასავლურ ძალად დანიშნული ერთი მუჭა „სასტავი“?

„საქართველოს გაუთავებელი ჩათრევა ნატო-ს ალიანსში, კვლავ აქტუალურია. იმ შემთხვევაში, თუ საქართველოს ნატო-ში ჩათრევის მცდელობა კავკასიაში დესტაბილიზაციას გამოიწვევს, რუსეთი აუცილებლად მიიღებს შესაბამის ზომებს“ – თქვა ლავროვმა.

დესტაბილიზაციაზე ადვილი

რა არის? – სააკაშვილის ხელისუფლების სამხედრო კონტრაზვერვისა და კულ-ის ყოფილი თანამშრომლები გადასარეგად გამოიწვევენ კონფლიქტს საქართველოს ყველა სახლურისპირა რეგიონში, უნდათ – ადამიანების გატაცებები გახშირდება, უნდათ – ტერაქტები იჩენს თავს, უნდათ – უარესი მოხდება. ფარა იყოს და რიგითი რუსი ოფიცერი კი არა, გენერალი გაიხდის...

რაო, არ იკადრებენ სააკაშვილის „ბიჭები“? – დაანონსებული აქვს თვით სააკაშვილს, არჩევნებით ამით ვერ მოუვებთო და... სააკაშვილის ხელისუფლების დროს რომ ე-წ. „სკვდილის ესკადრონებზე“ იყო საუბარი და „ზონდერ-ბრიგადებზე“ ისინი ვინ იყვნენ და სად

არა, არ იკადრებენ სააკაშვილის „ბიჭები“? – დაანონსებული აქვს თვით სააკაშვილს, არჩევნებით ამით ვერ მოუვებთო და... სააკაშვილის ხელისუფლების დროს რომ ე-წ. „სკვდილის ესკადრონებზე“ იყო საუბარი და „ზონდერ-ბრიგადებზე“ ისინი ვინ იყვნენ და სად

არა, არ იკადრებენ სააკაშვილის „ბიჭები“? – დაანონსებული აქვს თვით სააკაშვილს, არჩევნებით ამით ვერ მოუვებთო და... სააკაშვილის ხელისუფლების დროს რომ ე-წ. „სკვდილის ესკადრონებზე“ იყო საუბარი და „ზონდერ-ბრიგადებზე“ ისინი ვინ იყვნენ და სად

ბა შეუძლებელია, არადა, პირიქით ეგონა ზოგიერთ ბრიფსს, უკრაინის კრიზისის ფონზე დაჩქარებულად შეეცვლებითო. ბანგნაჭამ ქართველებს არ უნდათ იმის გაგება, რომ ევროპას არასდროს სჭირდებოდა და სჭირდება საქართველო.

ზემოთ უკვე აღვნიშნეთ თარიღები: 2008 წლის 28 თებერვალი და 2008 წლის 3 აპრილი ახლა კი მივამატოთ 2008 წლის 8 აგვისტო. რა გამოვიდა? სააკაშვილის ხელისუფლებამ გაამყარა ლავროვის, ანუ რუსეთის მიერ ნათქვამი „ნეტ“!

ვის დაავიწყდა, რომ სანამ სააკაშვილი არ შეასრულებდა რუსული გეგმის ნაწილს და არ წამოიწყებდა პროვოკაციას, მანამდე აფხაზეთსა და სამაჩაბლოში განლაგებული იყო სამხრეთი სამშვიდობო არმია? რომ 2008 წლის ბორტებსა საკუთარი ქვეყნის წინაშე

წინ უძღოდა დალის (კოლორის) ხეობის „ზემო აფხაზეთად“ გადანათვლა? რომ ახალგორის რაიონის და მთლიანობაში 150-მდე სოფლის დაკარგვა სააკაშვილისთვის მხოლოდ ქვების გროვაა? – და ეს ყველაფერი სრულებით არ მოდის წინააღმდეგობაში რუსეთის ინტერესებთან, პირიქით?

აბა, რას განვაშობენ, ვთქვათ, „თავისუფალი დემოკრატები“? რას საბეკულიანტობენ, რომელი ევროატლანტიკური კურსიდან გადახვევას გლოვობენ უმიზნოდ? თუშეკა, საკითხავი ის არის, რეალურად რას გლოვობენ... ვთქვათ, რას ლაილაობს მათა ფანჯიკიქე, რატომ-დაც რომ სჯერა, მართლა საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრი იყო – თვით მორიდებოდა როცა ამ პოსტზე წარადგინეს და ეთქვა, დიდი მადლობა, მაგრამ მე პოლიტიკა-დიპლომატიისა არაფერი გამეგება (არც ბევრი სხვა რამისა), უბრალოდ, დედამ გერმანული მასწავლა, მაშა კი გურამ ფანჯიკიქე იყო – სულ ეს ვარო;

ან ალექსი პეტრიაშვილი რას იწვევკავს ტუჩებს, პირდაპირ ეთერში უაპელაციოდ უწოდებენ ახვარს და მისი ლოთობის ამბავი წრეზე ტრიალებს ინტერნეტში... (2013 წლის აპრილში, სახელმწიფო მინისტრი ევროინტეგრაციის საკითხებში გერმანიაში ვიზიტის დროს ევროპულ აკადემიაში სიტყვით გამოსვლისას ისეთი მთვრალი იყო, რომ დამსწრეებმა პროტესტის ნიშნად დარბაზი დატოვეს, შეხვედრის ორგანიზატორები კი ისე აღშფოთდნენ, პეტრიაშვილის სხვა, დაგეგმილი ვიზიტები გააუქმეს. ჩამოიღო შეხვედრას საქართველოდან ჩასული სტუდენტებიც ესწრებოდნენ)

ბუნებრივია ჩნდება კითხვა, აბა, ლავროვს (რუსეთს) რაღა რჯისო? რა უნდა რჯიდეს – დიდი ქლაქების იქით არც რუსი ხალხია დალხნილი, ამიტომ პუტინის ხელისუფლებას აუცილებლად სჭირდება მტრის სახე და მტკიცება, რომ პირველი, რუსეთი ფეხზე წამოაყენეს (ელცინის რუსეთის შემდეგ

ასეა), მაგრამ ახლა მტერი აშშ-ისა და ნატო-ს სახით უმლოთ წინსვლას. რუსეთისთვის მთავარია გამარჯვებები და ამ გამარჯვებების ანგარიშში გადასარეგულირებელი საკართველოსთვის კიდევ ერთი მუჯღუგუნო თუ რაიმე სახის მცირედი სასუსნავი მანც გადამოუვლო აშშ-მა, ვთქვათ, მაპი, რომელიც არაფრის მომცემია საქართველოსთვის უსაფრთხოების კუთხით, ვალდებულებები იქით — იცოცხლე! „საქართველოსთვის მაპი-ის არმიცმა სწორი გადაწყვეტილება იყო!“ — ანგვლა მერკელი.

რას იზამს რუსეთი? სერბული ანგელოტა — კითხვა: დამოსახელი რუსეთის მოსახლერე ქვეყნები. პასუხი: — ვისაც თვით რუსეთი ჩათვლის მოსახლერედ!

ამით ბევრი რამ არის ნათქვამი, მაგრამ რეალურად რუსეთს შეუძლია საიდანმემოხსნას სამხლერო შენარეთი და გადმოისროლოს ახალქალაქში მოტივით, რომ ნატო-ს ვითომდა შემოსვლის გამო მოსახლეობა ითხოვს დახმარებას, მითუქეტეს, რომ ასეთი რამ უკვე ნათქვამი აქვთ იქარ სომხებს და ა.შ უამრავი ვარიანტია. რას იზამს ე.წ. დასავლეთი? აღმოთდება, შემოფოთდება და გაიფურსება, იმდენსაც კი არ იზმარებენ, რამდენსაც ყიომზე ყყყყებენ.

ნატო-ს წესდებაც კი არ იძლევა იმის გარანტიას, რომ ის რომელიმე ქვეყანასთან შეიარაღებულ კონლიქტში შევა, პირიქით, მისი წვერი ქვეყნები იარაღებიან, რადგან ნატო-ს იმედი არ აქვთ და საქართველო რისი იმედი აქვთ ნეტარ რუსეთს „ნატო-სა და ნატო-ს ბაზები საქართველოში განლაგდება-ს“ ქაილით?

თქვა მინდია ვანელიძემ, ნატო-ს სამხლერო ბაზის განთავსება საქართველოში

არ იგვემბაო და არიქა, პრორუსიოა — კარგი, რაა?! ვისაც რუსეთთან ომი ვინდათ, საკუთარი სისხლი უკრაინაში დვარეთ, ქართველ ხალხს სისხლი გაუშრა! მოკლედ, რა გამოდის — აშშ-მა და ზოგად, დასავლეთმა გვარიანად ჩაისვარა რუსეთთან, მაგრამ პირდაპირ ვერ აიღებს და ვერ მიცემს მისთვის სასურველ „კაკებს“, ამიტომ ისე უნდა გამოვიდეს, რომ ცნობილი ოკუპანტი რუსეთი ოკუპანტადვე დარჩეს, ცნობილი თავისუფლების მტრელი „აშშ და კამპანია“ კი ისევ შვიდობის მტრედად...

საქართველოს ტერიტორიების რუსეთზე ოფიციალურად მიმცემი სააკაშვილი დღეს უკრაინელებს აქეზებს, ძალის დემონსტრირების გარეშე პუტინს ვერ შეაჩერებო; პუტინს მიზნად აქვს მთელი დონბასის ხელში ჩაგდება ხარკოვთან ერთად, სამხრეთით კი დერეფნის გაჭრა და დნესტრისპირეთთან შეერთება, რითიც უკრაინა ზღვაზე გასასვლელს დაკარგავსო.

შენ არ გაიხარე მიშა! — უნდა წვევლიდნენ უკრაინელები, მაგრამ ჯერ ტყემალზე სხედან და ახრად არ მოსდით რას თამაშობენ „დიდი ძიები“, სააკაშვილმა და კამპანიამ ახლა ყიომთან მისასვლელი ფართო გზა უნდა დაუქანონოს რუსეთს...

პირდაპირ ეწვევა სააკაშვილი ომის აგიტაციას და არც არავინ უკრძალავს, პირიქით, ახალისებენ და ისიც რატრატებს, ის,

რომ რუსეთს ბირთვული შეიარაღება აქვს, საშიში არ არის, რადგან მისი გამოყენების შემთხვევაში პუტინი თურმე ცოცხალი ვერ გადაურჩება ამერიკელებს, ორმოც წუთში გაანადგურებენ რუსეთის მთელ ბირთვულ პოტენციალს და აღარ იქნება აღარც რუსეთი და აღარც მისი პრეზიდენტი. დაბადებიდან იდოტად კი შერაცხეს რუსებმა, მაგრამ ჩენეთის პრეზიდენტმა რამზან კადიროვმა „დავლიჯა“, ამერიკელებმა სააკაშვილი შეიპყრეს და მეფედ აქციეს, მაგრამ მასხარად დაბადებული ვერასდროს განდება მეფე, იმის ნაცვლად, რომ ქვეყანა ემართა, ხან პალატუხებს ჭამდა, ხან იმალებოდა და ეს მასხარა, რომელსაც საკუთარი ქვეყნის პოლიცია ეძებს გისოსებში ჩასასმულად, უკრაინას აძლევს რჩევებს როგორ უნდა მოუგოს ომი რუსეთსო? როგორი მასხარა უნდა იყოს პოროშენკოც, სააკაშვილის რჩევებს რომ უსმენსო... მასხარები — რატომ? ვაწერთნილი ცხოველებით პატრონის ბრძანებების უსიტყვო შემსრულებლები...

ბეჭედსმულად დიად განაცხადა ვეროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის მონიტორინგის კომიტეტის თავმჯდომარე შტეფან შენახმა, რომ „ნატო“ არ შეიფარებს არც საქართველოს და არც უკრაინას, რადგან ბრიუსელში იციან, რომ ეს ცეცხლზე ნავთის დასხმას უდრის. უკრაინამ უნდა გაითავისოს, რომ ერთობ უჩვეულო გეოპოლიტიკურ სიტუაციაშია, იგივე ითქმის საქართველოზეც — ნატო-ში გაწვერიანების მოთხოვნა კონფლიქტის გადავივებას ნიშნავს. ამიტომ უნდა იფიქრონ იმაზე, რომ გაძლიერდნენ აღიანსის წვერობის გარეშე და მზად იყვნენ ურთიერთობებისთვის როგორც ვეროკავშირთან, ისე — ვერაზიული კავშირისთვის. 2008 წელს მსოფლიო ერთობ უკმაყოფილო იყო იმით, რომ საქართველომ პრობლემის გადაჭრა სამხლერო გზით სცადა. იმ ათასობით ადამიანს, რომლებიც საქართველოსა და უკრაინაში კონფლიქტებს ემსხვერპლნენ, ერთი რამ შემიძლია ვუთხრა: დაუყოვნებლივ უნდა შევჩეროთ ომი არა ძალის, არამედ პოლიტიკური შეთანხმებისა და დიალოგის გამოყენებით. ვის ესმის?

იქნებ ესმით კიდევ, მაგრამ ისე უშინაით „სამშობლოს მოღალატეებად“ და „პრორუსულელებად“ არ გამოაცხადოს გივი თარგამძემ „ნაცბანდის“ სახელით ან ლობიასხარა ალექსიმ „თავისუფალი დემოკრატების“ სახელით, „რ“ და „პ“ ვერ გამოუთქვამთ გარკვევით.

ამ ბოლოს ნუკრი ქანთარია (სიმბოლურია) იმარჯვა, დროა პუტინთან პირდაპირი დიალოგი დაიწყო, პროშენკო, მერკელი, ოლანდი და ვეროპის სხვა ლიდერები თუ ესაუბრებიან პირისპირ, ჩვენ რატომ ვიხვეთ უკანო? ომის და მსხვერპლის გარეშე მოვანხროთ ურთიერთობა ყველასთან, იმის გამო რომ თქვენ („ნაცბანდას და კამპანიას“ — აუტ) გინდათ, ქვეყანას ვერ ავაფუქებთო. იგივე აზრზეა ხალხი, არავის უნდა ომი და სისხლისღერა...

გიორგი ჩხიშიძე
P.S. სამხლერო გენერალი იხსენებს: —
თებერვალი იყო. ერთმანეთს ხვდებოდნენ სტალინი, რუხველტი და ჩერჩილი, სტალინს ეუბნებოდნენ, დავითიმე ყიომი და ვეროპაში ასეთივე ნაწილს მოგვცითო. სტალინი დაფიქრდა და უთხრა: — კარგი, მოგვცეთ ყიომს თუ გამოიცნობთ ჩემ ხელზე სამი თითიდან რომელია შუაო და სამი თითი უჩვენა, ცერი, საშენებელი და შუა თითი. ჩერჩილმა ჩათვალა რომ შუაში საჩვენებელი თითი იყო, რუხველტმა გამლილი ხელიდან შუა დაასახლდა. აარა, ვერ გამოიცნა, ვერ მიიღებ ყიომს, აი, შუა თითი — სამი თითის კომბინაცია უჩვენა სტალინმა და ორ თითს შუა გამოკვეტილი ცერა თითი აუთამაშა.

პუტინი სტალინი არ არის, მაგრამ სამი თითის კომბინაცია რომ მასაც კარგად გამოსდის, ვხვდებით...

როგორ უიქრობთ, პუტინი შეეზება იას, რომ მისა გზარა, სააკაშვილა, უკრაინის გადაპრინის სახელი მოიხვეჭოს?

13 gv.

გადახედეთ, რუსულ პრესას, რას წერს გადასახადების შემცირებაზე. ჩვენთან, მთავრობას გადასახადების შემცირების გაგონებაც არ უნდა. საშემოსავლო გადასახადი ზღაპრულად მაღალია, 20% მიელს პოსტ-საბჭოურ სივრცეში, ალბათ, მხოლოდ ორსამ ქვეყანაშია. ვის ვედრებით, ნორვეგიას და შვედეთს? აი ესაა მთავარი საფრთხე. როდესაც ისეთი საკარო პოლიტიკა ვაქვს რომ ბუღალტერი განათლებისა და მეცნიერების და იმპრესარიო კულტურის მინისტრია, „კაზანტიპის“ მოწყობი გიორგი სიგუა კი მას მერე რაც ანაკლიის სანაპიროზე სექსის პროპაგანდას ეწეოდა, ისევ მაღალ თანამდებობაზე დააბრუნეს.

— ბატონო სოსო, წელან აღნიშნეთ ნატოში არავინ აღარ მივიღებსო, მაგრამ რამდენიმე დღის წინ პუტინი ისევ დაგვემუქრა საქართველო ნატოში თუ შევა, არ დავინდობო. აკი, ვეროპელმა დიპლომატებმა დაამშვიდეს, ეს არ მოხდებაო, მაშინ რა აშფოთებს პუტინს?

— ჩვენს ადგილას ნებისმიერი ისწავლიდა ჭკუას და დასკვნებსაც გამოიტანდა. 2009 წელს მედევედემ, სამხლერო აგრესიის ინიციატივა, საკუთარ თავზე აიღო. პუტინს ნამუსი მოსწმინდა და თქვა: ეს ჩემი გადაწყვეტილება იყო, რითაც საქართველოს ნატოსკენ სვლა შევაჩერეო. მან სიმართლე თქვა. დღესაც იგივეს ამბობენ. მაგრამ, მაშინ ბუქარესტის სამიტზე, რომ არა გარკვეული გარემოებები, მაპის მიღების რეალური პერსპექტივა არსებობდა. დღეს, სულ სხვა მდგომარეობაა. ნატოს 30-მდე წვერიდან, მხარს მხოლოდ, 10 თუ 11 გვიჭერს, თანაც ნატოს მორეზარისხოვანი წვერები — ესაა აღმოსავლეთ-ევროპა ბულგარეთი, რუმინეთი, უნგრეთი, პოლონეთი, ჩეხეთი და ბალტიისპირეთი. მაგრამ, ზვიგენებს — გერმანიას, საფრანგეთს, იტალიას, ინგლისს, ამის გაგონებაც არ უნდათ. თვითონ, ობამაც, ხომ ხედავთ როგორ იქცევა უკრაინასთან მიმართებაში. პუტინი ლამისაა კიევთან მივიდეს და ობამას არ უნდა უკრაინას, ელემენტარულად, ორი-სამი ტანკსაწინააღმდეგო რაკეტა რომ მიჰყიდოს. პროშენკოს ტანკსაწინააღმდეგო რაკეტები რომ ჰქონოდა, მთავარი სტრატეგიული ქალქი დღეს კვლავ უკრაინელების ხელში იქნებოდა. ამიტომ, თქვენ როგორ ფიქრობთ, ობამა მხარს დაუჭერს საქართველოს ნატოში გაწვერიანებას? მაკკენი კი ითხოვდა იარაღის მიწოდებას ჩვენთვისაც და უკრაინისთვისაც, არც ჩვენ მოგვცეს და ჯერჯერობით, არც უკრაინელებს აძლევენ. მარტში, თუ მართლა რაღაც სამინელება არ მოხდა და პუტინი კიევსკენ არ წავიდა, რუსეთს სანქციებსაც მოუხსნიან და მორჩა, ამით დამთავრდება ყველაფერი. ამ დროს, ვინმე ფიქრობს, რომ იქ განიონიკებული ქართველები გადაარჩენენ უკრაინას? ეს ზღაპრებია და ამაზე საუბარი მოდით, პარლამენტს დაევუთმოთ. რომელ ზნეობაზე, მორალზეა საუბარი. თავის დროზე, გუბაზ სანიკიძისადმი დიდი სიმპატია მქონდა, მაგრამ ახლა, არ არის სწორი ამ კაცის პარლამენტში დაწინაურება. კაცი, რომელმაც დიად თქვა, ფულის გარდა არაფერი მანტერესებსო, როგორ უნდა დანიშნო თანამდებობაზე? ამის თქმას კომუნისტების დროსაც ვერ ბედავდნენ, მიითუმეტეს, ვინდა დაგაწინაურებდა. ამას მიშაც ვერ გაბედავდა. პარლამენტში უმრავლესობას უჭირს, ეშინიათ, „ეროვნული ფორუმიც“ არ გაექცეთ. ასე, შეიძლება,

უმრავლესობა საერთოდ ვეღარ შეაგროვონ. მაგრამ ნუთუ „ფორუმი“ არ მოინახა კაცი, ვინც დისკრედიტირებული არ იყო? პოლიტიკოსმა საჯაროდ თქვა, პოლიტიკის დედაც ვატირე მთავარია მილიონური გავხდეთ, მერე იმას შენ ვიცე-სპიკერად ნიშნავ, მორალური არაა. კი, მართალია ვიცე-სპიკერს კი არა სპიკერს არ ეკითხება არაფერი, მაგრამ ეს უკვე ქვეყანაში გულგატეხილობას აჩენს.

— საუბრობენ, რომ „ნაციონალები“ გაზაფხულზე არეულობისთვის ემზადებიან.

— არეულობას, ნებისმიერი ოპოზიცია გვემავს. მიმიფურთხებია იმ ოპოზიციისთვის, რომელსაც ხელისუფლებაში მოსვლის გვემა არ გააჩნია, მაგრამ გამოვიცხავ, რომ „ნაციონალები“ აჯანყებას გვემავენ.

იმიტომ, რომ ეს შევარდნაძის ხელისუფლება არაა. იქ შეიძლებოდა პარლამენტში შევარდნილიყავი, რადგან შევარდნაძეს მხარს ჩინონიკები და ძალოვანები არ უჭერდნენ. დღეს, სააკაშვილის დროსთან შედარებით, ჩინონიკთა რიცხვი გაიზარდა და თანაც მნიშვნელოვნად. იცით, რატომ? — იმიტომ, რომ ყოველი ახალი დასაქმებული ჩინონიკი ეს, მინიმუმ, 10 ხმა არჩევნებზე, შეიძლება მეტიც. როდესაც ჩინონიკების რაოდენობას ზრდი, აძლევ ხელფასს, პრემიებს, როცა პოლიცია შენია, ასევე, ჯარი, სპეცრაზმი, მაშინ პარლამენტში ვერავინ შემოვივარდება. შევარდნაძე მუფე ლირივით დარჩა. ახლა, პოლიტიკური თვალსაზრისით, ნელ-ნელა, სულ სხვა რაკურსში, სულ სხვა გაგებით, მეფე ლირის სტატუსისკენ ივანიშვილიც მიდის. იცით, რა გაგებით? — მას, არცერთმა კადრმა არ გაუმართლა. მეფე ლირისგან განსხვავებით, ესენი ივანიშვილს არ დალატობენ, არამედ მათ ბატონ ბიძინას არ გაუმართლეს. ვერ გამოადგა ვერც პრეზიდენტი, ვერც ალასანია, რომელზეც ამბობდა საქართველოში მას პრეზიდენტობას კი არა ნებისმიერ თანამდებობას ჩავაბარებო. ვერ გამოადგა მის მიერ ხელოვნურად დასმული ნარმანია. მერე მან ნარმანიაზე თავად თქვა, იგი თბილისურად ვერ აზროვნებს და ინერტულიაო, ეს პოლიტიკური სასიკვდილო განაჩენია. რად მინდა ინერტული მერი, ეს ხომ ზარმაცს და უსაქმურს ნიშნავს? მაშინ წავიდე და ზუგდიდის მერად დანიშნის. ხედავთ, რა ხდება მერიამში, ლამისაა ერთი წელი გავიდეს და კიდევ კონკურსებია, მისი სამსახურები დაკომპლექტებული არაა, ეი. ვინ აკეთებს საქმეს?! არცერთ სამინისტროში ქალაქის ტელეფონი აღარ ფუნქციონირებს. ჩემს და თქვენს ხარჯზე, მობილურზე სალაპარაკოდ, განუსაზღვრელი თანხა აქვთ. თქვენ კი გარე საფრთხეებზე მეკითხებით?

აფხაზი დისიდენტები ადამიანი თანადრობა

ალექსი თარია

გედის სიძეა, ანუ სამუდამო დევნილის მოგონებები და ფიქრები

ყოველთვის, როცა რუსეთზე საუბრობენ, მას სხვების მსგავს სახელმწიფოდ წარმოიდგენენ. სინამდვილეში ასე არ არის. რუსეთი – განსაკუთრებული სამყაროა, მუდამ ერთი ადამიანის ნება-სურვილსა და ფანტაზიას დამორჩილებული, – მნიშვნელობა არა აქვს, პეტრე იქნება ის, თუ ივანე; ყველა შემთხვევაში, ეს თვითნებობის განსახიერებაა. ადამიანური თანარსებობის ყველა კანონის საპირისპიროდ, რუსეთი მიაბიჯებს საკუთარი თვითდამონების და, ამავდროულად, მეზობელი ხალხების დამონების გზით. ამიტომაც, ახალ, განსხვავებულ რეალურ მისი გადაყვანა არა მარტო სხვა ხალხების, არამედ თვით რუსეთის პირად ინტერესებში შედის.

პ. ი. ჩადავეი, „L'Univers“, 15 იანვარი, 1854 წელი

გუდაუთაში გატარებული ცხოვრების ბოლო 14 წლის მანძილზე, საქალაქო ბიბლიოთეკაში გადავიკითხე 80-იან, 90-იან და 2000-იან წლებში გამოცემული ასობით ისეთი წიგნი და ჟურნალი, რომელთაც მკითხველის ხელი არასოდეს შეხებულა... აფხაზთა უმეტესობა პუმანტარულ შეცნობებთან სფეროში (ისევე, როგორც სხვა სფეროებში) იმდენად განუზომელია, რომ მათ არც ძალუძთ მსგავსების დასახვა უკრაინაში დღეს მიმდინარე მოვლენებსა და აფხაზეთის 1992-93 წლების ამბებს შორის. შეუღამაზებელი სინამდვილის, როგორც მოცემულობის, კონსტატაცია ასეთია – დღეს აფხაზთა ზოგადი კულტურისა და განათლების დონე არ იმდენად არანაირ იმდენ იმისა, რომ ოდესმე ერთმანეთს საზოგადოებრივად შეეხებოდნენ, მაგალითად, რა მოუვიდოდა ფინეთს 1939-40 წლებში, რომ ვერ მიუხერხებინა რუსეთისაგან თავის დამოუკიდებლობის დაცვა? ან: ლამის სისხლისღვრა და ცილით უკრაინა რატომ ცდილობს „უფროსი ძმის“ მარწმუნებლად თავის დადევნებას? ან: რა ბედი ელოდა საქართველოს, თუ მას სათავეში ჩაუდგებოდა ი. გიორგაძე, როგორც ამას იმდროინდელი რუსეთი? ცოტათი მაინც ადეკვატურად რომ აღვიქვათ საკუთარი თავი, საკუთარი ხალხის ისტორია, მინიმუმ, უნდა შეგვეძლოს ისტორიული პარალელების გაკლება. მე არასოდეს მსმენია აფხაზი ეროვნების ისტორიკოსის, ან ფილოსოფოსის შესახებ, რომელსაც კაცობრივ კომუნისტური იდეოლოგიისა და მორალისაგან თავისუფალი, ანალიტიკური აზროვნების უნარი შესწევს. ვფიქრობ, ასეთი არცაა აფხაზეთში... აქ საჭიროდ მიმაჩნია მკითხველის ცნობისმოყვარეობის დაკმაყოფილება იმ სამი საკითხის ირგვლივ, რაც ზემოთ ჩამოთვალე: 1) ფინეთი, თანამედროვე მაღალგანვითარებული და მაღალი ტექნოლოგიების ევროპული სახელმწიფო, რუსეთის შემადგენლობაში რომ ყოფილიყო – ჩუხლანდია და ჩუხონცები (ისტორიულად, რუსულ ენაში „ჩუხ-

ნა“, „ჩუხონცი“ ფინელების დამაცილებელი მეტსახელია) დღეს სანკტ-პეტერბურგის ქუჩებსა და მოედნებს დაგვიდგენს, როგორც ამას ახლა უზბეკები და ტაჯიკები აკეთებენ; 2) უკრაინა, ე.წ. „საბაჟო კავშირში“ მოხვედრის შემთხვევაში, საუკუნოდ დარჩება იმად, რადაც ყოველთვის მიიჩნეოდა რუსეთის იმპერიის მიერ – ხოხლანდია, ყოველგვარი უფლების გარეშე თვითმყოფადი ნაციონალური კულტურის განვითარებასა და ეროვნულ იდენტურობაზე, რომლის ძირითადი ეთნოსი – „შუქმდგარი რუსები“ – განუწყვეტელი ასიმილაციის შედეგად უნდა გათქვფილიყო „უფროსი ძმის უძირო წილში“; ეს ხალხი რუსი ხელისუფლებისთვის ყველა დროში რჩებოდა „გამწვევ ძალად“ – ომებს შორის პერიოდში, ხოლო ომების დროს – იათ საზარბაზნე ხორცად... (თუ პატივცემულმა მკითხველმა არ იცის, რით განსხვავდება უკრაინელისთვის ნორმალური რუსი საძულველი „კაცაბებისა“ და „მოსკალებებისაგან“, გეტყვით, რომ ნორმალური რუსისთვის უკრაინელი – ძმა, კაცაბებისა და მოსკალებისთვის კი – „უძმროსი ძმა“. აქ პრინციპული განსხვავება ისაა, რომ ძმა ძმის თანასწორია „თავისი დროისთვის“ უფლებებით“ (იხ. „საყოველთაო დეკლარაცია“, სტ. 1), უძმროს ძმას კი შეიძლება წამოართვა კეფაში, ან პანდური ამოკრა წელს-ქვემოთ; ან, უფროსი ძმის ძალით და გავლენით, შეგიძლია სულაც წართუვა ის, რაც მოგწონს...); 3) საქართველო, ი. გიორგაძის გარეშე დიდებული შემთხვევაში, რუსეთის იმპერიის მისადგომებთან მდებარე ტაჯიკეთის, უზბეკეთის, ყირგიზეთისა და თურქმენეთის მსგავსად, ვეღარასოდეს დაადგენდა თავს ქურდულ მენტალობასა და კორუფციას...

სამინელების მთლიანად შეფერილი გაურკვევლობით ვაკვირდებოდი 2000 წლიდან, მთელი 14 წლის განმავლობაში, ჩემი ხალხის ცხოვრებას ყველა სფეროში და განცდა იმისა, რომ არაფრის შეცვლა არ შემეძლო, სასოწარკვეთაში მაგდებდა... იმ დასკვნამდეც მივიღე, რომ ჩვენ ყველანი ან ვცდებით, ან ვთვალთმაცობთ, როცა ვამტკიცებ, რომ ადამიანი... მაიმუნისგან წარმოიშვა. ოქსფორდელი პროფესორი, მაგალითად, ამაზონის პირ-

ველყოფილ ნაპირებზე მცხოვრები აბორიგენისგან განსხვავებით, უკვე „შედეგ“, როგორც „გონიერი ადამიანი“ (ჰომო საპიენს), მაშინ, როცა მის შორეულ მოძმეს ამაზონის ნაპირებზე (ან აფხაზეთში) კიდევ ერთი საუკუნე მინც დასჭირდება „შედეგობისთვის“, თუ, რასაკვირველია, რომელიმე საგარეო და განსაკუთრებული მოვლენა არ შეცვლის მის ბედს. ამ ყველაფრის უარყოფას იმდენად დიდი ფარისევლობა და თვალთმაქცობა სჭირდება, რომ ვერც კი წარმოვიდგენ ასეთი მკითხველის არსებობას. ამგვარი თვალსაზრისის ლოგიკური ექსტრაპოლირება შესაძლებელია სხვა ხალხების, მათ შორის, აფხაზების კულტურულ მდგომარეობაზეც. ყბადღებური პოლიტიკორექტულობის მიუხედავად, ვერაინ უარყოფს იმ ფაქტს, რომ არსებობენ მაღალკულტურული ერები და ასევე არსებობენ ხალხები, რომლებიც ძალიან შორს დგანან თანამედროვე კულტურისაგან. ამის აღიარება არანაირად არ არღვევს ჩვენ მიერ უკვე ნახსენებ „ადამიანის უფლებების საყოველთაო დეკლარაციის“ 1-ლ სტატიას. ყველამ ვიცით, რომ ამერიკული, გერმანული, იაპონური მარკის ავტომობილის რუსული წარმოების ავტომობილზე წინ დაყენებს ნებისმიერი რასისა თუ ეროვნების ადამიანი. სხვა საქმა, თუ ვილაპარაკებთ რუსულ „ხორსაკებზე“ – ადამიანის ხორცის ფარშად გადასაქცევ ხელსაწყოზე – აქ ჩვენს „კალამებსა“ და საბრძოლო რაკეტებს, მგონი, ბადალი არ ჰყავს... როცა ვამაყობთ ჩვენს მიღწევებით კოსმოსურ მეცნიერებასა და ტექნიკაში, უნდა გვანსოდეს ის ფაქტი, რაც ჩვენ გავიღეთ ამ მიღწევებში: საბჭოეთში შეუძლებელი იყო ტუალეტის ქალაქის რულისონის ყიდვა, როცა ოური გაგარინი დედაძმის გარშემო დაფრინავდა! არც ის უნდა დაგვაგვიწყდეს, როგორ და რა მიზნით მიმდინარეობდა სარაკეტო-კოსმოსური ფორსირებული ტექნიკის წარმოება და რით დასრულდა სსრკ-თვის გამაღებელი შეიარაღება 1991 წელს... მტკიცედ მჯერა: რომ არა რუსეთის, როგორც ერთიანი სახელმწიფოს, ყველა დროის ხელისუფლების კაციჭამია ბუნება, რადენობრივად რუსები ჩინელებზე ნაკლებნი როდი იქნებოდნენ, და ათვისებული და კეთილმოწყობილი

იქნებოდა მთელი რუსეთი: წყნარი ოკეანის სანაპიროდან, პეტროპავლოვსკ-კამჩატკიდან დაწყებული, ნარვაზე მდებარე ივან-ქალაქამდე... მაგრამ, „დაეუბრუნდეთ ჩვენს ცხვრებს“ – მიუხედავად იმისა, რომ ეს ფრანგული გამოხატულება ჩვენს შემთხვევაში განსაკუთრებულ მნიშვნელობასა და შინაარსს იძენს. ...აფხაზი ხალხის მრავალწლიანმა და მიზანმიმართულმა ზომიერებამ გამოგნებელი, პარადოქსული შედეგები მოიტანა: „უფროსი ძმის“ მიერ (მათ შორის, რუსი მაღალჩინოსნების, პუტინის ჩათვლით) წაქეზებულმა აფხაზებმა სწრაფად ირწმუნეს ქართველებზე თავიანთი მრავალჯნის კულტურული აღმატებულობა; მაგრამ ეს ილუზორული და წარმოსახული უპირატესობაც არასაკმარისად მოქმედებდა, რადგან სრულიად დაკარგეს წარმოდგენა არსებულ რეალობაზე, შესაბამისად, იმაზეც, თუ რას წარმოადგენენ დღეს და რა ადგილი უჭირავთ პარლამენტის დეპუტატის, ვინმე ბ. ბუტბას სტატია, რომელშიც ავტორი, თანამედროვე სამყაროს პრობლემებისა და საფრთხეების გრძელი ჩამონათვალის შემდეგ, კაცობრიობას სთავაზობდა – „იღ-ამ-მე-ნი-ი-წი-მე-ნი“ – მისი „ბედნიერი“ სამშობლოს ფარგლებში უკვე გამოცდილ საშუალებას ყოველგვარი ბოროტებისგან განსაკურნად – ზი-ნი-მე, იმ-მე-ნი – ზი-ნი-მე-ნი (!) კაცობრიობის ამ კეთილისმყოფელს, რომელიც მსოფლიო აფხაზთათვის ბუნებრივ გეოგრაფიულ-ტომობრივ მდგომარეობაში დაბრუნებას სთავაზობს, რომელიმე „პროკურორთან“ ან „ნაპოლეონთან“ ერთად თუ მოვათავსებთ პალატაში, სადაც „პროლეტარიზაცია-გლობალიზაციის“ „გამართორქებული“ მოწინააღმდეგეც დახვედრებათ, ეს მართლაც მნიშვნელოვანი სიკეთე იქნებოდა მსოფლიო სიმშვიდისთვის, მით უფრო – ბედკრული აფხაზეთისთვის, რომელიც, გარესამყაროსგან ეკლიანი მათეულხლართით გამოჯანულები, საკუთარ წუშპეში იძირება როგორც პირდაპირი, ფიზიკური გაგებით, ისე

კულტურული, ეკონომიკური, პოლიტიკური თვალსაზრისით. ქალაქ გუდაუთაში, მაგალითად, გასული საუკუნის 90-იანი წლებიდან (!) მოყოლებული, სრულიად განადგურებული და ჯერაც აღუდგენელია საკანალიზაციო სისტემები. მრავალსართულიანი და მრავალბინიანი სახლებიდან წამოსული ფეკალური მასების ნაკადი შენობების სარდაფ-საძირკვლებისკენ მიედინება, სადაც საგანგებო ქიმიური დამცავი გარეშე ჩასვლა იმდენად შეუძლებელია, რომ მიუჩვეველ ადამიანს შეიძლება გულიც წაუვიდეს. ასეთ სახლებში მცხოვრები ახალდაბადებული ბავშვები (დღეს არაფერს ვამბობ – რაც დათესეს, ის მოიმაკეს) თანდაყოლილი „ტოქსიკომანია“ არიან, დაავადების თანმდევი ყველა გარემოებითა და შედეგით... უფრო, ამ აუტანელ სუნში როგორ იშლება ქორწილებისა თუ ქვლების ე.წ. „პალატები“... მერე კი, ვითომც არაფერი! – იწყება თავდავიწყებამდე მისული სმა-ჭამა და ღრუბა! გაოცება გიპყრობს: როგორ ახერხებს ეს ხალხი, ყოველდღიურ ცხოვრებაში აშკარად წარმართები (ამ სიტყვის ყველაზე ცუდი გაგებით), თავი წარმოაჩინოს, როგორც ქრისტიანმა, ან მუსლიმანმა, როცა სინამდვილეში არც ერთი და არც მეორე ე.წ. ყველაფერი მათ სულაც არ უშლით ხელს, საკუთარ თავზე არაადეკვატურად მაღალი წარმოდგენა ჰქონდეთ! აი, კიდევ ერთი მაგალითი: საკურორტო სეზონი დასასრულს უახლოვდებოდა და მე, ჩვეულებრივად, ტალღამტენთან ვთევზაობდი. შორიხლოს, სანაპიროსთან რუს დამსვენებელთა ჯგუფი შევნიშნე, რომელიც ყურადღებით უსმენდა (დაახლოებით ისე, როგორც ნორმალური ადამიანები უსმენენ ხოლმე მოლაპარაკე თუთიყუშს) წელამდე წყალში მდგარ აფხაზს. ჩემი საქმით გატაცებულმა, მათ ყურადღება მხოლოდ მაშინ მივაქციე, როცა აფხაზმა ღრმად შეცურა ზღვაში და შორიდან, როგორც ჩანს, თემის ამოსაწურად, ნაპირზე დარჩენილებს გამოსძახა: „პი-იტ-ლერი ამბობდა – ხელი არ ახლოთ აფხაზებსო!“ (!) (?) დაე, მკითხველმა იმკითხოს, მართლა აფრთხილებდა პიტლერი კაცობრიობას აფხაზთა სამშობლოზე, თუ საერ-

გაბრძანება. დასაწყისი
იხ. „საერთო გაზეთი“ №5
გამოქვეყნებულია შპს-ს
„რიწაში“ (№1.2015 წ.)

თოდ არ ჰქონდა მათზე წარმოდგენა; მთავარი ისაა, რომ ეს ეპიზოდი დამაჯერებლად აჩვენებს, ვინ მიიყვანა ეს ადამიანები სივითის ამ ზღვრამდე. ასეთი ლეგენდაც არაერთხელ მსმენია: როცა სტალინის მართვეს გადასახლებაში გასავზავნად ხალხთა სია, მან აფხაზები სიდან ამოშალა, დოკუმენტს კი ასეთი რეზოლუცია დაადო: „აფხაზებს ხელი არ ახლით – ჩვენ მათგან უნდა ვისწავლოთ სწორად ცხოვრება...“ უცნაური ინტერპრეტაციით მოისმინეთ აქ ისტორიას მოციქულ სიმონ ქანანელის მოწამებრივ აღსასრულზეც; რომელიც, ძველი აფხაზური გადმოცემით, თანამედროვე ახალი ათონის მახლობლად აწამეს; „...და როცა მან (სიმონ კანანელმა) უთხრა მათ (აფხაზებს), რომ უფლის მონებად აქცევა მათ, აფხაზებმა უპასუხეს: ჩვენ არასდროს არავის დავემონებოთ, – და დაახრჩვეს ის...“

მსგავს ზღაპრებს ყოველთვის ხალხი თხზავს, ოღონდ იმ ჩინოვნიკთა წაქეზებით და შეძახილებით, რომლებიც ფეხქვეშ ეგებიან ნებისმიერ რუს ჩინოსანს, ოღონდ კი შეინარჩუნონ მათი კეთილგანწყობა, რადგან იციან, რომ ამაზე და მოკიდებული მათი ილუზორული და დანაშაულებრივი ცხოვრება. უმაღლესი რგოლის რუს ჩინოვნიკებს არ სჭირდებათ მედიკამენტური საშუალებები, მაგალითად, ჰემოროის სამკურნალო – ჰემოროის საწითლები სრულად ჩანაცვალა ურთიერთობამ „სტრატეგიულ პარტნიორებთან“ – აფხაზების, სამხრეთ ოსეთის, დნესტრისპირეთის ხელმძღვანელობასთან... ერთადერთი ხილული მატერიალური ფაქტორი, რაც აფხაზებს ერთგვარად აძლევს საკუთარ თავზე არაბუნებრივი და ჰიპერბოლიზებული წარმოდგენის განმტკიცების საშუალებას, პრესტიჟული მარკის ავტომანქანების უდიდესი რაოდენობაა, რაც საოცარ შეუსაბამობაშია ფაქტობრივად დატაკი რესპუბლიკის ეკონომიკურ მდგომარეობასთან. ეს მოვლენა გაკვირვების საგანია მათთვის, ვინც ცუდად იცნობს აქაურ მკვიდრთ. აფხაზეთში ნებისმიერი ადამიანის სტატუსი 100 პროცენტით დამოკიდებულია მისი ავტომობილის მარკასა და გარეგან იერზე. ამ მანქანების შესაძენად, ძირითად შემთხვევაში, ისინი ყიდიან ბინებს, სახლებსა და მიწის ნაკვეთებს, რომლებიც ომის შედეგად დაზოცილ, განდევნილ, ან უარსისხვან თავის გადასარჩენად გაქცეულ მრავალრიცხოვან ქართველ მოსახლეობას ეკუთვნოდა... ბევრმა არც კი იცის, რომ ადგილობრივთა უმრავლესობა გამუდმებით იმაზე ფიქრობს, სად იშოვოს ფული, რომელიც ძვირადღირებულ მანქანაში ბენზინის ჩასასხმელად, ან სულაც ჰეროინის შესაძენად სჭირდება. იმაზე, რომ ამ ხალხში, აბსოლუტურ კულტურულ ვაკუუმში, იბადება და იზრდება თაობები, იზოლირებული გარესამყაროსაგან ეკლიანი მავთულხლართით, – არავინ ფიქრობს. არავის აინტერესებს, რა შედეგებს მოიტანს ეს მომავალში... არც სურთ იცოდნენ – მთელი სოციალური ორ არათანაბარ ნაწილადაა გაყოფილი: ერთი გამუდმებით იმაზე ფიქრობს, სად გადაძალის ნაქერი დალი, მეორის ზრუნვის საგნად კი ყოველდღიური „პური არსობისა“ ქცეულა მხოლოდ... ორივე ნაწილის ინტერესები ანიმალური მოთხოვნილებების დაკმაყოფილებით შემოიფარგლება... თუმცა, ისევე ჩემს დაბრუნებას უნდა დაუბრუნდეს – ვიამბობთ, სად, როდის და რა ვითარებაში გავივებ პირველად ჩვე-

ნი ავადსახსენები „გმირის“ – ა. გოგუას სახელი და საქმენი საგმირონი.

...1989 წლის ადრეულ გაზაფხულზე გადავწყვიტე „წავსულიყავი უდაბნოში“ – განდევნილად მეცხოვრა მთებში, სადაც დავიბადე. ამ მიზნით და „უფასო თანაშემწეობის“ პირობით დავსახლდი ჩემს ერთ-ერთ ძმასთან (სამთავან), რომელსაც მცირე ნახირი ჰყავდა და ამის გამო წელიწადის უმეტეს დროს მთაში ატარებდა. მიზეზთა და მიზეზთა გამო, ეს საქმე საკმაოდ დელიკატური იყო და მოთმინებასა და „დიპლომატიურ“ უნარჩვევებს მოითხოვდა, მაგრამ ჩემი გადაწყვეტილება ურყევი იყო – უკვე მანუხებდა ავი წინათგრძნობა, რომელიც მალე ახლა კიდევ, მე კი, ქვეცნობიერის აღონეზე, ვხელმძღვანელობდი დევიზით: „თავს უშველვა, სანამ მთელი ხარ!“ – ბოლომდე არ შესმოდა, რომ თავს დამტყდარ უბედურებას ვერც მთებში დავემალე-ბოდი.

9 აპრილს, გამთენიისას, მზის ამოსვლამდე კარგა ხნით ადრე, უმიზეზო შფოთით გამეღვიძა, რაც უცნაურად მეჩვენა. ერთხანს ვიტყვი საწოლში, და როცა დავერწმუნდი, რომ ძილი აღარ მეკარებოდა, სიგარეტს მოვეკიდე და ჩე-

ზმოელი და ღრუჭუნე, საიდანაც ვერაფერს ვაგებდით იმის გარდა, რომ ბედნიერების უდიდესი განცდით შეგვრობილ და თავბრუდახვეული ა. გოგუას, რომელიც იმ მომენტში მთელ აფხაზ ერს წარმოადგენდა, სიხარულით სუნთქვა ეკვროდა! მომთმენმა ინგლისელმა, რომელიც ჭეშმარიტად ინგლისური ტაქტის ნიმუშს განასახიერებდა, მაინც მაღწია თავისას, როცა უკვე მერამდენედ დასმულ შეკითხვაზე: – როგორია პირადად თქვენი დამოკიდებულება თბილისში საბჭოთა ჯარების მოქცევაზე? – პირდაპირი პასუხის სანაცვლოდ, მიიღო რაღაც საშუალო პასუხსა და შემხვედრ შეკითხვას შორის, თუმცა ეს სრულიად საკმარისი იყო მისი აზრის გასაცხადებლად: „აბა რა უნდა ექნა?“ (!) – რაც უიარაღო ხალხის მკვლელების მიმართ ინტერვიუერის უპირობო მხარდაჭერასა და სოლიდარობას აღნიშნავდა. ნებისმიერი, ოდნავ მაინც მოაზროვნე მსმენელისთვის, რომ არაფერი ეთქვათ დახვეწილ და მრავლისმნიშვნელოვან ინგლისულზე, გასაგები იყო, რომ გენერალ როდინოვის ადგილზე ა. გოგუა მსხვერპლის რაოდენობას სიამოვნებით გაზრდიდა ასეულებამდე და ათასეულებამდე...

მი განუყრელი რადიომიმღების – „ოკეანის“ ლილაკს დაგვიტოვო თითი. წინა დამით ბიბი-სის-სეფეფეტილი ტალღა ისევ ახმაურდა და გავივინე ორი მოსაუბრის ხმა: ერთი – ინგლისური აქცენტით, მეორე კი... აფხაზურით. რადიომიმღების სიხშირე შეძლებისდაგვარად გავასწორე და გულსისყურით ვისმენდი უახლეს ამბებს თბილისში მიმდინარე მოვლენების შესახებ. ხმა ინგლისური აქცენტით პირველად არ შესმოდა – ეს იყო აღნიშნული ტელერადიოკომპანიის მოსკოვში აკრედიტებული კორესპონდენტი ტიმ პოუელი, აფხაზურაქცენტის ხმა კი იმხანად სეპარატისტების მიერ შექმნილი ორგანიზაცია „აიდვილარას“ თავმჯდომარეს, ალექსეი გოგუას ეკუთვნოდა. პირველი ინტერვიუს იღებდა მეორისგან, რათა გავეცო მისი აზრი გენერალ როდინოვის მეთაურობით საბჭოთა ჯარის მიერ 8-9 აპრილის დამეს თბილისში დატრიალებული სისხლიანი ტრაგედიის შესახებ, რის შედეგადაც, როგორც მოგვიანებით გახდა ცნობილი, სასანგრე ნიშნებით და მომწამლებული გახზი დაიღუპა 20-ზე მეტი ადამიანი (დაჭრილებს თვლა არ ჰქონდა), ძირითადად, ახალგაზრდა ქალები. ნახევარ საათზე მეტ ხანს, რომელიც მაშინ უსასრულოდ მომეჩვენა, ინგლისელი გოგუას ერთსა და იგივე შეკითხვას უმეორებდა: როგორ აფასებთ თბილისში მიმდინარე და უკვე მომხდარ მოვლენებს? – რასაც პასუხად მოსდევდა გაუგებარი

გარკვეული დროის შემდეგ მივხვდი, როდენ დაკარგული მქონდა ამ ინტერვიუს მსვლელობის პროცესში ეროვნული იდენტობის ყველა ნიშანი!

...1992 წლის აგვისტოში, სულ მალე ომის დაწყებამდე, როცა გამოქვეყნდა აფხაზეთის პირველი პრეზიდენტის „გამართვა“ მსოფლიო საზოგადოებრიობისადმი, რომელშიც ის ირწმუნებოდა, რომ „უზრუნველყოფილი იყო მსოფლიოს მხარდაჭერით“ და ა. შ., – ეს ან ამკარად ცინიკური და უბოდიშო სიკრულე იყო, ან გულუბრყვილი ომის მოტყუება „გამართორქებული“ იდიოტისა, რომლისთვისაც „მსოფლიო საზოგადოებრიობა“ იწყებოდა ყუბანისა და ღონის კახაკების სივრცით და მთავრდებოდა კრემლსა და ლიუბიანკაში, რაც მოგვიანებით მისი ფსიქიკური დაავადებითა და უღრრო გარდაცვალებით დადასტურდა. ნათქვამია, რადაც ვიყიდე, იმავე ვყიდი... სიცოცხლის ბოლო დღეებში აღარც კი დგებოდა დოკუმენტით დატენილი დივიდან... პრეზიდენტ ვ. არძინას მიუკერძოებელი და საბოლოო დახასიათებისთვის, რომლის „უჩვეულო გონებისა“ და „პოლიტიკური გენიის“ შესახებ აფხაზეთში დღესაც თავყანისცემით საუბრობენ, საკმარისია გავიხსენოთ, რომ მან პირველმა (!) მიულოცა „გამარჯვება“ პუტჩისტ კომუნისტრევანშისტებს 1991 წლის 19 აგვისტოს.

აღარ შემეძლო ამეტანა ძმის ოჯახში გამეფებული ეიფორიული განწყობა და მეზობლების მხიარული გადაძახილები, ძმის სახლთან ახლოს, შემადლებულ ბორცვზე ავედი, სადაც 41 წლის წინ დაბადებულვარ სახლში, რომლის კვლიც აღარსად იყო, და ამოვთხარე საფლავის ზომის ორმო; გრუნტი მიწის მომცრო ფენის ქვეშ, რომელიც რბილი ფიქალისა აღმოჩნდა, ტოტებითა და ფოთლებით მოფენიე... ამ იმპროვიზებულ საფლავში ვიცხოვრე 5 მაისამდე (წარმომიღვინა, როგორ ხატავს განსაკუთრებით მგრძობიარე და ემოციური მკითხველის ფანტაზია ცოცხლად მიწაში დამარხული ადამიანის ცხოვრებას, მე კი ვცდილობ წარმოვიფიქრო, რა შეიძლება იყოს ეფექტი და განეცადა ჩემს 78 წლის დედას ამ ამბის გაგების შემდეგ)... წინათგრძნობა მთავრობის ტრაგედიისა, რომლის სისასტიკე ბევრად გადასცდა ადამიანურობის საზღვრებს, და რომელიც განსაზღვრავდა მაშინ ჩემს საქციელს, გამართლდა – გაივლის ორ წელზე ცოტა მეტი და მიწა ფსოუდან ენგურამდე ომის მსხვერპლთა საფლავებით ამოივსება... იმ ომისა, რომელშიც, აპრილი, ვერავინ იქნებოდა გამარჯვებული ან დამარცხებული, თუ, რა თქმა უნდა, არ ჩავთვლით მესამე მხარეს... მაგრამ ამის შესახებ მაშინ მხოლოდ ადამიანური მოდგმის მტრებმა იცოდნენ (ლერმონტოვისეულად: „თავისუფლების, გენიისა და დიდების ჯვალათებმა“) – კრემლში, რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა სამინისტროში, და ცნობილ შენობაში ლიუბიანკაზე...

ზემოთ შემთხვევით როდი ვახსენე „წინათგრძნობა“: 1968 წელს ქ. გუთაუთის შინაგან საქმეთა რაიონული განყოფილების უფროსთან, გვარდიის პოლპოლკოვნიკ უშანგი კვიციანიანთან დამბარეს, რომელმაც მიმანიშნა, რომ ვიმყოფები კვბ-ს ადგილობრივი განყოფილების აღრიცხვაზე სსრკ-ის, მისი პარტიული და სახელმწიფო ხელმძღვანელობის შესახებ „ცილისმწამებლური მოსაზრებების“ გავრცელების გამო თანატოლებს შორის. (პატივი მინდა მივაგო ამ ყოველმხრივ პატივსაცემი ადამიანი ხსოვნას, რომელიც იყო მილიციის უფროსი, მაგრამ სარგებლობდა პრივილეგიით – არ ეტარებინა მილიციელის სამხრეები: ის მხოლოდ გვარდიელის სამხრეებს ატარებდა); სწორედ ამ ადამიანს ვუმაღლი ჩემს პირველ გაქცევას სამშობლოდან, სადაც, უკეთეს შემთხვევაში, მელოდა უკანონო სასჯელი არჩადენილი დანაშაულისთვის და ხანგრძლივი მივლინება გულაგში... სამშობლოში დაბრუნდი 5 წლის შემდეგ, 1974 წელს; მოვიარე მთელი კავშირი უსურისკისა და მაგდანის მხარეებიდან – კალინინამდე, ლენინგრადამდე, რიგამდე, ტალინამდე, რუსეთის „წმინდა“ მიწაზე ხეტიალისას ვიწვინე შიმშილიცა და სიცოცხლე, გრომებისათვის კატორღული შრომის სიმძიმე, განვიცადე ეგზისტენციალური მარტოობის სევდა, თუმცა მაშინ არც სიტყვა „ეგზისტენციალიზმი“ მქონდა გავიხსენი და არც ალბერ კამიუსა და ანტუან დე სენტ-ეკზიუპერის სახელები – მათთვის ვის ეცალა...

გოგოლის მიერ მისივე „უკვდავი პოემის“ – „კვლადი სულების“ ჯერაც გამოუქვეყნებულ ხელნაწერში ხმამაღლა კითხვისას: „დემეტო, რა სევდიანია ჩვენი რუსეთი“... „ვენს-ყველაფერს“ – პუშკინს „სევდიანის“ ნაცვლად სიტყვა „სამინელი“ რომ ეთქვა, ეს გაცილებით ახლოს იქნებოდა იმ სინამდვილესთან, რაც გამოვლინდა რუსეთის ისტორიის მომდევნო პერიოდებში: ისტორიკოსებს ჯერაც ვერ გაუაზრებიათ ბოლომდე რუსეთის როლი ორ მსოფლიო ომში, ურთიერთობებში პოლინეთსა და უნგრეთთან, კორეისა და ვიეტნამის ომებში; განა სათანადოდ შეფასებულა 1961-62 წლებს „კარიბის კრიზისი“, სადაც კრემლის „სტრატეგებმა“ – ადამიანური მოდგმის ურჩხულებმა – ბირთვული ასავიქებელი რაკეტები შეიტანეს და ამით არა მარტო „დედა უტირეს“ „თავისუფლების კუნძულს“, არამედ ბირთვული აპოკალიფსის საფრთხე შეუქმნეს მთელი კაცობრიობას! დაუმატეთ ამას 1968 წლის ჩეხოსლოვაკია, 1979-1989 წლების ავღანეთი, ორი ომი ჩეჩნეთში, მოლდოვის, სომხეთის, საქართველოს, დღეს უკვე – უკრაინის მოვლენები... ყველაფერს ვერ ჩამოთვლი. უ. ფ. ტიუტჩევს, რუსულენოვანი მკითხველისთვის კარგად ცნობილს თავისი სახელგანთქმული კატრენით – „Մի ին Էն նին ի ֆի ֆի ֆյմ...“ – აქვს კიდევ სხვა, გაცილებით ნაკლებად ცნობილი და იქნებ ბევრად საინტერესო გამოინათქვამები რუსეთის შესახებ, ოღონდ ეს უკვე პროზაში: „რუსეთის ისტორია პეტრე პირველის შემდეგ – ერთი დაუსრულებელი სისხლის სამართლის საქმე“. ტიუტჩევისეული ციტატა აქ მთავრდება, მაგრამ არ მთავრდება და დღემდე გრძელდება სისხლის სამართლის საქმე, უსამველოდ გაწეული სივრცესა და დროში... ვლადიმერ პუტინი ნებისმიერი ჭეშმარიტი რუსი პატრიოტისთვის მიუღებელი უნდა იყოს არა იმდენად რუსეთის ისტორიისთვისა, არამედ რუსეთის ისტორიისთვისა (ამ ბრძოლი მეცნიერების შესასწავლად მას ნაკლებად ექნებოდა დრო და შესაძლებლობა), არც იმისთვის, რომ მისი მართვის პერიოდში მთლიანად გაჩერდა რუსეთში დემოკრატიული ინსტიტუტებისა და სამართლიანი სამოქალაქო საზოგადოების შენების ახალფეხადგებული პროცესი, – რამდენადაც იმის გამო, რომ 21-ე საუკუნეშიც აგრძელებს ქვეყნის „დანაშაულობათა ნუსხას“, რისთვისაც რუსეთს, ადრე თუ გვიან, აუცილებლად მოეკითხება.

ფ. ენგელსი, კარლ მარქსის თანამოაზრე, რომლისთვისაც რევოლუცია იყო ერთადერთი რელიგია, მე-19 საუკუნის 70-იანი წლების ბოლოს წერდა: „ვერანაირი რევოლუცია ვერცხვას და მსოფლიოში ვერ გაიმარჯვებს მანამ, სანამ არსებობს რუსეთის სახელმწიფო...“ სწორედ 1917 წლის ოქტომბერი და აპოკალიფსური მასშტაბისა და რაოდენობის მსხვერპლით დასრულებული სამოქალაქო ომი გახდა ის საზღაური, რაც უნდა გადაეხადა რუსეთს ევროპულ პოლიტიკაში გასატარებელი რევოლუციური გარდაქმნების ხელისშემშლის გამო. როგორი იქნება მსოფლიოს გლობალური ინტერესების წინააღმდეგ პუტინის რუსეთის მანიაკალური დაპირისპირების ფასი – მომავალი დაგვანახებს. პირადად მე გავგებავ ვივარაუდო, რომ ნაძირალა ჩეკისტური ხელისუფლების წყალობით, რუსეთი მესამე მსოფლიო ომის დინამიკური გახდება, ოღონდ კი პასუხი არ ავოს კრემლის ამჟამინდელ თუ წინამორბედ ბინადართა დანაშაულებებზე...

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

...იმავე დღეს, 9 აპრილს, რაკი

გიგა ლვალის

საქართველოს დიასპორის სამინისტროს და „საერთო გაზეთის“ ერთობლივი პროექტი

გრავიციაციის სიჩქარეში ჩართული საქართველო

დაიბადა თბილისში (1963), დაამთავრა თბილისის 55-ე საშუალო სკოლა (1980), თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფიზიკის ფაკულტეტი (1985). დისერტაცია დაცვა თბილისში (1992). მისი სამეცნიერო სფეროა: თეორიული ნაწილაკების ფიზიკა, კვანტური გრავიტაცია, მსხვილი გრავიტაციული განზომილებები...

ნიუ-იორკის უნივერსიტეტის თეორიული კვლევების პროფესორი, ლუდვიგ მაქსიმილიანის უნივერსიტეტის (LMU, მიუნხენი) ფიზიკის კათედრის გამგე და პროფესორი, მაქს პლანკის ფიზიკის ინსტიტუტის დირექტორი.

მიღებული აქვს ნიუ-იორკის მერიის ვიდეო „განსაკუთრებული მიღწევებისათვის მეცნიერებასა და ტექნოლოგიებში“ (2001), ნიუ-იორკის უნივერსიტეტის ვერცხლის პროფესურა (2007), გერმანიის უმაღლესი სამეცნიერო ვიდეო – ჰუმბოლდტის პროფესურა (2008)... არის დევიდ და ლუსილ პაკარდების ფონდისა და ალფრედ სლოუნის ფონდის წევრი. ევროპის ბირთვული კვლევების ცენტრის მუდმივი წევრი...

საქართველოში ტექნოლოგიური ინსტიტუტისა და აღრონული თერაპიის მეგაპროექტზე მუშაობა უკვე მიმდინარეობს. ამ განდიოზული იდეის განსახორციელებლად უკვე შექმნილია თანამედროვე ტექნოლოგიების განვითარების სამეცნიერო-საგანმანათლებლო კონცეფციის შემუშავებული კომისია, რომლის ერთ-ერთი თავმჯდომარე ფიზიკოსი გია დვალისაა. დასახული მიზნის მისაღწევად იგეგმება მოლაპარაკებები უცხოელ პარტნიორებთან, განსაკუთრებით კი ბირთვული კვლევების საერთაშორისო ცენტრსა (CERN) და ონკოლოგიურ დაავადებათა აღრონული თერაპიის ცენტრთან (CNAO).

გასული საუკუნის 50-იან წლებში მაღალი ენერგიის საერთაშორისო კვლევითი ინსტიტუტის (BERN) შექმნა ორმა ძირითადმა მიზეზმა განაპირობა: ფიზიკის დარგში კვლევების ორგანიზება და ჩატარება მეტისმეტად ძვირად, ცალკეული სახელმწიფო დიდი ექსპერიმენტების დაფინანსებას დამოუკიდებლად ვერ შეძლებდა; და კიდევ, ჰიროსიმასა და ნაგასაკიზე მომხდარმა აფეთქებებმა მსოფლიოს დაანახვა, რომ არ შეიძლება ბირთვული ენერგიის კვლევა რომელიმე ერ-

თი სახელმწიფოს ფარგლებში არსებობდეს. ამ ორი უმთავრესი მიზეზის გათვალისწინებით, 1954 წლიდან ამოქმედდა ატომური კვლევების ევროპული ორგანიზაცია CERN-ი, რომელმაც არსებობის განმავლობაში მსოფლიო მნიშვნელობის არაერთი ექსპერიმენტული ცდა ჩაატარა და ბევრი თეორია შედგებოდა განამტკიცა. ბუნების ფუნდამენტური საკითხების კვლევასთან ერთად, ცენტრის ერთ-ერთი პრიორიტეტი მომავლის ტექნოლოგიების განვითარებაა. სწორედ ამ ცენტრშია შემნილი ინტერნეტი, ტომოგრაფიის რადიო-, ფარმაცევტული და რენდგენული სკანირების ტექნოლოგიები.

90-იან წლებში CERN-ისა და რუსეთში არსებული ანალოგიური კვლევების დუბნის ინსტიტუტის დაახლოების პროცესი გარდაუვალი აღმოჩნდა, ხოლო საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ დამოუკიდებელი საქართველო CERN-ში მოხვდა დუბნის რეკომენდაციით – თავდებად დაუდგნენ საქართველოს, რადგან შესანიშნავად უწყობდნენ რამდენიმე ათეული წლის განმავლობაში იქ მომუშავე ქართველ მეცნიერ-ფიზიკოსთა ფასდაუდებელი ღვაწლის შესახებ.

CERN-ში არიან მონაწილე ქვეყნები და არიან ექსპერიმენტში მონაწილე ქვეყნები. სრულყოფილიანი წევრობისთვის სოლიდური გადასახადია, ამიტომაც საქართველო მეორე კატეგორიაშია. მიუხედავად ამისა, ქართველი ფიზიკოსები აქტიურად მონაწილეობენ ამ გიგანტური ცენტრის მუშაობაში და ტოლს არ უდებენ მონაწილე ქვეყნების წარმომადგენლებს – CERN-ში მიმდინარე ექსპერიმენტებში ერთდროულად 30-35 ქართველი პროფესიონალი მუშაობს. ბოლო წლების ერთ-ერთი ყველაზე დიდი ექსპერიმენტი კი ევრეთ წოდებული „კოლაიდერია“.

საფრანგეთისა და შვეიცარიის საზღვრის სიახლოვეს CERN-ის კომპლექსის მიწისქვეშა და მიწისზედა ოთხი ცენტრია. ერთ-ერთი მათგანი მიწის ქვეშ 50-175 მეტრის სიღრმეზე დაახლოებით 27 კილომეტრის გარშემოწერილობის გვირაბი-ლაბორატორიაა. აქ სხვადასხვა ქვეყნის 3-ათასამდე მეცნიერი მუშაობს და ცდილობენ ექსპერიმენტების შედეგად პასუხი გასცენ ბევრ კითხვას, რომლებიც სამყაროს აგებულებასა და მის ისტორიას ეხება; აგრეთვე, გარკვეონ, აქვს თუ არა მომავალი სამყაროს საერთოდ და როგორია იგი. კოლაიდერში მიმდინარე ექსპერიმენტებზე დაკვირვე-

ბით უნდა გამჟღავნდეს სამყაროს ბევრი საიდუმლო... წარმოსახვით ძნელია, ჩაწვდე ამ ექსპერიმენტის არსს. მსოფლიოში ეს არის ყველაზე ძვირადღირებული ექსპერიმენტი, ყველაზე გრანდიოზული და ამბიციურიც, რომლისთვისაც 10-მილიარდ ევროზე მეტია გათვალისწინებული.

გია დვალის, CERN-ის მუდმივი წევრი: „ეს პროექტი საშუალებას მოგვცემს ჩავიხედოთ დროის იმ მონაკვეთში, როცა სამყარო დიდი აფეთქებიდან ჯერ კიდევ წამის მეათედი ასაკისა იყო. ნულოვანი ექსპერიმენტი არის კაცობრიობის ყველაზე დიდი მიკროსკოპი, სამყაროს შესახებ მეცნიერული და ბიბლიური

გიგა ლვალის ნიუ-იორკის მერი რუდოლფ ჰულიანთან (მარჯვნივ) და ნიუ-იორკის უნივერსიტეტის პროფესორ ლუის რუდოლფთან ერთად

წარმოდგენების დამთხვევის დასაწყისი“.

გია დვალის, როგორც თეორიული ფიზიკის პროფესორისა და „თეორიების გენერატორის“ ლექციები ორ ათეულ წელზე მეტია დიდ ინტერესს იწვევს როგორც მის კოლეგებში, ისე სტუდენტებში.

„ჩვენი სპეციალობის მთავარი პრინციპი, უხეშად რომ ვთქვათ, ისაა, რომ გამუდმებით ვქმნით თეორიებს და მერე ვანადგურებთ მათ. ჩვენი მოღვაწეობის ძირითადი სფერო ელემენტარული ნაწილაკების ფიზიკა, კოსმოლოგია და მათი თანაკავთაა. ეს არის საკითხები სამყაროს აგებულების ყველაზე დიდ და ცნობილ სტრუქტურებსა და მასშტაბებზე, რაც ადამიანმა შეიძლება წარმოიდგინოს ან ვერც წარმოიდგინოს“.

თეორეტიკოსები აკვირდებიან მოვლენებს, რომელთა დამტკიცება ექსპერიმენტებით არის შესაძლებელი, თუმცა არსებობს ისეთი მოვლენებიც, რომლებსაც ვერც ცდებით გაიმეორებენ და ვერც დაამტკიცებენ.

„ჩვენ ხომ არ შეგვიძლია თავიდან დავაბრუნოთ დრო, გავიმეოროთ ახალი დიდი აფეთქება და იგი განმეორებადი გავხადოთ. შესაბამისად, იარსებებს კითხვე-

ბი, რომლებზეც პასუხი არ გვექნება ან სხვაგან დავიწყებთ პასუხის ძიებას. ეს ბუნებრივია... არსებობს ფუნდამენტური კითხვები, რომლებიც ნებისმიერ ადამიანს ცნობიერად თუ ქვეცნობიერად აწუხებს – საიდან ვართ ჩვენ, რა დანიშნულება გვაქვს, როგორ წარმოვიშვიტოთ, რამე განსაკუთრებული მისია გვაკისრია თუ სამყაროს ერთი პატარა ნაწილი ვართ. ლოგიკურია თუ შემთხვევითი, რომ ჩვენი ადგილი ამ სამყაროშია. ბევრ ასეთ კითხვაზე მეცნიერული პასუხის გაცემა შეუძლებელია დღესაც და შეუძლებელი იქნება რაღაც დროის განმავლობაში. პირველსაწყისის რელიგიური ინტერპ-

რეტაცია და მეცნიერული ახსნა ერთმანეთს არ უნდა დაუპირისპიროთ. არის ნორმები, რაც შეიძლება მეცნიერულად შეისწავლო და არის ისეთი რამ, რაც მეცნიერულად, ტექნიკურად მიუწვდომელია“.

XX საუკუნის დასაწყისში ფიზიკის დარგში გაიმართა კონფერენცია, რომელშიც მონაწილეობდნენ იმ დროის ავტორიტეტული მეცნიერები: მარი კიური, ალბერტ აინშტაინი, ანრი პუანკარე, მაქს პლანკი... ეს სამეცნიერო თავყრილობა თავისი შედეგებით იმდენად მნიშვნელოვანი იყო, რომ რამდენიმე წლის წინ მისი 100 წლისთავი აღნიშნეს. ვიწრო წრისთვის განკუთვნილ ამ სამეცნიერო ფორუმზე მიიწვიეს თანამედროვეობის უდიდესი ფიზიკოსები, რომელთაგან ბევრი ნობელის პრემიის ლაურეატია. წვეულთა შორის იყო გია დვალის, რომელმაც მსოფლიო რანგის ფიზიკოსთა ფორუმზე წაიკითხა ლექცია ინფორმაციის შენახვისა და „შავი ხვრელების“ შესახებ.

ფიზიკოსების მოსაზრებით, თეორიები, რომლებსაც პროფესორი გია დვალის თავის კვლევებთან ერთად ავითარებს, ექსპერიმენტულად დამტკიცების შემთხვევაში, თანამედროვე ფიზიკა-

ში ბევრ რამეს შეცვლის. მისი თამამი ჰიპოთეზები სამყაროს მოწყობას, გრავიტაციის კვანტურ თეორიას და დამატებითი განზომილებების აღმოჩენას შეეხება. მაგალითად, დღემდე ეჭვი არავის შეუტანია ნიუტონის მსოფლიო მიზიდულობის კანონის მართებულობაში, უფრო ზუსტად, ეს კანონი არც მცირე და არც დიდ მანძილებზე არავის გაუზომავს. დვალის (და მისი კოლეგების) თეორიის თანახმად, შეიძლება მოხდეს ამ კანონის მოდიფიცირება მცირე და დიდ მანძილებზე.

დღეისათვის ფიზიკა და კონკრეტულად, ელემენტარული ნაწილაკების ფიზიკა ახალ რენესანსს განიცდის. ახალგაზრდა თაობა ხელახლა იკვლევს სამყაროს მოწყობის აქამდე დამტკიცებულად მიჩნეულ მოდელებს და მსოფლიოს რადიკალურ იდეებს სთავაზობს. მათი ნაწილი სხვადასხვა თეორიას შორის კავშირებს და დროისა და სივრცის ურთიერთმიმართებას სწავლობს, ნაწილი კი სივრცული დამატებითი განზომილებების არსებობის დამადასტურებელ კვალს ეძებს. მათ შორის ერთ-ერთი, ვისმაც აღმოჩენებამაც შესაძლოა ახალ ფიზიკას დაუღოს სათავე, ქართველი მეცნიერი, ნიუ-იორკის უნივერსიტეტის პროფესორი გია დვალის არის.

ცილობს, ხშირად ჩამოვიდეს სამშობლოში, შეხვდეს ახალგაზრდებს, მომავალ კოლეგებს თუ სამყაროს შემეცნების, მისი გლობალური პრობლემებით დაინტერესებულ საზოგადოებას. ამბობს, ასეთი შეხვედრები უდიდეს პოზიტიურ მუხტს მძლევს. აუდიტორიაში დაგვემილი ლექცია უმრავლეს შემთხვევაში სააქტო დარბაზებში ინაცვლებს, რადგან დღია მისი მოსმენის მსურველთა რიცხვი. გამოდის ტელევიზიით, მონაწილეობს დისკუსიებში და გამუდმებით ცდილობს, თავისი გზავნილები ხაღხს გააცნოს. მიანია, რომ ინტელექტუალური გარემოს შექმნაში გადამწყვეტი როლი ეკისრება მეცნიერების აღორძინებას და მას ალტერნატივა არ გააჩნია. „პოტენციალი არსებობს და საკმარის დიდიც, მაგრამ მას გამოყენება და განვითარება უნდა. ინტელექტი უნდა გახდეს ჩვენი ქვეყნის მთავარი რესურსი. ერთი შეხედვით არ ჩანს, მაგრამ ამ ინვესტიციიდან მოგება ასმაგია“, – ასე ხედავს თავისი პატარა სამშობლოს სამეცნიერო პერსპექტივას მსოფლიოში ცნობილი მეცნიერი, ჩვენი თანამემამულე გია დვალის.

ელზა ნაბახტაძე

საქართველოში არასამთავრობო ორგანიზაციების მიმართ მოსახლეობას არაერთგვაროვანი დამოკიდებულება აქვს – ზოგს მოსწონს მათი საქმიანობა, ზოგს არა, ზოგიერთისთვის კი სულ ერთია. ამის გარდა, რამდენი ასეთი ორგანიზაციაა ჩვენს ქვეყანაში დარეგისტრირებული, მწელი დასადგენი გამოდგება.

ინფორმაციის მისაღებად ოუსტიციის სახელს ვესტუმრეთ. მასპინძლებმა ყურადღებით მოგვიმხიბნეს და პირველი არსებითი შესწორებაც შეიტანეს ჩვენს კითხვაზე. როგორც ასეთი, არასამთავრობო ორგანიზაციები ჩვენთან არ ყოფილან. ისინი დარეგისტრირებულნი არიან, როგორც არაკომერციული, არასამეწარმეო ორგანიზაციები პირები, საინტერესოა, რატომ? რადგან ნებისმიერი ჩინიანი თუ უჩინო მათ არასამთავრობო ორგანიზაციად მოიხსენიებს, ისინი კი

ქართველოში მსგავსი ორგანიზაციები და ე. წ. დამოუკიდებელი ექსპერტები. საინტერესოა, როგორ შეიძლება იყოს ექსპერტი ახალგაზრდა, რომელმაც სასწავლებელი გუშინ დაამთავრა, არც თავის სფეროში უმუშავია, მაგრამ ყველაფერზე შეუძლია გვესაუბროს და ჭკუაც დაგვარიგოს?

გვერდს ვერ აუვლით „თავისუფლების ინსტიტუტის“ პირმშოს, „ქმარას“. სახელმწიფო გადატრიალებამდე მათი ქმედებები ყოველგვარ ზღვარს სცილობდა, მაგრამ პასუხის გამცემი არაფერია ჰყავდათ. გვასოვს, თუ რომელიმე „ქმარელი“ დაზარალებულია, „რუსთავი-2“ ვრცელ სიუჟეტებს უძღვნიდა. ე. წ. „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ დაუფასეს „ნაცმოძრაობის“ წევრებმა გადატრიალებაში შეტანილი „ღვაწი“ და „ქმარელებისა“ და „რუსთავი-2“-ის

ბის“ მხარდაჭერას და მართლმადიდებლური ეკლესიის დაქინებას მიიჩნევდნენ, მაგრამ უნდა იცოდნენ, რომ ქართველი ხალხის მხარდაჭერა არასოდეს ექნებათ.

წარმოუდგენელია, როგორ შეიძლება დაგაბრალოთ ჩვენთან არსებულ არასამთავრობო ორგანიზაციებს, როდესაც 2011 წლის 26 მაისის დარბევის კანონიერება, რომელიც ჯერ კიდევ 25 მაისს, ახალგაზრდა თურისტთა ასოციაციის მაშინდელმა ხელმძღვანელმა თამარ ჩუგოშვილმა „ცნო“! ამით წაქეზებულმა სააკაშვილის ხელისუფლებამ კი რა სისხლის კალოც დაატრიალა იმ დამით, ყველას კარგად გვახსოვს... გასასწავლებელი, იცოცხლები, ბევრია, რაზეც თვალს ხუჭავდნენ ჩვენი „პატივცემული“ არასამთავრობო ორგანიზაციები. ფაქტობრივად, არაკომერციული, არასამეწარმეო

არასამთავრობო ორგანიზაციები თუ „ნაბაქვა“ საიდუმლო ორგანიზაციები?

თურმე სხვა სტატუსით არიან.

– „ინფორმაციის მისაღებად შემოიტანეთ განაცხადი, გადაიხადეთ ათი ლარი და ოთხ საშუალო დღეში მიიღებთ პასუხს“ – თავაზიანად გვითხრა მასპინძელმა. აქვე გეტყვით, რომ თუ იმავე დღეს გნებავთ პასუხი, ბაჟის ფასი 30 ლარია, თუ მეორე დღეს – 20. ისე, კარგი ბიზნესია, დემონსტრირებ, თანაც სახელმწიფო დონეზე. მზად ვიყავით, უკვე შეგვეკვსო განაცხადი, მაგრამ კითხვე, რა ინფორმაციას მივიღებდი, იქნებოდა თუ არა ჩამონათვალში თუნდაც მწირი ინფორმაციები აღნიშნულ ორგანიზაციებზე. მასპინძელს ჩვენი კითხვა გულუბრყვილად მოეჩვენა, ამიტომ დიმილით ამისხსა, რომ ინფორმაციაში იქნებოდა მხოლოდ ორგანიზაციების დასახელება და რაოდენობა, ხოლო რომელიმე კონკრეტულ ორგანიზაციაზე თუ გვსურდა ინფორმაცია, ყოველ მათგანზე ცალკე განაცხადის შევსება და ბაჟის გადახდა იყო საჭირო. მათემატიკური ანგარიშით თავს არ შეგაწყენთ, რადგან ადვილი გამოსათვალა, თუ რა თანხა დაგვჭირდებოდა ინფორმაციის მისაღებად.

დავინტერესდით, რა სახის ინფორმაციას მივიღებდით ცალკეული ორგანიზაციების შესახებ. როგორც მასპინძელმა გვითხრა, საჭიროა მარეგისტრაციო ინფორმაცია. ანუ ჩვენ, ფაქტობრივად, მივიღებდით წესდებას, სადაც მითითებულია მხოლოდ ორგანიზაციის საქმიანობა, დამფუძნებლის და ხელმძღვანელის ვინაობა, დარეგისტრირების თარიღი და მისამართი. ფინანსური საკითხები კი დაფარულია. ესეც შენი საჯაროობა! ფაქტობრივად, რა გამოდის, ვინდით ფულს არაფრისთქმელ ინფორმაციაში. ამ ფარის ყოფილი ხელისუფლება თავის წარმატებად მიიჩნევს, ყველანაირი ინფორმაცია გავასაჯაროეთო! თუმცა ისიც სათქმელია, რომ არც ახალს შეუცვლია რაიმე.

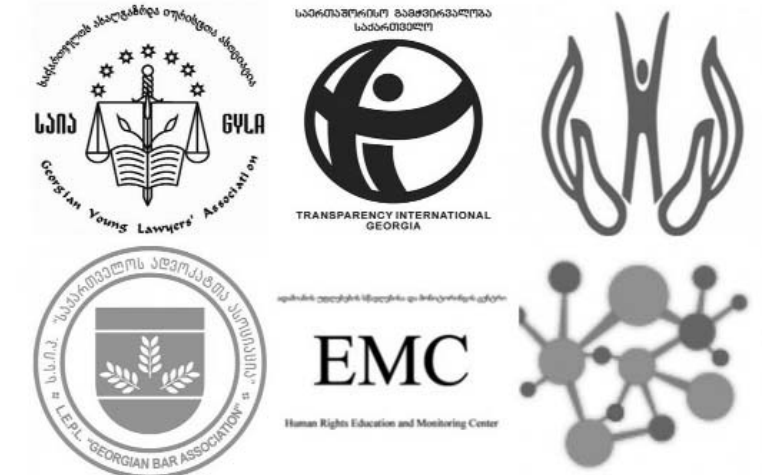
საგარეულოდ, არაკომერციული, არასამეწარმეო, იგივე არასამთავრობო ორგანიზაციების დაფუძნება მომგებიანი საქმეა. რა მნიშვნელობა აქვს, რას ჩაწერ წესდებაში, მათავარია, შეასრულო სათაო ოფისის დავალება. ამიტომაც მომრავლდნენ სა-

თანამშრომლების და წევრების უმრავლესობა სხვადასხვა თანამდებობებზე დაინიშნენ. ამით „ნაცმოძრაობამ“ დაიდგინა, რომ სხვადასხვა ორგანიზაციები მათ „ბაგაზე“ იკვებებოდნენ.

საიდუმლო აღარავისთვის არის, რომ პრეს-ტელევიზიებში, მეტწილად, მუშაობენ იმ არასამთავრობო ორგანიზაციებიდან გამოსული ხალხი, რომლებიც „ნაცმოძრაობის“ მხურვალე მხარდამჭერები არიან.

თურმე სხვა სტატუსით არიან. თურმე სხვა სტატუსით არიან. თურმე სხვა სტატუსით არიან.

თურმე სხვა სტატუსით არიან. თურმე სხვა სტატუსით არიან. თურმე სხვა სტატუსით არიან.

ამიტომაც არის, რომ ტელევიზორებზე ერთი და იგივე ხალხს ვხვდებით, რომლებიც ერთმანეთის მიმართ ქება-დიდებას არ იმუშებენ. მაყურებელსაც გულუბრყვილად სჯერა მათი დეზინფორმაციის. ადვილია გაჭირვებული ადამიანების გრძობებით მანიპულირება, რომელსაც ეფექტურად იყენებს ზოგიერთი არასამთავრობო ორგანიზაცია.

არასამთავრობო ორგანიზაციების ზოგიერთი მხარდამჭერი ბოლო წლების მიღწევად იმას მიიჩნევს, რომ თურმე მსგავსი ორგანიზაციების შექმნით საქართველოში გაჩნდა სამოქალაქო საზოგადოება! მათი უკანა პლანზე გადატანა წარსულში დაბრუნება იქნება, გვაშინებენ!

საქართველოში, ჩვენდა საბედნიეროდ, ყოველთვის გვყავდა ღირსეული სამოქალაქო საზოგადოება, რომელსაც უარფეროდ დიდ პატივს სცემდნენ უცხოეთში და ხშირად ჭკუასაც ეკითხებოდნენ. ზოგიერთ პატივცემულს სამოქალაქო საზოგადოების ჩამოყალიბებაში „ცისფერი-

გვითხრა – არაფერი შეგეძალათო.

1 ოქტომბრის არჩევნების შემდეგ არასამთავრობო ორგანიზაციებმა და ზოგიერთმა ჩვენმა კოლეგა-ჟურნალისტმა უკანონო მოსმენების წინააღმდეგ უკლაშქრეს. საიდუმლო სამაგვებში ნაპოვნი ჩანაწერების განადგურება მოითხოვეს. ერთადერთი, ვინც ამბობდა, ჯერ შევისწავლოთ, გამოვიძიოთ და შემდეგ გავანადგუროთო, კახი კახიშვილი იყო. საინტერესოა, რატომ ეჩქარებოდა ჩანაწერების განადგურება. „ნაცმოძრაობის“ წევრებმა, ძირითადად, პარლამენტარებმა, რამდენჯერმე გაასაჯაროეს ფარული ჩანაწერები. ამ ფაქტების შესახებ არავის, არც ჩვენს კოლეგა-ჟურნალისტებს, არც არასამთავრობო ორგანიზაციებს ერთხელაც არ უკითხავთ, თუ საიდან ჰქონდათ ფარული ჩანაწერები. ასეა, როდესაც ზოგს „ნაცმოძრაობა“ აფინანსებს და ზოგიერთის სათაო ოფისი უცხოეთშია და ფულიც ჩეჩქავით მოდის...

ბიკ გურდული
551 71 27 07

„saerTo gazeTis- iuridiul i konsul tacia

მართლო განხილვის დროს ბავშვის ინტერესებს წარმოადგენს.

– ვარ პირველი გვფუფის ინვალდი. მეუღლეს სურს ჩემთან განქორწინება. ვრჩები ულუკმაპუროდ. მე მუშაობა არ შემიძლია. მშობლებიც გარდაცვლილი მყავს. ჩემი ერთადერთი მარჩენალი იყო მეუღლე. რის გაკეთება შემიძლია სამართლებრივად? რას მიჩვენო?

– საქართველოს სამოქალაქო კანონმდებლობა ასეთ შემთხვევაში თქვენ განიჭებთ მეუღლისაგან სარჩოს მოთხოვნის უფლებას. კერძოდ:

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1129-ე მუხლის მიხედვით, იმ მეუღლის თხოვნით, რომელსაც უფლება აქვს, მიიღოს სარჩო მეორე მეუღლისაგან, სასამართლო ვალდებულია, განქორწინების საქმის გადაწყვეტასთან ერთად განსაზღვროს იმ სახსრების ოდენობა, რაც უნდა გადახდეს მეორე მეუღლეს.

ჩემი, როგორც იურისტის რჩევაა, ეს საკითხი აუცილებლად დააყენოთ შესაბამის შესაბამის შემთხვევაში, რომელიც წარმოადგენს თქვენს პასუხს სარჩელში დაყენებულ მოთხოვნებთან დაკავშირებით.

– ვის მიერ უნდა მოხდეს განქორწინების მოწმობის გაცემისას ბაჟის გადახდა?

– საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1131- მუხლის მიხედვით, განქორწინების შესახებ გადაწყვეტილების გამოტანისას სასამართლო განსაზღვრავს, თუ რომელმა მეუღლემ უნდა გადაიხადოს კანონით განსაზღვრული ბაჟი, ასევე, თუ საჭიროდ მიიჩნევს, რომ ბაჟი უნდა გადახდეს ორივე მეუღლეს, იგი განსაზღვრავს თითოეული მეუღლის მიერ გადასახდელ თანხას.

– გარდაიცვალა პაპაჩემი. მისი ქონება გადაფორმა მთლიანად ბიძაჩემმა, რადგან მამაჩემი გარდაცვლილი იყო. ფაქტობრივად, ჩვენს მე და დედა, დაერჩით უბინაოდ. რის გაკეთება შეგვიძლია?

– მიუხედავად იმისა, რომ მამათქვენი გარდაცვლილია, თქვენ, მისი შვილი სარგებლობთ წარმომადგენლობის უფლებით და ის ქონება, რაც უნდა მიეღო მამათქვენს, ცოცხალი რომ ყოფილიყო, თქვენ უნდა მიგეძლია. სამწუხაროდ, ჩემთვის უცნობია, რა სახის მემკვიდრეობასთან გვაქვს საქმე – კანონისმიერ თუ ანდერძისმიერით. თუ კანონისმიერი მემკვიდრეობაა, თქვენ უნდა მიგეძლია, ჩვეულებრივ სამკვიდროს ნახევარი, თუ ანდერძისმიერია, ანუ თუ პაპათქვენმა ანდერძი დატოვა მისი სამკვიდროს ბიძათქვენისთვის დატოვების შესახებ, ამ შემთხვევაში სარგებლობთ საუკლებელად წილის უფლებით და უნდა მიგეძლია დატოვებული ქონების ნახევარის ნახევარი.

როგორც წერილიდან ჩანს, სამკვიდროს მიღების 6 თვის ვადაში ბიძათქვენმა მოახერხა სამკვიდროს მიღება სანოტარო წესით. დაერჩათ სასამართლოში სარჩელით მიმართვის უფლება. საუარაუდოდ, პროცესს მოიგებთ.

ავეჯის
გადაზიდვა
593 20 46 87

შვილი წელია მომღერალი ჯაბა ბოჯგუა კომაშია ჩავარდნილი. მომღერალს ტვინი აქვს გათიშული და საწოლს არის მიჯაჭვული.

ქალბატონი მანანა 80 წლის დედასთან და შვილთან ერთად ნაქირავებ ბინაში ცხოვრობს, იგი უმუშევარია და ძალიან უჭირს, ოჯახი მხოლოდ უფლის იმედად არის დარჩენილი. ამ ხნის მანძილზე ჯაბა მხოლოდ სითხის სახით ღებულობს საკვებს და ძალიან არის დასუსტებული და გამხდარი. დედა ცდი-

ლობს, რომ არაფერი მოაკლოს, მაგრამ, ცხადია, ეს მისთვის ძალიან რთულია. მას მხარში მეზობლები და მეგობრები უდგანან და ასე გააქვთ თავი.

ქალბატონ მანანას ღმერთის იმედი აქვს და სწამს, რომ ყველაფერი კარგად იქნება. ერთადერთი სურვილია დედის, რომ შვილმა შეხედოს და დაელაპარაკოს. ჯაბას დედის თქმით იგი ახლა უფრო რეაგირებს გარემო ფაქტორებზე და ხმაურზე, მაგრამ სამწუხაროდ ჯერ კონტაქტში ვერ შედის.

ქალბატონ მანანას ახალი მთავრობისთვის ჯერ არ მიუმართავს, რათა მათგან დახმარება ითხოვოს. შესაძლებელია ოჯახი ქუჩაში აღმოჩნდეს, თუკი ბინის პატრონი

მათ ბინის დაცლას მოსთხოვს, კომაში ჩავარდნილი ადამიანისთვის კი ბინის მიქირავება ბევრს არ სურს.

ჯაბას დედას იმედი აქვს, რომ მისი შვილი კარგად გახდება.

ვუსურვოთ ჯაბას გამოჯამრთელება და ფეხზე დადგომა!

საბანკო ანგარიშია GE22BR0000010381699630 ბანკი „რესპუბლიკა“
მანანა გვასალიას სახელზე.
 ჯაბა ბოჯგუას დახმარების მსურველებმა ბილანის და მაგთის აბონენტებმა დარეკეთ შემდეგ ნომერზე 0901 700 039
 ტელ.: 599 40 00 13 მანანა გვასალია

ასკროლოგიური პროგნოზი

მმრძი – აქტიური და ენერგიული განზღებით, ოპტიმისტური განწყობა და გეუფლებათ.

კშრო – ეს პერიოდი ეკონომიკურ სტაბილურობას მოგიტანთ. თამამად შეგიძლიათ, სარგოთ ფული. ფინანსური ოპერაციები ამჯერად ძალზე სარფიანად წარიმართება.

ტშშპმპი – შექმნილი ვითარება ხელს შეუწყობს თქვენი პიროვნული თვისებების და შემოქმედებითი მონაცემების გამოვლენას. გაგინდებთ სურვილი, სიამოვნება მიანიჭოთ ყველას.

პირჩნიპი – ძალაუფლების და წინსვლის სურვილი თანამშრომლებთან სიტუაციის დაძაბვას გამოიწვევს.

ლომი – ხელსაყრელი დროა განათლების დონის ასამაღლებლად. ენთუზიაზმი და გემარებათ სამსახურებრივი პრობლემების მოგვარებასა და საქმიან პარტნიორებთან ხელშეკრულებების დადებაში.

ძალწული – აქტიური და ინტენსიური ურთიერთობები პარტნიორებთან შესამწევ პიროვნებებზე გაქცევთ. გაგინდებთ სურვილი, იპოვოთ საკუთარი ადგილი საზოგადოებაში, თუმცა თქვენი წინსვლა დამოკიდებული იქნება იმაზე, რამდენად შეძლებთ მოწინააღმდეგეთა დამარცხებას.

სასწორი – თუ გსურთ, შეინარჩუნოთ ეკონომიკური სტაბილურობა, საჭიროა რამე პრინციპულად განსხვავებულს მოჰკიდოთ ხელი.

მორიმილი – ოჯახის წევრებსა და თანამშრომლებზე ზრუნვა მნიშვნელოვანი საქმეების კეთებისგან მოგაცდენთ. შექმნილი ვითარება ხშირად გიბიძგებთ ნაჩქარევი გადაწყვეტილებების მიღებისა და წინდაუხედავი ნაბიჯების გადადგმისკენ.

მშვილდოსანი – თქვენს ყურადღებას მიიზიანს ოჯახური საქმეები მიიპყრობს. არამდგრადი კონომიკური მდგომარეობიდან გამოსავალს იპოვოთ იმ შემთხვევაში, თუ უცხოელ პარტნიორებთან შეძლებთ კავშირის დამყარებას.

თხის რძა – თქვენი ყურადღება ბევრ საქმეზე იქნება მიპყრობილი. ნუ აღებთ საკუთარ თავზე ზედმეტ პასუხისმგებლობას.

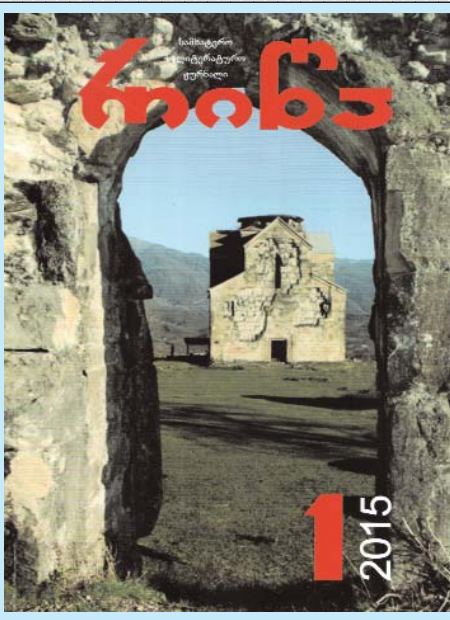
მმრწყული – დროა, ოჯახური კავშირების განმტკიცებას ან პარტნიორის ძიებას შეუდგეთ. ეს პერიოდი არაჩვეულებრივია სასიყვარულო ურთიერთობებისთვის, თუმცა შეეცადეთ, პარტნიორის თავისუფლება არ შეზღუდოთ.

თმშპმპი – თქვენი სწრაფვა განახლებისკენ კონკრეტულ სახეს შეიძენს. მოგეცემათ შანსი, შეიცვალოთ ბნა, პროფესია ან სამუშაო ადგილი.

მოზიფას მამათა მონასტრის განვითარების ფონდი

დარჩაეთ ყველა მოზილური ოპერაბორიდან **თიბისი ბანკი**
0 901 500 540 ა/ნ GE88TB1117236080100001

გამოვიდა სამხატვრო-სალიტერატურო ჟურნალ „რინს“ 2015 წლის პირველი ნომერი.

რუბრიკაში „მოყვარეს პირში უძრახე“ დაბეჭდილია ალექსეი თარიას, რეზო ჭეიშვილისა და ზაურ კალანდიას წერილები.

რუბრიკაში „პოეზია“ იხილავთ ემზარ კვიციანიშვილის, გენო კალანდიას, მურმან ხურცილავას, ქეთევან შენგელიას, პაატა შამუგიას და ჯემალ შონიას ლექსებს, ხოლო რუბრიკაში „პროზა“ თქვენ ნაიკითხავთ ლალი ბრეგვაძე-კახიანის, თორნიკე გოგინიაშვილის, ზაურ კოდუას მოთხრობებს და აპოლონ ჯინჯოლიას მინიატურებს.

რუბრიკა „ინტერვიუ“ გთავაზობთ შეხვედრას დიმიტრი ჯაიანთან.

რუბრიკაში „პოეტის არქივიდან“ იბეჭდება პოეტ ოთარ მიქაძის ესეისტური ხასიათის წერილები, „ახალ თარგმანებში“ დაბეჭდილია გაბრიელ გარსია მარკესის „იცხოვრო, რომ მოჰყვე“ და მთარგმნელის, ლანა კალანდიას მოსაზრებები მარკესისა და მისი შემოქმედების შესახებ.

რუბრიკაში „საგანძური“ იხილავთ ბეჟან ხორავას წერილს ილორის წმ. გიორგის სახ. ეკლესიის შესახებ, ხოლო რუბრიკა „წერილები“ გთავაზობთ თემურ შავლაძის, მურმან ჯგუბურიას და ნანა ქარდავას წერილებს. ჟურნალის ბოლოს განთავსებულია კულტურის ქრონიკა.